

[திரு. நா. வெ. குருசாமி]

[1973 பிப்ரவரி 10]

பணம் ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக அந்த ஆண்டிப்பட்டி பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த மஞ்சநாயக்கன் பட்டியில் 1965 ஆம் ஆண்டில் பள்ளிக்கூடம் ஒன்றை கட்ட அரசு ஆணையிட்டது. அதன்படி பள்ளிக்கூடம் ஒன்று கட்டப்பட்டு, பாதியிலேயே நிற்கிறது. காரணம் அங்கே பல முதலாளிகள் இடைஞ்சல் செய்யக்கூடிய நிலையிலே அந்த கட்டிடம் முற்றுப் பெறாமல் அப்படியே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சபைத் தலைவர் அவர்களுடைய அனுமதியின்படி அதற்கான இந்த போட்டோவைக் கூட இங்கே காண்பிக்க ஆசைப்படுகிறேன். (போட்டோவை பேரவைக்கு காண்பிக்கிறார்.) ஆகவே, அந்தப் பள்ளி பாதியிலே நின்றிருக்கிறது. பல முறை அந்த முதலாளிகள் அதைக் கட்டக் கூடாது என்று ஸ்டே கூட வாங்கினார்கள். ஆனால் அவை எல்லாம் கூட தள்ளப்பட்டு, அந்த இடம் ஊராட்சி மன்றத்திற்கே சொந்தமானது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இது விஷயத்தில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தைச் செலுத்தி, அந்த மஞ்சநாயக்கன்பட்டி பள்ளிக்கூடத்தைக் கட்டி முடிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பண்டப் பொருள்கள் விறியோகத்தைப் பற்றி நான் கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்னால் கூட பேசினேன். அங்கே இருக்கின்ற தாசில்தார் * * * மற்ற பெர்மிட்டாரர்களிடம் காசு வாங்கிக்கொண்டுதான் காரியங்களைச் செய்வதாக சொல்லுகிறார்கள். அவர் மாத்திரம் சுமார் 3 லட்சம் ரூபாய்வரை சர்க்கரை விறியோகத்திலே வாங்கியிருப்பதாக மக்களால் பேசிக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த விஷயத்திலே அரசு உடனடியாக கண்காணித்து . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): உறுப்பினர் அவர்கள் மன்றத்தில் இல்லாத தாசில்தார் அவர்களைப் பெயர் சொல்லி அவர் பணம் வாங்கினார் என்று பேசுவது உகந்ததில்லை. பொதுவாக குற்றச்சாட்டை சொல்லுங்கள். அப்படி ஏதாவது அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று விரும்பினால் அதை அமைச்சரிடம் எழுதிக் கொடுங்கள்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி: நான் கேள்வி நேரத்தின் பொழுது திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அப்படி பேசியதை வைத்துத்தான் நானும் பெயர் சொல்லி பேச வேண்டி வந்தது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): திரு. குருசாமி அவர்கள் பேசும் பொழுது குறிப்பிட்ட தாசில்தார் பெயரைச் சொல்லி பணம்

*** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1973 பிப்ரவரி 10]

[மாற்றுத் தலைவர்]

வாங்கினார் என்று பேசியதை சட்ட மன்ற நடவடிக்கை குறிப்புகளிலே இருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி: பெரியகுளம் தொகுதியிலே அம் மாதிரி நடந்து கொண்டிருக்கிறது, அதைத்தான் சொன்னேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: பெரியகுளம் தொகுதியிலே பொதுப்படையாக நடைபெறுகின்ற அந்த ஊழலைப்பற்றி சொல்ல அவருக்கு தலைவர் அவர்கள் உரிமை கொடுத்தால், அதற்கு மேலே நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்ல அமைச்சருக்கு எதுவாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட தாசிஸ்தார் பெயரைச் சொல்லுவது நல்லதல்ல. அவர் பொதுப்படையாக பேசலாம். ஆனால், அரசாங்க அதிகாரிகளின் பெயரைச் சொல்லி பேசுவது முறையல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி: ஒரு கேள்வி கேட்கும்போது திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் கூட அவர் பெயரைக் குறிப்பிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் கேள்வி கேட்கும்போது பெயரைச் சொல்லவில்லை. தாசிஸ்தார் என்றுதான் சொன்னார்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி: கிராமங்களில் கடை வைத்திருப்பவர்களுக்கு பர்மிட் கொடுப்பதில்லை. 25 மைல் தள்ளி டவுனில் கடை வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான் பர்மிட் கொடுக்கிறார்கள். ஒரே நபருக்கு 30, 40 மூட்டைக்கு மூன்று பேர் பெயரில் பர்மிட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு நடக்கும் இந்த மாதிரி அநீதிகளை உடனடியாகக் கண்காணிக்க வேண்டும்.

தேவியில் உர மூட்டைகள் கடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மதுரை மாவட்ட சப்ளை ஆபிசரால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. உர மூட்டைகளைப் பதுக்கி வைத்திருப்பவர்கள்மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மின்சாரப் பற்றாக்குறை மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருந்து வருகிறது. கிராமங்களில் விவசாயத்தை நம்பி இருக்கக்கூடிய மக்கள், தொழில்களை நம்பி இருக்கக்கூடிய மக்கள் பெருத்த இடையூறுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். 1967 தேர்தலின்போது உணவுப் பற்றாக்குறையைக் காட்டித்தான் காங்கிரஸ் ஆட்சியைக் கவிழ்த்தார்கள். மின்சாரப் பற்றாக்குறை காரணமாக இந்த

[திரு. நா. வெ. குருசாமி]

[1973 பிப்ரவரி 10]

அரசும் கவிழ்ப்பு போகிற நிலைமை ஏற்படும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் எங்களுடைய பகுதி மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, வைகை அணைப் பகுதியில் நைலான் தொழிற்சாலையை தொழிலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலையின்மைப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டால் எங்களுடைய பகுதியில் படித்தவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பட்டதாரிகளும், ஆசிரியர்களும் கடந்த ஆறு வருஷ காலமாக ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் படித்து முடித்து விட்டு வேலையின்றி வீதியில் திரியும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு இரண்டு ரூபாய்க்கு ஹோட்டலில் சர்வர் வேலை செய்யும் சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஆசிரியர்களுக்கு சீனியாரிடி அடிப்படையில் வேலை போட்டுக் கொடுக்க கல்வியமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் போடியிலும், திருச்சி கிளை ஹாஸ்டலிலும் மாணவர்களை இந்த அரசின் போலீசார் அடித்து மோசமான நிலைமையை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். அதைக் குறித்து கவர்னர் உரையில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்று கூறி இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பேருரையிலே சில முக்கியமான விஷயங்களை விட்டு விட்டார்கள் என்ற வகையில் உள்ள திருத்தங்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் பேருரையைப் பார்த்தால் ஏதோ மீனம்பாக்கத்தில் இருந்து வருகிற வானிலை அறிக்கை மாதிரி இருக்கிறதே தவிர, தமிழகத்திலிருக்கிற அரசியல் நிலவரங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிற பேருரையாக அமையவில்லை என்பது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : கவர்னர் உரையை வானிலை அறிக்கை என்று கூறுவது சரியல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அது அந்த உரையைத் தயார் செய்கிற அரசாங்கத்தைத்தான் குறிக்கும்.

1973 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : அரசாங்கத்தைப் பற்றி எது வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள், கவர்னர் உரையை வானிலே அறிக்கை என்று கூறுவது நல்லதல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அதை அரசாங்கந்தான் தயாரித்துக் கொடுக்கிறது.

That is a policy statement of the Government.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

வானிலே அறிக்கையைப் போல் அரசாங்கம் கவர்னர் உரையைத் தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறது. இதிலே என்ன தவறு? அந்த உரையிலே அரசியல் வானிலே அறிக்கையைத் தயாரித்துக் கொடுத்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வானிலே அறிக்கை என்று சொல்லுவதில் கூடத் தவறு இல்லை. அது ரொம்ப ஆதரைஸ்டு ஸ்டேட்மென்ட் ஆகும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய பொலிதிகல் வெதரைப்பற்றி அதிலே குறிப்பிடவில்லை. தமிழக அரசு இன்று எந்த நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது? சட்டசபை எப்படி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது? இதைத் திருத்த அரசாங்கம் என்ன செய்ய இருக்கிறது என்பதெல்லாம் கவர்னர் உரையிலே இடம் பெற்றிருந்தால் எங்களுக்குச் சற்று அமைதி ஏற்பட்டிருக்கும். நாட்டில் அரசியல் கட்சிகள் எத்தனையோ இரண்டாகப் பிளந்து போவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது இருக்கிற ஆளும் கட்சி பிளந்தவுடன் என்னென்ன முறையில் சட்டம் ஒழுங்கு பாதிக்கப்பட்டது, என்னென்ன முறையில் தகராறுகள் ஏற்பட்டன, எந்த அளவுக்கு வன்முறைகள் அவிழ்த்து விடப்பட்டன என்பதெல்லாம் பற்றி கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கதாகும். அக்டோபர் மாதத்தில் மட்டும் ஐந்து முறை துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடந்திருக்கின்றன. எத்தனையோ தடியடிகள் நடந்திருக்கின்றன. சட்டம் ஒழுங்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் அதைப்பற்றியெல்லாம் கவர்னர் உரையில் ஒரு வார்த்தை கூட இடம் பெறவில்லை. ஏதோ ஒன்றுமே நடக்காத மாதிரி சாதாரணமாக வருஷா வருஷம் கொடுப்பது மாதிரி கவர்னர் பேருரையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றியெல்லாம் சுட்டிக் காட்டினால் ஆந்திராவில் சட்டம் ஒழுங்கு பாதிக்கப்படவில்லையா என்று கேட்கிறார்கள். காலையில் கூட முதல்வர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது ஆந்திரம் ஆத்திரமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இங்கே சட்டம் ஒழுங்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது ஆந்திரத்தைச் சுட்டிக் காட்டுவது சரியல்ல. அங்கே

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 பிப்ரவரி 10]

நடந்தது, இங்கேயும் நடக்கிறது என்றால் எப்படி அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? அங்கே நடக்கிறது, இங்கேயும் நடக்கும் என்று சொல்லுவது தமிழகத்திற்குக் களங்கம் ஏற்படுத்துவதாகும்.

குறிப்பாக, சென்ற ஆண்டு என்னென்ன நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன என்று பார்க்க வேண்டும். எவ்வளவு பஸ்கள் கொளுத்தப்பட்டன? பாடையம் கோட்டையில் புரபசரை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் சென்று அடித்திருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆலங்குடியில் வீட்டுக்கு வீடு புகுந்து மக்களை ஆடுமாடுகள் போல் விரட்டி அடித்திருக்கிறார்கள். திருப்பத்தூரில் 31—1—73 அன்று மாணவர்கள் கூட்டத்திற்குப் போய்த் திரும்பி வரும்போது தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தேவகோட்டையில் கல்லூரிக்குள் முனிசிபல் சேர்மன் ஆட்களோடு சென்று மாணவர்களைத் தாக்குகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அவல நிலைமைகள் எல்லாம் நடந்திருந்தும் சட்டம் ஒழுங்கு பாதிக்கப்பட்டிருந்தும் இதைப்பற்றியெல்லாம் ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் போல் ஒன்றுமே நடக்காதது போல் கவர்னர் பேருரையைக் கொடுத்திருப்பது வருந்தத்தக்கது. மக்கள் உண்மையிலேயே பதறிப் போய்க் கிடக்கிறார்கள். எவ்வளவு வழக்குகள், எப்போது பார்த்தாலும் வழக்குகள், அடிதடி, குண்டாந்தடி, மாணவர்கள் மத்தியில் அன்ரெஸ்ட் என்ற நிலைமையில் சட்டம் ஒழுங்கு பாதிக்கப்பட்டிருப்பது உச்ச கட்டத்தில் இருக்கிறது.

அடுத்து, வருங்காலம் எப்படி இருக்குமோ, இருள்மயமாகிவிடுமோ என்று சொல்லக்கூடிய மோசமான நிலைமைக்கு மின்சாரம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக ஏதாவது அவசர நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா என்று கவர்னர் உரையிலே பார்த்தால் அதையும் காணோம். மின்சார வெட்டுதான் வந்து கொண்டிருக்கிறது. There is power cut but there is a lot of political power in the State அரசியல் அதிகாரத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிற சக்திதான் வளர்ந்திருக்கிறதே தவிர, உண்மையிலேயே பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழி கோலுகிற மின்சக்தி எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று பார்த்தால் பயங்கரமான நிலைமைக்கு அது போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

இதைப்பற்றிக் கூறினால், பஞ்சாபைப் பாருங்கள், ஹரியானாவைப் பாருங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். தமிழகம் மின்சாரத்தில் என்றைக்கும் வழி காட்டியாக இருந்திருக்கிறது. 1967-க்குப் பிறகு இந்தத் துறையில் தமிழகம் ஒப்படி வழி தவறி நிற்கின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தி விட்டார்கள். 1967-க்குப் பிறகு மின் உற்பத்தியில் அக்கறை காட்டாமல், நல்லபல திட்டங்களைத் திட்டாமல் எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசாங்கத்தைக் குறை கூறிக்கொண்டே

1973 பிப்ரவரி 10] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அரசாங்கம் தன்னுடைய பிரச்சினைகளைத் தட்டி கழித்துக் கொண்டே போவதைப் பார்க்கும்போது மக்கள் 'மத்திய அரசாங்கத்தின் மீது குறை சொல்லிக் கொண்டே இருக்க ஒரு மாநில அரசாங்கம் தேவையா?' என்று எண்ணுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. எண்ணூரில் தெர்மல் ஸ்டேஷனை அன்று திரு. வெங்கட்டராமன் ஆறே மாதத்தில் கொண்டு வந்தார்கள். ஆறு வருஷமாகியும் இவர்கள் ஒன்றும் கொண்டு வரவில்லை என்று பார்க்கும்போது மக்கள் மாநில அரசு பொறுப்புடன் நடந்துகொள்ளவில்லை என்பதை உணர்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறார்கள்.

மின்சாரத்தில் 40 சதவிகிதம் கட் பண்ணினால் விவசாயம் என்ன கதியாகும்? தொழில் என்ன கதியாகும்? வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை எப்படித் தீர்க்க முடியும்? உற்பத்தி எப்படிப் பெருக முடியும்? இந்த நிலையிலும் தைரியமாக சமயநல்லூர் மின்சார நிலையத்தை 59 லட்சம் ரூபாய்க்கு நாச்சி முத்துச் செட்டியாருக்கு விற்று விட்டார்கள். இன்றைக்கு அவர் 1½ கோடி ரூபாய்க்கு அதை விற்று லாபம் அடைந்திருக்கிறார். என்னதான் டிப்ரிசிபேஷன் எல்லாம் போட்டாலும் இப்படியா விற்பது? 59 லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்பதை வைத்துக் கொண்டு இன்று ஒரு கோடி ரூபாய் ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

உங்கள் பதிலில் என்ன சொல்லியிருக்கிறீர்கள்? நஷ்டம் வந்து விட்டது ஆகவே விற்றுவிட்டோம் என்று. நஷ்டம் வருவதையெல்லாம் விற்றுவிடலாமா? பஸ் தொழிலில் இதுவரையில் லாபத்தையே பார்க்கவில்லை, எனவே இருக்கிற பஸ்களை எல்லாம் ஸ்க்ராப் வால்டுவிற்கு, பழைய இரும்பு விலைக்குப் போட்டு பேரிச்சம்பழம் வாங்குவது என்பதை மக்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களா என்று கேட்கிறேன். ஏன் நஷ்டம் வந்தது என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். 1½ மெகாவாட்ஸ் என்பதை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்று பார்த்து அந்த அளவு மின்நிலையத்தைச் சீர்படுத்தியிருக்கவேண்டும். ஆனால் 59 லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்றுவிட்டு நாங்கள் பதில் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்கிற சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. இது வருந்தத்தக்க காரியமாகும்.

மின் வெட்டைக் குறைக்க ஏதாவது வழியிருக்கிறதா என்றால் உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கத்தை வெட்டப் போகிறோம், ஆயிரம் மெகாவாட்ஸ் தயாரிக்கப் போகிறோம் என்று. ஆனால் எட்டு ஆண்டுகளாகுமாம். இப்படிப்பட்ட அவசரமான நடவடிக்கை எடுப்பதைப் பார்க்கும்போது உண்மையில் பரிதாபப்படுகிறோம். இந்த நிலையில் இன்னும் சில மாதங்களில் எப்ரல் மாதத்தில் இங்கு மின்சாரம் இருக்குமா என்று கேள்வி கேட்கிற அளவில் கூட நிலைமை போய்விடுமோ என்று பயப்பட வேண்டிய கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 பிப்ரவரி 10]

அடுத்தபடியாக, விலைவாசியேற்றம். அவ்வளவு கடுமையாக ஏறியிருக்கிறது. அதற்கு மிகச் சாமர்த்தியமாகப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசின் ஃபிஸ்கல் பாலிசிடான் இதற்குக் காரணம் என்று. அன்று நாங்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது நீங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோது இந்தக் காரணத்தை ஏற்றுக்கொண்டீர்களா? அன்று எண்ணெய் விசை ஆறு ரூபாய் என்று விற்பது. அதை எதிர்த்து கலெக்டர் ஆபீஸ் முன் மறியல் செய்தீர்கள். ஆனால் இன்று எண்ணெய் கிலோ ரூபாய் ஏழரை என்று விசைக்கு பத்தரை ரூபாயாகிறது. அதேபோல் பருப்புகள், புளி, மிளகாய் வத்தல், காய்கறி, பச்சைமிளகாய், கொத்தமல்லி, கருவேப்பிலை என்று பெண்கள் போய் வாங்கக் கூட முடியாத நிலையில் விலைகள் ஏறி நடுத்தர மக்கள் பட்டினியால் செத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்று ஊட்டமில்லாத உணவை மக்கள் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். அழகாகப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள், நாங்கள் நியாயவிலைக் கடைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறோம் அதன் மூலம் பொருள்களைத் தரப்போகிறோம் என்று. அன்று உணவு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கணக்கு கொடுத்தார்கள். சென்னையில் 541 கடைகள் உள்ளன, ஒரு கடைக்கு 500 காட்டுகள் என்று. நகரத்தில் உள்ள மக்கள் தொகை 25 லட்சம். அதில் குறைந்தது ஐந்து லட்சம் குடும்பங்கள் இருக்கும். ஒரு லட்சம் வசதி படைத்தவர்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் நான்கு லட்சம் குடும்பங்கள் வசதியில்லாதவையாகும். ஆக நான்கு லட்சம் குடும்பங்களுக்கு 541 கடைகள் என்றால் 30,000 காட்டுகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைக் கொடுத்துவிட்டு பிரச்சனையைச் சமாளித்து விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். சொன்னால் கடைக்காரர்கள் கேட்கிறார்கள், மக்கள் கேட்கவில்லை என்று

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அரசாங்கம் வருமான வரம்பை வைத்து கார்டு கொடுத்திருப்பது உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நம்புகிறேன். வருமான வரம்பை வைத்து கார்டு கொடுத்திருப்பது என்பதில் இப்போதுள்ள நிலையில் ஆஃப் டேக் குறைவு என்று ரேஷன் கடைகளில் எவ்வளவு எடுக்கவேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கிறோமோ அந்த அளவிற்குச் சரியாக எடுக்கவில்லை என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. கடைகளில் போய் கேட்டு அரிசி கிடைக்கவில்லை என்று யாரும் சொல்லவில்லை. தகுதி உள்ளவர்கள் மனுப் போட்டால் நிச்சயமாக கார்டு கொடுப்போம், அரிசி எவ்வளவு வேண்டுமென்றாலும் கொடுப்போம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இன்றைக்கு கார்டு வருமானம் ரூ. 200, ரூ. 300-க்கு குறைவாக உள்ளவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால்,

1973 பிப்ரவரி 10] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

சென்னையில் மாதம் ரூ. 700 வாங்குபவர்கள் கூட விலைவாசி ஏற்றத்தினால் குடும்பத்தை நடத்தமுடியாமல் திண்டாடுகிறார்கள். எனவே குடும்பக் கார்டுகளை அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது 600 கடைகள், 500 கார்டுகள் என்று இரண்டையும் பெருக்கி 30,000 என்று சொன்னார்கள். அது சரியான கணக்கா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: 500 இன்டு 500 2,50,000 வரும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: 2,50,000 வரும். ஆனால் நீங்கள் 30,000 என்று சொல்கிறீர்களே, இப்படி முழுப் பூசணிக்காயை சோற்றில் மறைக்கக் கூடாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: 500 இன்டு 500, 2,50,000 சரி, இருக்கட்டும். ஆஃப் டேக் குறைவு என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏன் குறையாது என்று கேட்கிறேன். தரம் கெட்ட கோதுமை, தரம் கெட்ட அரிசி என்றால் 200 அல்லது 300 ரூபாய்க்கு குறைவாக வருமானம் வருகிறவர்கள் கூட அதை வாங்கிச் சாப்பிடப் பயப்படுகிறார்கள். தரம் இல்லாத பொருள்களை யார் வாங்குவார்கள். ஆகவே இதைச் சிரப்படுத்தவேண்டும். ரூ. 1.10-க்குப் போடுகிறோம் என்றால் யார் வாங்குகிறார்கள் . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அரிசியை வாங்கி மக்கள் சாப்பிடுகிறார்கள். அதை வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களை எல்லாம் தரம் கெட்டவர்கள், தரம் கெட்டவர்கள் என்று சொல்வது, மக்களை அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. அரிசியைப் பற்றி புகார் செய்யலாம். அரிசி நாற்றம் அடிக்கிறது, கருப்பாக இருக்கிறது அல்லது சிகப்பாக இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் அந்த அரிசியை வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களை தரம் கெட்டவர்கள் என்று சொல்வது அதை வாங்கிச் சாப்பிடுகிற அந்த மக்களை கேவலமாகப் பேசுவதாகும். மக்களை அப்படிச் கேவலமாகப் பேசவேண்டாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: திசை திருப்பிப் பேசுவதே உங்கள் பழக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களே உள்ளன.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஐந்து நிமிடங்களுக்குள் பேச முடியாது.

[1973 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேசமுடியாது என்று சொல்ல முடியாது. அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : திசை திருப்பிப் பேசுவதே உங்கள் வழக்கம். மக்களைப் பற்றி நான் குறைவாகச் சொல்லவில்லை. மக்களைக் குறையாக நினைக்கவேண்டாம் என்றுதான் சொல்கிறேன். அவற்றை வாங்குகிற மக்களை நீங்கள் மக்களாகவா மதிக்கிறீர்கள் அப்படியானால் இப்படிப்பட்ட உணவுப் பொருள்களை நீங்கள் வழங்குகிறீர்களா? அங்கு கொடுக்கும் அரிசியைப் பாருங்கள், கோதுமையைப் பாருங்கள். எப்படி ஆஃப் டேக் இருக்கும். மக்களை மக்களாக மதிக்காமல் நீங்கள் இஷ்டப்படி போடுவதை வாங்கிச் சாப்பிடவேண்டுமா . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கோதுமை பற்றி எங்கள் மீது பழி போடுகிறார்கள். அதை மத்திய அரசு கொடுக்கிறார்கள், நாங்களா கொடுக்கிறோம்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மத்திய சர்க்கார் கொடுத்தால் அதை பார்த்து வாங்கவேண்டும். நல்ல கோதுமையாகப் பார்த்து வாங்க முடியாமல் ஏன் இருக்கிறீர்கள். மட்டமான சரக்கு சிவில் சப்ளைஸ் டிபலம் வருகிறது. அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கதாகும்.

கூட்டுறவுத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் அது ஒழுங்காக இருக்கிறதா என்றால் சூப்பர் மார்க்கட்டிலிலும் விலைகள் அப்படித்தான் இருக்கின்றன. அதில் சரியான கவனம் செலுத்தி தவறான முறைகளைக் கண்டித்து சீர்படுத்தும் நிலை இருந்தால் பரவாயில்லை. உங்கள் பதிலில் இருந்தே புரிந்துகொள்ளலாம். எவ்வளவு ஸ்டான்டேர்ட்டை வைத்திருக்கிறீர்கள். ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு விதம்.

திருவாரூர் கூட்டுறவு வங்கி பற்றி என்ன பேசியிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் ராஜிநாமா செய்துவிட்டார்கள், ஒரு இக்கட்டான நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டதாம், ஆபீஸர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களாம். தலைவர் கிட்டவே போகவில்லை. எல்லா கூட்டுறவு வங்கிகளில் உள்ளவர்களும் அப்படி ராஜிநாமா கொடுத்து விட்டால் நாங்கள் இக்கட்டான நிலையில் இருக்கிறோம், ஆபீசர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்றால் கூட்டுறவுத் துறை எப்படி நன்கு இயங்க முடியும் என்று நான் கேட்கிறேன்.

தருமபுரி கூட்டுறவு மத்திய வங்கி பற்றி இதில் கூறியுள்ளார்கள். 10.87 லட்சம் மீளாக் கடன், ரூ. 66.47 லட்சம் ஐயப்பாட்டிற்குரிய கடனாகவும் உள்ளது என்று இதில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. யார் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நிலுவைத் தொகைகளை வசூலிக்க

1973 பிப்ரவரி 10] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்த பதில் சரியான பதிலாகாது. தருமபுரி கூட்டுறவு மத்திய வங்கிக்கு ஒரு நியாயம், திருவாரூர் கூட்டுறவு வங்கிக்கு ஒரு நியாயம் என்று இப்படி இஷ்டப்படி உங்கள் நியாயங்கள் இருக்குமானால் நேர்மையான முறையில் கூட்டுறவுத் துறையில்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எந்தப் பதிலை அவர்கள் சரியான பதிலாக எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்? க்ளோப் பற்றிக் கொடுத்த பதிலை சரியான பதிலாக எடுத்துக்கொள்கிறார்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நாங்கள் டெனன்ட்ஸ்காக கொண்டு வந்தோம். நாங்கள் சொல்வதை நீங்கள் செய்வதாக இருந்தால் இந்தக் கேட்ட பெயரை வாங்கியிருக்கமாட்டீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நீங்கள் கேட்டுக்கொண்டு கடிதம் எழுதி, மகஜர் கொடுத்து எந்தத் தீர்மானத்தை நீங்கள் நிறைவேற்றித் தந்தீர்களோ அதுவே ஒரு பெரிய ஊழல் என்று புகார் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பதில் அளித்திருக்கிறோம். அந்தப் பதிலையாவது சரி என்று ஒப்புக்கொள்கிறீர்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மீண்டும் மீண்டும் சொல்கிறேன். நாங்கள் டெனன்ட்ஸ்காக கொண்டு வந்தோம் அதை, இன்னும் நாங்கள் டெனன்ட்ஸ்காக இருப்போமே தவிர லான்ட் லார்ட்ஸ்காக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புகார் கொடுத்தவர்களைக் கேளுங்கள், என்னைக் கேட்காதீர்கள். புகார் கொடுத்தவர்களைக் கேளுங்கள், சரி, நானா புகார் கொடுக்கச் சொன்னேன் நானா புகார் பட்டியலைத் தயாரித்துக் கொடுத்தேன்?

திரு. நா. வீராசாமி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, புகார் கொடுத்தவர்களை நீங்கள் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எங்களை விட அதிகமாக நெருங்கிப் பழகுகிறார்கள் இந்திரா காங்கிரஸ் காரர்கள், எனவே அவர்களே கேட்டு பதில் சொன்னால் நன்றாகயிருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இவ்வளவு வருடங்களாக நீங்கள் நெருங்கி ஒருவரையொருவர் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தீர்கள். எங்களைப் பார்த்து இப்போது கேட்கிறீர்கள். ஒன்றாக கைகோர்த்துக் கொண்டிருந்தீர்கள் இதுவரையிலும். கொடுத்திருக்கும் பதில்களை துருவிப் பார்த்தால் எவ்வளவோ குற்றங்களைச் சொல்லமுடியும். இவற்றைப் பதில்களாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா?

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 பிப்ரவரி 10]

ரைஸ், ஆயில் மில்-க்கு ரூ. 1,77,000 சாங்க்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். கட்டடங்களுக்கு ரூ. 53,200, இயந்திரங்களுக்கு ரூ. 59,250, நடைமுறை மூலதனத் திற்கு ரூ. 64,550 என்றிருக்கிறது. கட்டடங்களுக்கு ரூ. 53,200 கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ரூ. 7,400 பெறுமானமுள்ள கட்டடங்கள்தான் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. ரூ. 53,200 சாங்க்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை உடனடியாக சாங்க்ஷன் செய்து எடுத்துக்கொள்ள என்று தாராளமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதை எடுத்துக்கொள்ள முடியாமல் தவித் திருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பதில் கொடுத்து விடுவது மாத்திரம் போதாது. நாம் செய்கிற நிர்வாகம் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும். மக்களுக்கு நன்மை செய்கிற அளவில் நிர்வாகம் இயங்கவேண்டும். நிர்வாகம் நல்ல முறையில் இயங்கினால் தான் அரசாங்கம் செய்யும் நன்மைகள் மக்களுக்குப் போய்ச் சேரும். அதுவும் இல்லை என்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி கூற விரும்புகிறேன். விலைவாசி ஏற்றம், சட்டம் ஒழுங்கு சரியாக பாதுகாக்கப்படாத நிலை, பள்ளிகள், கல்லூரிகள் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன, அதைத் திறக்க வழியில்லை. இந்த நிலையில் வேலையில்லாதோரின் வேதனை அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சில் 4 லட்சம் பேர் பதிவு செய்தார்கள் என்று சொன்னால், 40,000 பேருக்குத்தான் வேலை கிடைக்கிறது. இருக்கிற தொழிற்சாலைகளிலும் சரிவர வேலை நடைபெற வில்லை You must make them work to full capacity. முழுமையான அளவுக்கு அவை வேலை செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். இப்போது தமிழகத்தில் 40 சதவிகிதம் மின்சார வெட்டு வந்திருப்பதால் அது இன்னும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அதிகரிக்கச் செய்கிற வகையில் இருக்கிறது. எம்ப்ளாய் மென்ட் எக்ச்சேஞ்சில் பதிவு செய்தவர்களுக்கு சீனியாரிட்டி பேசினால் கார்டு அனுப்பப்படுவதில்லை. 7-8 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பதிவு செய்தவர்களுக்குக் கூட கார்டு வருவது இல்லை. இதற்கெல்லாம் எப்படி வழக்குத் தொடர முடியும். இந்தக் குறையைப் போக்க அரசு வழிவகைகளைக் காண வேண்டும். எம்ப்ளாய் மென்ட் எக்ச்சேஞ்சில் பதிவு செய்வது மாத்திரம் தானா, ரிக்ரூட் செய்யும் அதிகாரம் கொடுக்கலாமா, அல்லது அந்த முறையை மாற்றியமைக்கலாமா, அதிகாரிகளுக்கு அதிக அதிகாரம் தரலாமா என்பதை அரசு யோசிக்க வேண்டும்.

கவர்னர் உரையில் சட்டம் ஒழுங்கு பற்றி ஒன்றும் அதிகம் குறிப்பிடக் காணோம். விலை வாசி உயர்வு குறித்தும் குறிப்பிடக் காணோம். மின்சார வெட்டின் காரணமாக நிலைமைகள் பயங்கரமாக இருந்தாலும் அது குறித்து

1973 பிப்ரவரி 10] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளைப்பற்றி குறிப்பிடக் காணோம். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் கடுமையான நிலையில் இருக்கிறது. இவ்வளவு கஷ்டங்களையும் வைத்துக்கொண்டு, அதைத் தீர்ப்பதற்கான வழிவகைகளைக் காணாமல், விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்க அதிகாரம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதற்கான பதிலை தந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

தோழமைக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் திண்டுக்கல் தேர்தலைப்பற்றி பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் உரையீது பேசுவதற்கு பதிலாக, இந்த கவர்னர் உரையில் நாட்டில் உள்ள வேதனையான நிலைகளைக் கவனத்தோடு முறையில் ஒரு செயல் திட்டத்தையும் குறிப்பிட வில்லை. மத்திய அரசாங்கத்தைக் குறை கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காவேரி-கோதாவரி இணைப்புத் திட்டத்தையாவது ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்படும் என்று சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். அதனாலாவது நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டம் சிறிதளவு குறையும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் கவர்னர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையை ஒரு வானிலை அறிக்கை போல் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

வேள்ளத்தால் ஏற்பட்ட பகுதிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் உண்மையான நிலையைக் கூற வில்லை. சென்னை நகரத்தில் வேள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு சரிவர பண உதவி கொடுக்க வில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு அந்த உதவி கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் தொகுதியில் பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். அந்தப் பணம் கொடுப்பதிலேயே ஒரு பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு ரூ. 40, ரூ. 60, ரூ. 80 என்ற வகையில் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முழுமையாக யாருக்கும் ரூ. 80 கொடுக்கப்படவில்லை. இப்படி சென்னை மாநகரத்திலேயே, தமிழ் நாட்டின் தலைநகரத்திலேயே சரிவர இந்தப் பணியைச் செய்ய முடிய வில்லை, இவர்கள் எப்படி மற்ற வேலைகளை நியாயமாகச் செய்யப் போகிறார்கள் என்ற கேள்வி மக்கள் மனதில் இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் புரிந்து கொண்டு இனிமேலாகிலும் இந்த அரசாங்கம் தன்னுடைய தவறுகளைத் திருத்திக்கொண்டு, நல்ல முறையில் பணியாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் பேருமான் அவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்ட உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகத்தான் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டுள்ள தீர்மானத்திற்கு என்னுடைய ஆதரவினைத் தெரிவித்து ஓரிரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1973 பிப்ரவரி 10]

இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய அம்மையார் அவர்களும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் இன்று தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டு இருக்கின்ற மின்சார தட்டுப்பாட்டை மிக அதிகமாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். நம்முடைய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் நேற்றையதினம் பேசும் போது சொன்னார்கள். “The entire Tamil Nadu is plunged into darkness” என்று சொன்னார்கள் அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். பொதுவாக, இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்கிறபோது, அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் குறைகள் எல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிறபோது, எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருக்கும் எங்களைப் போன்றவர்கள், தெளிவாகச் சொல்லவேண்டும், உண்மையாகச் சொல்லவேண்டும், இந்த அரசாங்கம் அந்தக் குற்றங்களை, குறைகளை உணர்ந்து அதை நிவாரணம் செலுத்துவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, ஏதோ குற்றச்சாட்டுகள் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அம்மையார் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். இங்கே 40 சதவிகிதம் மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நேற்றைக்கு முன்தினம் பத்திரிக்கையில் ஒரு செய்தி பார்த்தேன். உ. பி. மாநிலத்தின் மின்சார போர்டு தலைவர் ஒரு அறிக்கை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். 48 சதவிகிதம் மின்சார வெட்டு அங்கே செய்திருக்கிறார்கள். நான் ஹரியானாவைப் பற்றியோ, பஞ்சாபைப் பற்றியோ குறிப்பிட விரும்பவில்லை. நான் உ.பி.வைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் அங்கே தான் ஜீவ நதிகள் இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஜீவ நதி காவேரி தான். அதன் தலைப் பிடம் இங்கே இல்லை. ஆனால் உ.பி. மாநிலத்தில் கங்கை போன்ற நதிகள் ஓடுகின்றன. யமுனை, கோமதி போன்ற ஜீவ நதிகள் ஓடுகின்றன. அப்படிப்பட்ட மாநிலத்தில் 48 சதவிகிதம் மின்சாரக் குறைப்பு ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி நம்முடைய எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு என்னைப் போன்றவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருப்பது விந்தையாக இருக்கிறது. இங்கே 40 சதவிகிதம் வெட்டு வந்திருப்பது ஒரு பொருளாதாரக் குறைபாட்டை ஏற்படுத்தலாம். அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. The adverse economic effect from power cut should be minimised. அதைத்தான் இந்த அரசுக்கு நான் கூட சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன, அதை எப்படித் தவிர்க்கலாம் என்று சொல்வது முறையாகும். எதிர்க்கட்சிகள் நல்ல அறிவுரைகளையும் கொடுக்கலாம். பொறுப்புணர்ச்சியோடு அவைகளை எடுத்துக் கூறலாம்.

1973 பிப்ரவரி 10]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் சார். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உ.பி. யில் இருக்கும் ஜீவ நதிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் ஹைடல் பவர்ஸ் பற்றிச் சொல்லவில்லை. எண்ணூர் அனல் மின் நிலையத் திட்டம் போன்ற திட்டங்களை புல் கபாசிடிக் கு யுடிலைஸ் செய்ய வில்லை என்பதைத்தான் சொன்னேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அனல் மின்சார நிலையத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மாநில அரசின் தொடர்புள்ள ஹைடல் ரிசர்வாயர் மூலம் எவ்வளவு பவர் ஜெனரேட் செய்யமுடியுமோ அதைச் செய்திருக்கிறோம். அதிகமான வகையில் அவற்றைப் பயன்படுத்த, அரசு தவறவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆனால், மத்திய அரசின் அனுமதியோடு செய்யவேண்டிய திட்டங்களை, டெக்னிகல் அட்வைஸ் தேவைப்படுகிற திட்டங்களை ஆராய்கிற நேரத்தில், கேட்கின்ற நேரத்தில், கொடுக்கப்படுகிற நேரத்தில் கொடுக்கப்படவேண்டிய நிலையில் மத்திய அரசு கொடுக்கத் தவறியிருக்கிறது, மதமதப்புக் காட்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலை இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநில அரசைச் சாடவேண்டுமென்பதற்காக, இந்த அரசைத் தாக்க வேண்டுமென்பதற்காக இவற்றைச் சொல்வதை விட்டுவிட்டு, இந்தப் பிரச்சனையை ஒரு பொதுப் பிரச்சனையாக மனதில் கொண்டு, ஒரு பொருளாதாரப் பிரச்சனையாக அணுகி, அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளை மனதில் வைத்து, இந்த அரசு மத்திய அரசோடு இதற்காகப் போராடுகிறபோது, வேண்டுகோள்களை வைக்கிறபோது, அதற்கு உறுதுணையாக நின்று, ஆலோசனை கொடுத்து, அதை மத்திய அரசு செய்யத் தவறி விட்டது, அதனால்தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்று குறை சொல்லலாம். உண்மை நிலைமையை மறந்து பேசுவது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நான் உ.பி.யைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டக் காரணம், அங்கே ஜீவ நதிகள் ஓடுகிறது என்ற காரணத்தினால் மட்டுமல்ல. தமிழ்நாட்டை விட அங்கே பலவிதமான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்ற காரணத்தினால்தான். இன்றைக்கு அங்கே சென்று பார்த்தால் தெரியும். மேற்கு வங்காளத்தில் இந்திரா காங்கிரஸ் ஆளுகின்றது. அங்கே சென்று பாருங்கள். குறிப்பாக, வடமேற்கு வங்காளம், மால்டா, பராக்கா, முஷிராபாத், 24-பர்கானஸ், பர்காம்பூர், தூலியா போன்ற இடங்களில் சென்று பார்த்தால் தெரியும். எங்கள் கட்சியின் சார்பாக நான் அங்கேயெல்லாம் சென்றிருக்கிறேன் என்ற காரணத்தால் சொல்கிறேன். பர்காம் பூரிலிருந்து—தூலியா வரையில் மின்விளக்கு கிடையாது. பர்காம்பூரில் மின் விளக்கைப் பார்த்து விட்டால், 70 மைலுக்கு அப்பாலிலுள்ள தூலியா சென்று தான் பிறகு விளக்கைப் பார்க்க முடியும். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் நமது தமிழ்நாட்டில் மின் துறையில் நல்ல அபிவிருத்தி இருக்கிறது.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1973 பிப்ரவரி 10]

நல்ல முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம். வேறு எந்த மாநிலத்திலும் ஏற்படாத வகையிலே இந்த மாநிலத்தில் அந்த முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு பவர் கட் ஏற்பட்டிருப்பதனால் பொருளா. தாரத்தை பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதைப் பற்றி நாங்களும் ஆழ்ந்த கவலை கொள்கிறோம். எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருப்பவர்களும், அமைச்சர்களும் ஆழ்ந்த கவலை கொள்கிறார்கள். அதைப் பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு கவலைப்பட கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த பவர் கட்டைத் தவிர்க்க உருப்படியான நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டும். The entire Tamil Nadu is plunged into darkness. இன்றைக்கு கருத்தில் இருகை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள், எண்ணத்தில் இருகை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள், ஜனநாயக அமைப்பில் இருள்மயமான ஜனநாயகத்தைக் காண விரும்பக் கூடியவர்கள், இருள் மயமான எண்ணங்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள், அந்த வகையில் இருள் மயமான அரசாங்கம் இருக்க வேண்டும், இருள் மயமான அரசின் அடிப்படையில் நாங்கள் இயங்குகிறோம், நாங்கள் இருகை தான் காண்கிறோம், ஒளியைக் காணவில்லை என்று சொல்கிறவர்களை, ஒளியின் பக்கம் அழைப்பதற்கு எனக்கு தகுதியும் இல்லை, சக்தியும் இல்லை. அவர்கள் விரும்பும் இருள் பக்கம் செல்லக்கூடியவர்களை ஒளியின் பக்கம் யாரும் அழைத்துவிட முடியாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். கருத்தில் ஒளி இருக்கிறது அல்லது இருட்டு இருக்கிறது என்ற அந்தப் பிரச்சனையில் நான் துழையவில்லை. நான் என்ன சொன்னேன் என்றால், பவர் கட் அரசாங்கத்தின் முழுப் பொறுப்பு. மற்ற விஷயங்களை கவனிக்காமல், பஃபர் கோல் ஸ்டாக் இன்னும் மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பே வைத்துக்கொண்டிருந்தால், இந்தப் பவர் கட் ஏற்பட்டிருக்காது. எண்ணூர், பேசின் பிரிட்ட்ஜ் இந்த நிலையங்களை ஸ்டீல் கபாசிடிக்கு வொர்க் செய்திருக்க முடியும். அப்பொழுதே அதைத்தான் நான் சொன்னேன். பவர் கட்டுக்கு முழுவதும் பொறுப்பு முதல் அமைச்சரும், இந்த அரசாங்கமும் தான். முன்கூட்டியே போதுமான அளவு கோல் பஃபர் ஸ்டாக் வைக்காத காரணத்தினால்தான் இந்த மின்சார வெட்டு நமக்கு ஏற்பட்டது என்று சொன்னேன். அதைத்தான் இப்பொழுது விளக்கினேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இப்பொழுது இருக்கிற இக்கட்டான சூழ்நிலையைப் போதுமான நிலக்கரியை நாம் வைத்திருந்தால் சமாளித்திருக்க முடியும், இதற்கு அரசு தான் பொறுப்பு என்று சொல்கிறார்கள். நிலக்கரி நாம் எள்ளளவு வேண்டுமென்று நினைத்தாலும், அவர்கள் கொடுப்பதாக இல்லை.

1973 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

நிலக்கரி வாங்குவதற்கு சட்டதிட்டங்கள், ஒழுங்கு முறைகள் தனியாக இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒரு மாதத்திற்கு இவ்வளவு கோட்டா என்று வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் ஏற்கனவே 30,000 டன் நாம் வைத்திருந்தோம். உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும், கடந்த ஒரு மாத காலமாக ஆந்திரா பகுதியில் ரயில் போக்குவரத்து சரிவர இல்லை என்பது. நான் ஒன்றுக்கு 2,500 டன் நிலக்கரி நமக்கு வந்திருக்கவேண்டும். 30,000 டன் நாம் ஏற்கனவே ஸ்டாக் வைத்திருந்தாலும், வரவேண்டிய நிலக்கரி நமக்கு ஒழுங்காக வந்திருந்தால் இப்படி சிரமம் ஏற்பட்டிருக்காது. 60,000 டன் அல்லது ஒரு லட்சம் டன் கூட வாங்குவதற்கு அனுமதித்தால், நாம் வாங்கி வைத்துக் கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால், ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் இவ்வளவு டன் நிலக்கரி என்று ஒதுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தியா விலுள்ள மின்சார வாரியங்களிலே அதிகமாக ஸ்டாக் வைத்திருந்தது, 30,000 டன் வைத்திருந்தது தமிழ் நாட்டில் தான். ஆகவே, தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தினுட்தான் மின்சார வெட்டு வந்தது என்று சொல்வது முற்றிலும் உண்மைக்குப் புறம்பான வாதம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: ஹைடல் பிராஜக்டைப் பொறுத்தவரையில் காட்ச்மெண்டு ஏரியாவில் தண்ணீர் இல்லை என்று தெரிந்தவுடனேயே மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பே இந்த நிலைமையை சரிக்கட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டும். அப்பொழுதே சுருகருப்பு காட்டியிருக்கவேண்டும். அப்பொழுதே போதிய சுருகருப்பு காட்டியிருந்தால் மத்திய அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கும். இப்பொழுது சுருகருப்பு காட்டுகிறீர்கள், ஒத்துக் கொள்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். உங்களுக்குத் தெரியும், அப்பொழுதே அனால் மின்சார நிலையங்களை ஃபுல் துபாஸிடிக்கு ஒட்டியாகவேண்டும் என்று. On this specific point the full responsibility is on Government.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தண்ணீர் குறைந்துவிட்டதினால் அப்பொழுதே முயற்சி எடுத்திருக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். முயற்சி எப்பொழுதும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால், நிலக்கரியை அவர்கள் தான் அதிகம் ஒதுக்கவேண்டும். சிங்கரேணியிலிருந்து தென் நாட்டுக்கு நிலக்கரி வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. வங்காளத்திலிருந்து வருவதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. எந்தெந்த மாநிலத்திலுள்ள சுரங்கங்களிலிருந்து எந்தெந்த மாநிலங்களுக்கு நிலக்கரி அனுப்பவேண்டும் என்ற நியதி இருக்கிறது. அவர்கள் ஒரு லட்சம் டன் நமக்குக் கொடுப்பதற்கு அனுமதி தந்தால் நாம் வாங்குவதற்கு தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால், அவர்கள் ஒரு நாளைக்கு 2,500 டன் தான் நமக்கு அளிக்க முடியும். எதிர்பார்த்தப்படி நமக்கு வந்து

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1973 பிப்ரவரி 10]

சேரவேண்டிய நிலக்கரி வந்து சேரவில்லை. எங்களுடைய முயற்சியில் ஒன்றும் குறைவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்பொழுது கூட 3,000 டன் இருக்கிறது. மூன்று நாளைக்குத் தேவையான கோல்தான் இருக்கிறது, ஆகவே நெருக்கடி நிலைமை நிலவுகிறது என்று இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. இங்கேயாவது மூன்று நாட்களுக்குத் தேவையான கோல் இருக்கிறது. வேறு சில மாநிலங்களில் ஒரு நாளைக்குத் தேவையான கோல்தான் இருக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. நாளிக்கில் அரை நாளுக்குத் தேவையான கோல்தான் இருக்கிறது என்று தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. 30,000 டன் நமக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல. வாகன்களில் ஏற்றப்பட்டிருப்பது நமக்கு வந்து சேருவதற்கு வழி இல்லை. ஆந்திராவில் ஏற்பட்டிருக்கிற கிளர்ச்சியின் காரணமாக விசாகப்பட்டினம், சிங்கரேணியிலிருந்து நமக்கு நிலக்கரி வந்துசேருவதில் பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. சுற்றுப் பாதை வழியாகத் தான் சுற்றிச் சுற்றிச் சுற்று வழியிலே தான் வந்து சேரவேண்டியிருக்கிறது. ஆந்திராவில் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று நாம் 2, 3 மாதங்களுக்கு முன்பு கனவு கூட கண்டிருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலை மட்டும் மின்சார வெட்டுக்குக் காரணம் அல்ல. மற்ற மாநிலங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலை, விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்டம், தொழில் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்டம் இவைகளையெல்லாம் அனுசரித்துத்தான் ஆந்திராவில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு பயங்கரமான நிலைமையை உடனடியாக மாற்றுவதற்கு மத்திய அரசு முன்வருமேயானால், இவைகளையெல்லாம் தன்னிறைவு பெறமுடியும். 30,000 டன் நிலக்கரி வாகன்களில் ஏற்றப்பட்டு நிற்குகொண்டிருக்கிறது. அது நமக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்டாக்தான். ஆனால், அது வந்து சேருவதற்கு வழி இல்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்கு ஆந்திராவில் உள்ள நிலைமை முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது. இதுபோன்ற காரணத்தை உத்தேசித்து ஆந்திராவில் நடைபெறுகிற நிலைமைகளை உடனடியாக முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு மத்திய அரசு முயலவேண்டும். ஆந்திராவில் உள்ள இந்த நிலையை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தால், பொதுவாக இந்தியாவில் ஒரு பரந்த அளவுக்கு நன்மைகளை நாம் செய்ய முடியும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் 30,000 டன் நமக்காக அலாட் ஆகியிருக்கிறது. இன்றைக்கு 1,000 டன் தான் நம்மிடத்திலே இருக்கிற சூழ்நிலையில் நாம் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, ரயில்கள் இங்கே சரிவர வந்து சேர

1973 பிப்ரவரி 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

முடியாத காரணத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கிற இடைஞ்சலே தவிர, வேறு ஒன்று மில்லை. நமது முயற்சியில் ஒன்றும் குறைவு இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: கப்பல் மூலம் கொண்டு வரலாம் என்று சொன்னேனே? அதைக் கூடச் செய்யவில்லையே?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கப்பல் மூலம் வருவது மாத்திரம் பிரச்சனை இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கப்பல் மூலம் கொண்டு வருகிற நிலை மையைப் பற்றி, அதற்காகச் செய்யப்பட்ட ஏற்பாடுகளைப்பற்றி தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உற்பத்தியை முழுமையாகப் பெருக்கு வதற்கான கண்டிஷன் இல்லை. அது முதல் குற்றம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அம்மையார் அவர்கள் ஏதோ குற்றம் காட்டுகிறார். பல மாநிலங்களின் சார்பாக வேண்டுகோள் விடப்பட்டிருக்கிறது. என்.டி.ஸி. கூட்டங்களிலும் வற்புறுத்திச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு கவனிக்காமல் இருந்துவிட்டது. முழுப் பொறுப்பையும் மத்திய அரசு தான் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: திரு. ஆர். வெங்கடராமன் அவர்கள் 6 மாத காலத்தில் எண்ணூர் தெர்மல் ஸ்டேஷன் ஸ்கீமைக் கொண்டு வந்து விட்டார். 6 வருஷங்கள் ஆகியும் நீங்கள் ஏன் ஒரு ஸ்கீமையும் கொண்டுவர முடியவில்லை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்படிப்பட்ட ஆர். வெங்கடராமன் அவர்கள் இருந்த பழைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்திருந்த நீங்கள் ஏன் நன்றி மறந்து வேறு காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் போனீர்கள்? தேவையில்லையே?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இப்படிப் பேசி தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கவேண்டாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சிங்கரேணியிலிருந்து நமக்கு நிலக்கரி வருகிறது. அக்டோபரில் 25% வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நேரத்தில் ஆந்திராவில் தகராறு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. சிங்கரேணியிலிருந்து வரவேண்டிய முழு நிலக்கரியும் நமக்குக் கிடைக்காதபோது வேறு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டாமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் இவ்வளவு கோட்டா என்று ஒதுக்குகிறார்கள். எங்கிருந்து நிலக்கரி வந்தாலும், இந்த மாநிலத்திற்கு இவ்வளவுதான் இந்தத் தேதியில் அனுப்பப்படவேண்டும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 பிப்ரவரி 10]

என்கின்ற அளவுக்கு கோட்டா ஒதுக்கிறார்கள். ஆகவே, வேறு மாநிலத்திலிருந்து நமக்கு வருவதற்கு வழியில்லை. அந்த வகையில் இன்று 30,000 டன் கோட்டா நமக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும், 1,000 டன் தான் நாம் பெற முடிந்திருக்கிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் என்ன பேசிக்கொண்டிருந்தேன் என்பதையே மறந்துவிட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே மின்சாரம் பற்றி பல முறை இங்கே பேசியாகிவிட்டது. உறுப்பினர் அவர்கள் இவ்வளவு தூரம் இந்தப் பிரச்சனையை எடுத்திருக்கவேண்டியதில்லை. மின்சாரப் பிரச்சனையைப் பற்றி இவ்வளவுதூரம் தாங்கள் போயிருக்கவேண்டியதில்லை.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் சொல்லவேண்டியதை சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். சில விஷயங்களை ட்ரேஸ் பண்ணி சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் என்னுடைய கடமையைச் செய்கிறேன். 5 நிமிடங்கள் குறுக்கிடிப் போய்விட்டது. (குறுக்கீடு). மிஞ்சிப்போயிருந்தால் 6 நிமிடங்கள் போயிருக்கும். சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இன்னும் எனக்கு 15 நிமிடங்கள் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவ்வளவு நேரம் கொடுக்க முடியாது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இல்லாவிட்டால் நான் பேசவில்லை. முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதைப்பற்றி கவலையில்லை. பேசவில்லையென்றால் முடியுங்கள். பேரவையிலே எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் சம உரிமை உண்டு. தாங்கள் இப்படிச் செய்தால் மற்ற உறுப்பினர்களும் நேரம் ஆனாலும் உட்காராமல் பேசிக்கொண்டே இருப்பார்கள். இன்னும் 7, 8 பேர்கள் பேசவேண்டியிருக்கிறது. அடுத்த பிரச்சனைக்குச் செல்லுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் உட்கார்ந்துவிடுகிறேன். நான் பேசுவதை முழுமையாகப் பேசவேண்டும். தலை பாதியும், கால் பாதியும் மட்டும் பேசிப் பிரயோசனம் இல்லை. ஒரு கருத்தை முழுமையாகச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

1973 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு பாயிண்டை வைத்தே ஆர்ட்டு பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நெய்வேலியைப் பொறுத்தவரையில் சென்ற மாதம் தண்ணீர் இருந்ததால் முழு கபாசிடி 600 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. தண்ணீர் நிறைந்துவிட்டதால் சென்றமாதம் 120 மெகாவாட் தான் உற்பத்தி செய்ய முடிந்தது. இப்பொழுது அது 250 மெகாவாட்டாக உயர்ந்திருக்கிறது. தண்ணீரை இறைப்பதற்கு மத்திய அரசு அதற்கான ஒரு இயந்திரத்தை அனுப்பவேண்டும். இது ஒரு முக்கியமான நிரந்தரமான பிரச்சனை. ஆனால் அவர்கள் அனுப்பவில்லை. இந்த விஷயத்தில் பல முறை சொல்லியும் மத்திய அரசு வாளா இருந்துவிட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறேன். மத்திய அரசு தன்னுடைய கடமையை சரியான முறையில் நிறைவேற்றவில்லை. எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் இதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கவேண்டும். மாநில அரசை மட்டும் குற்றம் சாட்டி பிரயோசனம் இல்லை. நான் இப்பொழுது அடுத்த பிரச்சனைக்குச் செல்கிறேன்.

நம்முடைய அம்மையார் அவர்கள் நேற்றையதினம் பேசும்போது, திண்டுக்கல் தேர்தலிலே ஒரு லட்சம் வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் ஜெயிப்போம் என்று திரு. பெருமாள் அவர்கள் சொன்னதற்கு, ஒரு லட்சம் வாக்குகளுக்குக் குறைந்தால் என்ன செய்வீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் கேட்டதன்மூலம் அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி பெறும் என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். நம்முடைய வெற்றிக்கு அவர்கள் உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : On a point of Order, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER : What is the point of Order ?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Let me state my point of Order. You can give your ruling then.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் இப்படி அடிக்கடி குறுக்கிடாதீர்கள். அவர் பேசட்டும். (திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி எழுந்தார்) நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். நீங்கள் இப்படி குறுக்கிடுவதாக இருந்தால் நேரம் வீணாகும். அப்போது உங்கள் கட்சித் தலைவருக்கு ஒதுக்கப்படும் நேரத்தில் இதைக் கண்டிப்பாகக் குறைத்துவிடுவேன். அதனால் குறுக்கிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1973 பிப்ரவரி 10]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இந்தப் பிரச்சனையை விட்டுவிட்டு, நான் அடுத்தப் பிரச்சனைக்கு செல்கிறேன். நேற்று பேசிய நண்பர் திரு. சுப்பு அவர்களும், அதற்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் திரு. சுரேந்திரன் அவர்களும் ஒரு முக்கியமானப் பிரச்சனையை இங்கே கிளப்பினார்கள். இந்த அரசைப்பற்றி கேட்பதற்கு மத்திய அரசுக்கு உரிமை இருக்கிறது, இந்த அரசைப் பற்றி விசாரிக்க விசாரணைக் கமிஷன் அமைப்பதற்கும் மத்திய அரசுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய இந்த கருத்தை இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர் என்ற முறையிலே நான் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறேன். இந்த மன்றத்திலே நாம் உட்கார்ந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது அரசியல் சட்டத்தின் விதிமுறைகளின்படிதான். இந்த அரசு இயங்கிக்கொண்டிருப்பது அரசியல் சட்டத்தின்படிதான். இங்கே பேரவைத் தலைவராகவோ, துணைத் தலைவராகவோ வீற்றிருப்பவர்கள் அரசியல் சட்டத்தின்படிதான். இந்தப் பேரவை இயங்கிக்கொண்டிருப்பது அரசியல் சட்டத்தின்படிதான். ஆக அரசியல் சட்டத்திலே மாநில அரசுகளும், மாநில சட்ட மன்றங்களும் இயங்குவதற்கு அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சட்டத்தின்படிதான் இந்த சட்டமன்றமும், இந்த அரசாங்கமும் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. 'அக்கவுண்டபிலிட்டி அண்ட் ஆன்ஸரபிலிட்டி' என்ற இரண்டு கடமைகளுக்கும் இந்த அரசும், இந்த மன்றமும் தான் பொறுப்பு. மற்றவர்கள் யாருக்கும் இதைப்பற்றி கேட்க உரிமையில்லை; கடமையும் இல்லை. மத்திய அரசாங்கமும் அரசியல் சட்டத்தின்படிதான் இயங்கிவருகிறது. அதனால் பாராளுமன்றத்திற்கு அதைப்பற்றி கேட்க உரிமை இருக்கிறது; அதற்கு பதில் சொல்ல மத்திய அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போன்று தான் மாநில அரசாங்கமும். இந்த முறையிலே மற்றவர்கள் தலையிட உரிமை இல்லை. அந்தந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் அந்தந்த மன்றத்திலே கேட்கலாம். அரசாங்கம் தவறான வழியில் செல்கிறதா இல்லையா என்று எடுத்துச் சொல்லலாம். குறை கூறலாம். கேள்வி கேட்கலாம். அதற்கு அந்தந்த மாநில அரசாங்கம் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வேளியார் யாரும் இதிலே தலையிடலாமா என்றால் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், அவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு தலையிட உரிமை இல்லை.

ஆகவே, நமது அரசியல் சட்டப்படி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு தமிழ்நாட்டு அரசை விசாரிக்க, விசாரணை கமிஷன் அமைக்க உரிமை கிடையாது என்பதைத் திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை மீறி மத்திய அரசாங்கமோ பாராளுமன்றமோ மாநில அரசின் விவகாரத்தில் தலையிடுமானால் அது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமான செய்கை; இந்த மன்றம் அதை மிகக் கடுமையாக எதிர்க்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 10]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

மாநில அரசு குற்றம் செய்கிறது என்று சொல்லி மத்திய அரசு விசாரணைக் கமிஷன் வைத்தால், இதே குற்றத்தை மத்திய அரசு செய்தால் யார் கேட்பது என்று நம்முடைய நண்பர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். விசாரணைக் கமிஷன் வைப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டியது சட்ட நிபுணர்கள் பொறுப்பு; அவர்கள் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசியல் சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று இந்த மன்றத்திலே விவாதிப்பது சரியா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது எப்படி பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் ஆகும். இந்தப் பேரவையில் ஒரு உறுப்பினர் அவருடைய கருத்தைச் சொல்கிறார்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: துணைத் தலைவரவர்களே, என்னுடைய பெயரையும் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதால் என்னுடைய விளக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் உட்காருங்கள். நீங்கள் பேசும்போது அதற்கு விளக்கம் சொல்லுங்கள். இப்போது வேண்டாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: அவர்கள் பேசும்போது, திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் ஒரு பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரை எழுப்பினார்கள். இந்தப் பேரவையைப் பற்றி தாக்கிப் பேசினாலோ, அல்லது உறுப்பினர்களைப் பற்றி தவறாகப் பேசினாலோ உறுப்பினர்கள் குறுக்கிடலாம். அதில் தவறில்லை. ஆனால் ஓர் உறுப்பினர் பொதுவாக தனது கருத்துக்களை வெளியிடும்போது யாரும் குறுக்கிடக்கூடாது. ஆகவே அம்மையார் அவர்கள் எழுப்பியது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் அல்ல. திரு. லத்தீப் சொல்வது சரிதான்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: சட்ட மன்றம் என்று சொல்லும்போது அது சட்டம் இயற்றும் மன்றமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இங்கே நடக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம், இங்கே நடைபெறும் விவாதங்கள் எல்லாம் சட்டம் இயற்றுவதற்கு அளிக்கப்படும் ஆலோசனைகளாக இருக்கவேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சட்ட மன்றத்தை மதிக்க வேண்டும்; சட்டமன்றத்தில் நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும். ஆனால் ஒருவர் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்து கொண்டு, நான் சட்டமன்றத்தை மதிக்க மாட்டேன்; எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்றெல்லாம் வெளியிலே சொல்வது இந்த மன்றத்தை அவமதிப்பதாகும். இன்றைக்கு இப்படி ஒரு கட்சியினர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1973 பிப்ரவரி 10]

இந்த அரசு சரியாக நடக்கவில்லை; மக்களை மதிக்கவில்லை; எங்களுக்கு அநீதி இழைக்கிறது; அதனால் நாங்கள் சட்டமன்றத்திற்கு போகமாட்டோம்; மத்திய அரசாங்கம் உடனடியாக விசாரணைக் கமிஷன் போட வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லித் திரிகிறார்கள். இப்படிச் சொல்வது ஜனநாயகத்தையே அவமதிப்பதாகும்; அது அனுமதிக்க முடியாத ஒன்று; எனவே அதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

ஆட்சி மீதோ அல்லது இந்த மன்றத்தின் மீதோ குறை சொல்லவேண்டுமென்றால், இந்த மன்றத்திலேயே அதைச் சொல்லலாம். அதுதான் மரபு. அதைவிட்டுவிட்டு, சட்டமன்றத்தை மதிக்க மாட்டோம், நம்பிக்கை இல்லை என்று எங்கெங்கேயோ நின்றுகொண்டு சொல்வது இந்த மன்றத்தை உதாசீனப்படுத்துவதாகும். அதற்கு இந்த மன்றம் இடமளிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எந்தக் குற்றச்சாட்டாக இருந்தாலும், உறுப்பினர் என்ற முறையில் இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்கலாம். அதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. பதில் சொல்ல அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பற்றிக் குறை கூறிக்கொண்டிருக்கும் உறுப்பினர்களுக்கு நான் ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். பாராளுமன்றத்திலே ஒரு முறை ஆசியாவின் ஜோதி, பண்டித மோதிலால் நேரு அவர்களின் குமாரன், ஜனநாயகவாதி நேரு அவர்களுக்கு விரோதமாக ஒரு குற்றச்சாட்டுச் சொல்லப்பட்டது. அது எப்பேர்ப்பட்டக் குற்றச்சாட்டு என்பதை தெரிவிக்கிறேன். அதில் கூறப்பட்டதாவது—

Under the concept of the joint responsibility of the Cabinet, in the cabinet headed by the great Mr. Jawaharlal Nehru, various misappropriations and swindling charges have been levelled against the Defence Minister Mr. V. K. Krishna Menon in the matter of purchase of jeeps and that in such purchase of jeeps the Defence Minister has swindled crores of rupees. Under the concept of joint responsibility of the Cabinet, I hereby call upon Shri Pandit Jawaharlal Nehru, the Demagogue, the great patriot of this country, the apostle of peace in the country, the man who had been responsible for the democratic success of this country, I call upon such great Pandit Jawaharlal Nehru to resign gracefully since under the concept of joint responsibility of the Cabinet, the Cabinet is responsible for the misdeeds of Mr. V. K. Krishna Menon, the member of Pandit Jawaharlal Nehru's Cabinet. Since that member has committed grave mistakes of misappropriation and abuse of power vested in him, the Cabinet

1973 பிப்ரவரி 10]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

must resign. Not only Mr. V. K. Krishna Menon. Even against Mr. J. T. Krishnamachari, some charges were levelled. Those may be past history.

Take the present history. The great heroine, the great leader of the Indian Nation, one who is responsible for safeguarding the integrity and solidarity of the nation and who is called throughout the world as such and Mrs. Indira Gandhi, the Prime Minister of India, against such a lady against that Prime Minister of India, charges had been levelled on the floor of Parliament that she has exercised her power and procured financial accommodation to the extent of some crores of rupees for her son Mr. Sanjay Gandhi for his company to manufacture 'Maruthi', the small car. That charge has been levelled against the Prime Minister of India. What happened? What happened then in Parliament? Did the Government resign? What was the hon. Member, the great leader of Tamil Nadu Communist Party, Mr. M. Kalyanasundaram doing at that time? What happened at that time and what were these persons doing.....

(Thiruvnathi T. N. Anandanayaki and Thiru N. Marudhachalam rose).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணை தலைவர் : ஒரே நேரத்தில் இப்படி இரண்டு பேர், மூன்று பேர் என்று பேசத் தொடங்கினால் எப்படிக்கேட்க முடியும்? ஒவ்வொருவராகச் சொல்லுங்கள்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, this Maruthi issue was raised on the floor of the House and the reply was given to the Members of the Parliament there. Therefore, there is no meaning in referring to that in this House. It ought to be done on the floor of the Parliament.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஹரியானா முதல்வர் பன்சிலால் பெயரில் தான் அப்படி குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் திருமதி இந்திராகாந்தி மீது குற்றம் சாட்டி பார்லிமென்ட்டிலே வந்தாகச் சொல்லுவது எரியில்லை.

திரு. மு. சுருளிவேல் : மாருதி கம்பெனி விவகாரத்திலே தன்னுடைய பதவியை திருமதி இந்திரா காந்தி துஷ்பிரயோகம் செய்தார் என்று ஜோதி பாசு அவர்கள் பார்லிமென்ட்டிலே குற்றச்சாட்டு சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே, பன்சிலால் மேல் மாத்திரமல்லாமல் திருமதி இந்திராகாந்தி மீதும் குற்றச்சாட்டு கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குற்றச்சாட்டை எஸ். எம். பானர்ஜி அவர்கள் ஆதரித்தும் இருக்கிறார்கள்.

[1973 பிப்ரவரி 10]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: உறுப்பினர் அவர்களை பார்லிமென்ட் நடவடிக்கைகளை பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உறுப்பினர் திரு. சுருளிவேல் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி எஸ். எம். பானர்ஜி மட்டுமில்லை, எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் அது பற்றி பாராளுமன்றத்திலே ஆதரித்து பேசி இருக்கிறார்கள்.

THIRU M. A. LATHEEF: Mr. Deputy Speaker, Sir, there should be a limit.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: என்ன அப்படி பேசப்படுகிறது. அவர்கள் 300 ஏக்கர் நிலத்தை 11,000 ரூபாய்க்கு ஒரு தொழிற்சாலைக்காக வாங்கிக் கொடுத்தார் என்று தான் பேசப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டிலே தொழில் வளரவேண்டும் என்ற ஒரு நல்ல எண்ணத்திலேதான் அதை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்று இவர்கள் கூடத்தான் தூத்துக்குடி பெர்ட்டிலைசர் பாக்டரிக்கு இவ்வளவு ஏக்கரா நிலம் என்று ஆர்ஜிதம் செய்து வாங்கி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே போல் தமிழ்நாட்டிலே அலுமினியம் கம்பெனிக் கும் இவ்வளவு ஏக்கரா நிலம் என்று ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே, இதிலே என்ன பெரிய தவறை கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள் என்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, my point is that even though this is not the proper forum where I should raise the question, it has been consistently and repeatedly raised by some hon. Members here also. I, as a Member of this House, want to safeguard the fair name of Tamil Nadu. My point is that such a charge is levelled against the very Prime Minister of India who is now being asked to appoint an Enquiry Commission against the reputed Government of Tamil Nadu. If the Central Government think in terms of appointing any Enquiry Commission, this House would also demand and as a Member of this House, I would demand that an Enquiry Commission should be appointed against the Government headed by the Hon. Mrs. Indira Gandhi. That is my demand on the floor of the House. As a member of the House I am echoing the voice and feelings of not only the House but also the people of Tamil Nadu, the entire Tamil community of the State. I am not blaming Mrs. Indira Gandhi, the great daughter of a great demagogue, the late Shri Jawaharlal Nehru. But certain persons in Tamil Nadu, the Central Ministers belonging to Tamil Nadu want to fish in trouble waters. If they want

1973 சிப்ரவரி 10]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

to disturb the peaceful atmosphere of the State and if they want to create any trouble here, we will see that such Ministers are brought to their senses. That is my submission.....

DR. H. V. HANDE : I would like to know from the hon. Member, that in case the Prime Minister is not willing to appoint an Enquiry Commission, what prevents the Hon. Chief Minister from appointing an Enquiry Commission by himself.....

MR. DEPUTY SPEAKER : This is not a proper occasion to put a question to the Hon. Chief Minister. Let the hon. Member Thiru Latheef proceed.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, day before yesterday I dwelt upon this point. What I submit is that we are not here to barter away the supreme right of this august body. This body is entitled to censure Ministers and that is the prerogative of this House which cannot be given to any other body including the body that may be constituted by this Government. We will not agree to it and we will see that we are a responsible body. Of course, hon. Members of this House are entitled to level charges against the Ministers in the same way as the hon. Members of the Parliament are entitled to level charges against the Government headed by Mrs. Indra Gandhi. So, this House alone is competent to censure Ministers and not any other body. I say this not because I expect anything from the Hon. Ministers and not because we are allied to the D.M.K. but I say this because I want that the fair name of Tamil Nadu should not be brought into disrepute. That is my submission.

[I want to mention another point with regard to the financial allocation between the Centre and the State Government. My point is that the present system of the financial allocation is not happy and it should be revised basically and that is my submission. Even the other day, Thiru N. A. Palkhiwala, a great lawyer of India has stated that even under the present Constitution, we have got every right to carry on the affairs of the Government in such a manner as to fulfil the economic aspirations of a State. So, I demand a revision of policy with regard to financial allocation. The Hon. Chief Minister also has done his duty by pressing the demand before the Finance Commission.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1973 பிப்ரவரி 10]

With regard to the industrial policy, I warn the Government of India that if they do not revise their industrial policy and give more powers to the State, the whole country will be in utter poverty and penury and there will be all round unemployment, spiralling of prices and all sorts of economic complications and the Central Government will be responsible for that. So, they should make the State viable and economically sustained and stable.

Lastly, I want to draw the attention of the Hon. Chief Minister to a very important matter. For the last two years we have been echoing the voice of our community. The Urdu speaking Muslims are very few in number and they are not even lakhs. But in spite of the repeated requests of the Members belonging to my community, the reasonable request of the community is being relegated to the background. I submit to the Hon. Chief Minister, that even from the financial point of view it would not be a great burden as they are only few in number. My request is that the Government should declare them as backward so that they may get the benefit of all the concessions and privileges from the Government. They are the most backward community in the State and the Hon. Chief Minister on a previous occasion promised to consider it favourably and I hope and trust that he will fulfill it and include it in the list of backward classes.

With regard to Rajaji, I endorse whatever has been said about him. Rajaji was so intimately connected with me since 1954 and he was more intimately connected with me than Dr. Hande. Rajaji was something like a father. He was also something like a teacher. His demise is not only a great loss to the country but it is also a personal loss to me. I associate myself with the sentiments expressed about the demise of Rajaji.

Thank you very much.

Thiru M. Surendran rose

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : நீங்கள் திரும்பவும் ஒரு விவாதத்தை எடுத்துக்கொண்டு விடாதீர்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : திரு. லத்தீப் அவர்கள், பிரதம மந்திரியாக இருக்கக்கூடிய இந்திராகாந்தி பற்றி மிரட்டுகின்ற வகையில் பேசியது, தி.மு. கழகக் குரலாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. நான் சொல்லுவதெல்லாம், இந்த அரசின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று யாரும் கோரிக்கை

1973 பிப்ரவரி 10] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

விடவில்லை. மாநில அமைச்சர்கள் சிலர் மீதுதான் விசாரணைக் கமிஷன் வைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. சில அமைச்சர்கள் மீது கூட நடவடிக்கை எடுக்கக்கூட மத்திய அமைச்சகத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று லத்தீப் அவர்கள் கருதுகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF: I was very clear in my statement. If any single Minister is singled out and charged by any member of the public or if the entire Government is charged with certain allegations, in all circumstances, my submission is that under the Constitution this House alone is competent to deal with the situation and censure the Minister or Ministers. No other body, no one outside this legislature, is entitled to go into the charges or to sit in judgment over the activities of any single Minister or Ministry of this State. The Central Government cannot arbitrate in this matter. That is my submission. I was very clear on this.

DR. H. V. HANDE: I think it is a wrong thing. We have passed the Commission of Enquiry Act. Under that, an Enquiry Commission can be appointed to enquire into the charges against any Minister or Ministry. To say that this House alone is competent to enquire and that no other body can enquire, is wrong. That means that the majority alone prevails and with a majority here, you can do anything. That is entirely wrong. If a mistake is there, you can with your majority pass a resolution that there is nothing wrong. Does the matter end there? surely not. It is incorrect to say that the Centre cannot appoint an enquiry commission. It can do so under the Commission of Enquiry Act. Either Central or State Government can appoint an Enquiry Commission to go into the charges openly levelled upon State Minister or State Ministry. That is my contention.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: கான்ஸ்டிடியூஷனில் இருப்பதாக ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட்டார்கள். தனியாக பார்லிமெண்டு இயற்றிய ஒரு சட்டம்தான் இருக்கிறது.

DR. H. V. HANDE: Under the Constitution, there is the Commission of Enquiry Act we have enacted.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: No Bill is under the Constitution. You can say that no Bill can be *ultra vires* of the Constitution.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 பிப்ரவரி 10]

எந்தச் சட்டமும் அரசியலமைப்பின்கீழ் வருவதில்லை. ஆனால் நாம் போடுகிற எந்தச் சட்டமும் அரசியல் அமைப்பை மீறியதாக இருக்கக் கூடாது, இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் ஒரு கூட்டாட்சித் தத்துவத்தைக் கொண்ட சட்டம். பாராளுமன்றத்தைப்போல மாநில சட்ட மன்றங்களும் பொறுப்பு வாய்ந்த சபைகள். மத்திய அமைச்சர்களும், பிரதம அமைச்சர் அவர்களும் எப்படி பாராளுமன்றத்திற்குத்தான் கட்டுப்பட்டவர்களோ அதுபோல, மாநில முதல் அமைச்சரும், மற்ற அமைச்சர்களும் மாநில சட்டமன்றங்களுக்குத்தான் கட்டுப்பட்டவர்கள். இவர்களை மேலே இருந்து யாரும் கேட்க முடியாது என்பது எங்கள் வாதம். இதை நீங்கள் ஒத்துக்கொள்ளலாம். ஒத்துக்கொள்ளாமலும் இருக்கலாம். யூனிடரி அரசியல் அமைப்பாக நம்முடைய அரசியல் அமைப்பு இருந்தால்தான் நீங்கள் சொல்கிற அதிகாரம் டெல்லியில் இருக்கிறவர்களுக்கு வருகிறது. Constitutionally we have raised the point.

DR. H. V. HANDE : Does this Commission of Enquiry Act become inoperable then? Federal structure is only in theory.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அப்படி மாநில அரசைப்பற்றி விசாரிக்க மத்திய அரசுக்கு முடியும் என்றால் மத்திய அமைச்சரவையைப்பற்றி இந்திய பிரதமரைப்பற்றியே விசாரிக்க யாருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது? இந்தியப் பிரதமரை, மத்திய அமைச்சர்களை மேலே இருந்து யாரும் கட்டுப்படுத்த முடியாது. பாராளுமன்றம் தான் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்பதை நீங்கள் ஒத்துக்கொள்ளலாம். அந்த வாதம் தான் சட்டமன்றத்திற்கும் பொருந்தும். மாநில அமைச்சர்கள் மாநில சட்ட மன்றத்திற்குத்தான் கட்டுப்பட்டவர்கள் என்பதை நாங்கள் வற்புறுத்துகிறோம். இப்படி அரசியல் அமைப்பைப்பற்றி வாதிக்கிறவர்கள் இந்த இரண்டுவித கருத்துக்களையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டு கருத்துக்களும் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கின்றன.

DR. H. V. HANDE : Can you point out any such clause in the Constitution? How can you say that Commission of Enquiry Act is inoperable?

செல்லுபடியாகாது என்கிற நிலையில் சட்டம் சட்டபூத்தகத்தில் ஏன் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அரசியல் அமைப்பிலேயே ஸ்டேட் லிஸ்ட், சேன்டர் லிஸ்டு, கன்கரன்ட் லிஸ்டு என்று தனியாக இருக்கிறது. 1952 லே ஸ்டேட் லிஸ்ட் சம்பந்தப்பட்டவற்றிலும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சட்டம் இயற்றியிருக்கிறார்கள். பெடரல் சட்டப்படி இது செல்லாது என்பது எங்கள் அபிப்பிராயம்,

1973 பிப்ரவரி 10]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பெடரல் அமைப்புப்படி பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிற கமிஷன் ஆப் என்குவயரி ஆக்டில் மாநில அமைச்சரவையைப்பற்றி விசாரிக்கக்கூடாது என்று க்ளாஸ் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்பொது மத்திய அரசாங்கச் சட்டம் இருக்கிறது. அரசியல் அமைப்புப்படி கூட்டாட்சித் தத்துவத்தை ஒப்புக் கொண்டால் ஸ்டேட் லிஸ்டைப் பொறுத்தும் மத்திய அரசுக்குத் தலையிட உரிமை இருக்கிறது என்பது ஒப்புக்கொள்ள முடியாததாகும். ஆகவே அந்தச் சட்டமே செல்லாது என்பது எங்கள் வாதம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : வாதம் என்பது (மணி அடிக்கப்பட்டது) வியாக்கியானம் என்பது அவர்களுடைய கருத்தைப் பொறுத்தது. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுரேந்திரன் உட்கார்ந்துகொள்ள வேண்டும், நான் ஏன் மணி அடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்? ஏதாவது பூஜை நடக்கிறது என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்களா? . . (சிரிப்பு)

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மாநில அமைச்சரவைபற்றி கமிஷன் ஆப் என்குவயரி ஆக்ட் படி விசாரிக்க மத்திய அரசுக்கு ஒரு கமிஷன் நியமிக்க அதிகாரம் இல்லை என்றால்—பஞ்சாப் முதலமைச்சர் கெய்ராஜேப்பற்றியும், பிகார் சகாயைப்பற்றியும், ஒரிசா பிஜு பட்நாயகப்பற்றியும் விசாரிக்க மத்திய அரசாங்கம் கமிஷன் போட்டார்களே, அது தவறு?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதற்கு நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களே சரியான பதிலை அளித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் தங்கள் உரிமையை வற்புறுத்தத் தவறிவிட்டார்கள் என்பதனால் நாங்களும் எங்கள் உரிமையை விட்டுவிடத் தயாராயில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். கூட்டாட்சித்தத்துவத்தை ஒப்புக்கொள்கிற கம்யூனிஸ்டிக் கட்சியாக இருந்தாலும், சுதந்திராக் கட்சியாக இருந்தாலும்—மத்திய அமைச்சரவையை, இந்தியப் பிரதமரைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்குத்தான் இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொண்டால்—அந்தப் பாராளுமன்றத்திற்கு இருக்கிற உரிமையைப்போலத்தான் மாநில சட்டமன்றங்களுக்கும் மாநில அமைச்சரவையைக் கட்டுப்படுத்துகிற அதிகாரம் இருக்கிறது. மாநில சட்டமன்றம் என்பது முனிசிபாலிட்டிபோன்றது அல்ல. மாநில அமைச்சரவையைக் கட்டுப்படுத்த மாநில சட்டமன்றத்திற்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர நமக்குமேலே டெல்லியில் இருந்து யாரும் கட்டுப்படுத்த முடியாது. இந்த உரிமை இருக்கக்கூடாது, முனிசிபாலிட்டிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதுபோல மாநில அமைச்சரவையைக் கட்டுப்படுத்துகிற அதிகாரம் டெல்லியில்தான் இருக்கிறது என்கிறார்களா?

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 பிப்ரவரி 10]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அது கொள்கைப் பிரச்சினை. இந்திய நாடு ஒன்று. இந்திய நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்ததுமே The Constitution is for the whole country". மத்தியில் கட்டுப்பாடான, ஒரு வலுவான மத்திய அரசாங்கம் இருக்க வேண்டும் என்பதை நாங்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி: கூட்டாச்சித் தத்துவத்தைப்பற்றி விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கமிஷன் ஆப் என்குவயரி ஆக்ட் படி—அரசியல் அமைப்பில் ஸ்டேட் விஸ்ட் இருக்கிறது, சென்ட்ரல் விஸ்ட் இருக்கிறது, கண்கரன்ட் விஸ்ட் என்று இருக்கிறது என்றாலும் மாநில அமைச்சரவைப் பற்றிச் சாட்டப்படுகிற குற்றங்களை விசாரிக்க மத்திய அரசாங்கமோ, மாநில அரசாங்கமோ விசாரணைக் கமிஷனைப் போடலாம். மத்திய அரசாங்கம் ஒரு விசாரணைக் கமிஷனைப் போட்டுவிட்டது என்றால் மாநில அரசாங்கம் இன்னொரு கமிஷனைப் போட முடியாது. அதுபோல முந்திக்கொண்டு மாநில அரசாங்கமே ஒரு என்குவயரி கமிஷனைப் போட்டுவிட்டது என்றால் மத்திய அரசாங்கம் அதற்குமேலே இன்னொரு கமிஷனைப் போட முடியாது.

If you appoint Enquiry Commission you can oust the jurisdiction of Central Government. ஆக நம்முடைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு நாமே ஒரு என்குவயரி கமிஷனைப் போட்டுவிட்டு, நாங்கள் போட்டு விட்டோம், அதனாலே மத்திய அரசாங்கம் இனி போட முடியாது என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக, நாமும் போடாது மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் விசாரணைக் கமிஷன் போட அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும்? உங்களிடம் இருக்கும் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவே உங்களுக்குத் தெரியவில்லை. விசாரணைக் கமிஷன் போட நீங்கள் பயப்படுகிறீர்கள். மத்திய அரசாங்கம் எங்கே போட்டுவிடுமோ என்று பயந்து. அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்பதனால் மத்திய அரசாங்கம் சும்மா இருந்துவிடாது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மத்திய அரசாங்கத்தைக் கண்டு நாங்கள் பயப்படவில்லை. யார், யார் பயந்துகொண்டு கட்சியைவிட்டு ஓடினார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நாங்கள் எழுப்பியுள்ள பிரச்சினை—இந்திய அரசியல் அமைப்பில் “164 (2) The Council of Ministers will be collectively responsible to the Legislative Assembly of the State” என்பதாக இருக்கிறது. முனிசிபாலிட்டிக்கு சட்டம் இல்லை. அசெம்பளிக்கு சட்டம் இருக்கிறது. இதுதான் பெடரல் தத்துவம். இந்த அமைச்சரவையைக் கண்டிப்பதற்கான அதிகாரம் இந்தப் பேரவைக்குத்தான் இருக்கிறது. இந்த மன்றம் தான் இங்குள்ள அமைச்சர்களைக் கட்டுப்படுத்தும். மிகவும் அற்பத்தன

1973 பிப்ரவரி 10]

[திரு. செ. மாதவன்]

மான, அவதூறான குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டுபோய் டெல்லியில் கொடுத்து விட்டால் டெல்லியில் உள்ளவர்கள் இங்குள்ளவர்களை லகான் பிடித்து இழுப்பதுபோல இழுத்து மிரட்டலாம் என்றால் அந்த மிரட்டல்களுக்கு எல்லாம் பயந்தவர்கள் தி.மு.க. அல்ல. அவர்கள் அளித்த குற்றச்சாட்டுகளுக்கு எல்லாம் படிப்படியாக அவை எவ்வளவு அற்பத்தனமானவை, ஆதாரமற்றவை என்பதற்கான பதில்களை எல்லாம் அச்சிட்டு இந்த மன்றத்திலேயே வைத்திருக்கிறோம். இன்னும் எத்தனை குற்றச்சாட்டுகள் வந்தாலும் பதில் அளிக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மாநில அமைச்சரவைமீது சாட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிக்க மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. எங்கே உங்களை எப்படிச் சந்திக்க வேண்டுமோ அப்படிச் சந்திப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும்.

(Thiru M. A. Latheef and Thiru Kamatchi rose)

MR. DEPUTY SPEAKER: One at a time

THIRU M. A. LATHEEF: The hon. Lady Member is talking as if she is Indira Gandhi and that she represents the Central Government.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் மிரட்டுவதுபோல இந்தப் பேரவையில் அப்படிச் சொல்வது நல்லதல்ல. சரியான முறையும் ஆகாது. நீங்கள் சொன்னீர்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு விளக்கம் சொன்னார்கள். அதில் என்னுடைய துரதிருஷ்டமான நிலைமை என்னவென்றால் நீங்கள் வாதாடியதற்காக தீர்ப்பு சொல்வதற்கான நிலைமையில் நான் இல்லை. நான் நீதிபதியாக இல்லை. கான்ஸ்டிட்டுஷனல் பொசிஷன் அப்படி இருக்கிறது. நீங்கள் உங்களுடைய கொள்கைகளை எடுத்துச் சொல்கிறீர்கள், அவ்வளவுதான். வெளியிலே, மேடைகளிலே அல்லது தேர்தல்களத்திலே அவைபற்றி முடிவு செய்து கொள்ளுங்கள். யார் யாருடைய அதிகாரத்தைப் பற்றியெல்லாமோ பேசுகிறீர்கள். என்னுடைய அதிகாரத்தைப் பற்றி நீங்கள் யாருமே கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. (திரு. கணபதி குறுக்கீடு) வழக்கறிஞர்கள் நினைத்தால் வேறு சந்தர்ப்பத்தில், ஏன் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் பேசலாம். இப்பொழுது வேண்டாம்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைமீது பேசுகின்ற நேரத்தில், அதிலே மதிப்பிற்குரிய மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கின்றது. அந்த இராஜாஜி முதல்வராக இருந்தபொழுது நான் இந்த சட்டமன்றத்திலே உறுப்பினராக இருந்த பெருமை, பாக்கியம் செய்தவனென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1973 பிப்ரவரி 10]

மாணவர்கள் மீது தடியடித் துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன. அவற்றைப்பற்றி இந்த ஆளுநர் உரையில் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவர்களைப் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடாததற்காக நான் வருத்தம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, அண்மையில் மாணவர்கள்மீது இந்த அரசு கொடுமான தாக்குதல் நடத்தியிருக்கிறது. அந்த நிலைக்கு ஆளுநர் உரையிலே ஒன்றுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. குறிப்பாக, அன்றைக்கு எம்.ஜி.ஆர்.ஐ நீக்கியவுடனே எதிர்ப்பு, மறுப்பு தெரிவித்த முதல் ஸ்தாபனம் மாணவர் ஸ்தாபனம். அன்றைக்கு சென்னையிலேயிருந்த மாணவர்கள்மீது தடியடிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டு அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல சிட்டி கலேஜ்களில், பிரசிடென்சி கலேஸ், கலைக் கல்லூரி, தியாகராயக் கல்லூரி மாணவர்கள்மீது இன்றைக்குப் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, விருத்தாசலத்திலே மாணவர்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டு ஒருவர் இறந்திருக்கிறார். தேவகோட்டை, இராமநாதபுரம் முதலிய இடங்களில் மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கண்ணமங்கலத்தில் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் ஒரு மாணவர் இறந்தார். போடியில் இரு முறை மாணவர்கள்மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததில் பலர் காயமுற்றனர். மதுரையிலே மாணவர்கள் ஊர்வலமாக வந்தபோழுது தாக்கப்பட்டு பலர் மோசமான நிலையிலே இருக்கிறார்கள்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

உசிலம்பட்டியில் மாணவர்கள் பேரில் வழக்குப் போடப்பட்டது. இன்னும் பல்வேறு வகைகளிலே வழக்குகள் போட்டிருக்கிறார்கள். இறுதியில் மாணவர்களை அடித்து பயமுறுத்தும் நடவடிக்கையை கொடுமையான முறையிலே இந்த அரசு கையாண்டிருக்கிறது. அதன் பலன்தான் பாளையங்கோட்டையில் லுர்துநாதன் இறந்தார் என்பதை நாம் அறிவோம். அதேபோல் திருச்சி கிளைஸ் ஹாஸ்டலில் உள்புகுந்து மாணவர்களை அடித்த பயங்கர நிலை இருக்கிறது. ஆகவேதான், மாணவர்கள் இன்று அதிருப்தியடைந்திருக்கிறார்கள் என்று ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். கவர்னர் உரையிலே மாணவர்களைப் பற்றி ஒரு கருத்தும், ஒரு வார்த்தையும் இல்லாமல் இருப்பது அருந்தத்தக்கது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு மாணவர்களைப் பழிவாங்கும் நோக்கத்திடன் நடந்துகொள்கிறது என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

பஸ்களை தேசியமயமாக்குவோம் என்று ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதைப் படிப்படியாக என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளுவோமென்று சொல்லி, அதன்படி செய்தால் மிக நன்றாக இருக்கும். ஒரு துறை நாட்டுடமையாக்கப்பட வேண்டு

1973 பிப்ரவரி 10]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

மாணல், அதை முன்னால் அறிவிப்பு செய்தால் அதனுடைய பின்விளைவு என்ன என்று நாம் அறிவோம். அன்றைக்கு 30 ஏக்கர், 15 ஏக்கர் என்று வரம்பு கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று அறிவித்தபொழுது, பல்வேறு நிலையிலே அவற்றைப் பிரித்து வைத்திருந்ததை நாம் பார்த்தோம். அந்த அனுபவத்தை கவனத்திலே கொண்டு உடனடியாக இதைச் செய்வதற்கு இந்த அரசு தயங்குவது ஏன் என்று பார்க்கும்பொழுது இந்த சர்க்கார் ஊழலுக்கு உடந்தையாக இருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன். இன்றைக்கு பஸ் அதிபர்களுக்கு, குறிப்பாக நீண்ட நாள் கொடுத்துக்கொண்டு போவதாலே, அவர்களுக்கு பலவற்றை மாற்றுவதற்கு, தங்களுக்கு ஆதாயம் தேடிக்கொள்வதற்கு உதவியாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சினிமா தியேட்டர்களையும், சர்க்கரை ஆலைகளையும், பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும் நாட்டுடமையாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவையெல்லாம் நாட்டுடமையாக்கப்பட்டால்தான் சோஷலிச சமுதாயம் அமைப்பதற்கு வழி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் முதல்வரை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கும் நிர்வாக அமைப்பை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு சோஷலிச திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்று நம்புகிறீர்களா? இன்றைக்கு இருக்கும் நிர்வாக அமைப்பு, அரசாங்க அமைப்பு சரிதான் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கும் நிர்வாக அமைப்பை வைத்து நாம் சோஷலிசம் காண்போம் என்று சொல்வது, யானைப் பசிக்கு சோளப் பொறி போடுவதுபோல் தான் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். அப்படியே நீடித்தால், சோஷலிசப் பாதை, பூங்காவை அமைக்க முடியாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். மக்களுக்காக வகுக்கப்படுகின்ற திட்டங்களிலே அவர்கள் அக்கறை காட்டுவதற்கும் ஒத்துழைப்பு நல்குவதற்கும் அரசாங்கத்திடம் என்ன செயல் திட்டமிருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு கோளத்தில் எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும் அதற்கு மக்கள் குழுக்களை அமைத்து திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். அப்படி இங்கும் அமைத்தால்தான் நாட்டுடமையாக்குவதற்கும் முற்போக்குத் திட்டங்களுக்கும் சோஷலிச சமுதாயம் அமைப்பதற்கும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க எந்தவிதமான திட்டமும் ஆளுநர் உரையிலே இல்லை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு பட்டா வழங்கப்படுகிறது, வாழ்ந்த மனை, அவர்கள் வைத்த மரம் பின்னகைகளுக்குப் போய்விடுகிறது. குடியிருப்பதற்கு மனைகள் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக ஒருவனிடம் 50 குழிகள் இருந்தால், 10 குழி தென்னை

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1973 பிப்ரவரி 10]

மரத்திற்கும் 10 குழி புளிய மரத்திற்கும், இப்படி ஒவ்வொன்றுக்கும் போய் அவன் குடியிருப்பதற்கு 3 சென்ட், 2 சென்ட், 1 சென்ட், ½ சென்ட் என்று எல்லாவற்றையும் அளந்து எடுத்துவிட்டு மீதியிருக்கிறதை பெற்று ஏழைகளுக்கு கொடுக்கிற நிலை இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக என்னுடைய சீர்காழி தொகுதியில் உமையாள் ஊர் என்ற ஊரில், ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் ஏராளமான நிலம் வைத்து இருக்கிறார்கள். அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த மாங்களை எல்லாம் எடுத்து விட்டு, அந்த நிலத்தை அதிகாரிகளிடம் காட்டி, அவர்கள் இந்த நிலம் உபயோகப் படாது என்று சொல்லக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் உரையில் எத்தனை லட்சம் பேர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை எவ்வாறு போக்கப்போகிறோம், எத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீரும் என்றெல்லாம் குறிப்பிடப்படவில்லை.

விலைவாசி ஏற்றத்தை தடுத்து நிறுத்த வழி கூறப்படவில்லை. விலைவாசியை எடுத்துக்கொண்டால், ரூ. 3½-க்கு விற்ற மிளகாய் ரூ. 7½-க்கு விற்கிறது. கிலோ 60 காசாக இருந்த கடலை இன்றைக்கு ரூ. 1.90 காசாக இருக்கிறது. கிலோ ரூ. 1-க்கு விற்ற தக்காளி கிலோ ரூ. 1.90 காசாக இருக்கிறது. கிலோ ரூ. 5-க்கு விற்ற நல்லெண்ணெய் ரூ. 7-க்கு விற்கிறது. இன்றைக்குப் பெருகி வருகிற விலைவாசியைப் பார்க்கும்பொழுது என்.ஜி.ஓக்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும், பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கும் எவ்வளவு சம்பளம் கொடுத்தாலும் பலன் இல்லை. விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்க நீங்கள் இன்றைக்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். (மனியடிக்கப்பட்டது). எல்லோருக்கும் 20 நிமிடம், 30 நிமிடம் கொடுக்கிறீர்கள். தயவுசெய்து இன்னும் 5 நிமிடங்கள் கொடுங்கள், நீங்கள் பெரியவர்களுக்கு எல்லாம் நேரம் கொடுக்கிறீர்கள். இராஜாஜி இருந்தகாலத்திலே எங்களைப் போல இருந்தவர்களுக்கெல்லாம்

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : இங்கே பெரியவர்கள், சின்னவர்கள் என்று கிடையாது. கட்சியினுடைய தலைவர்கள் கொஞ்சம் அதிகமாக நேரம் எடுத்துக்கொள்வார்கள்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : எனக்கு நேரத்தைக் கூட்டிக் கொடுங்கள். 5 நிமிடங்கள் கொடுங்கள், முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 10]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

விவசாயிகளுடைய, தொழிலாளிகளுடைய வேதனையைத் தீர்க்கவில்லை. மறைந்த ஜீவானந்தம் அவர்கள் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே “பாலினி பிள்ளையழ, பட்டினியால் பிள்ளையழ, வேலையின்றி நாம் அழ, வீடு முழுதும் அழ” என்று கூறினர். அன்றைக்குக் கூறிய வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இன்னும் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிறது. நீதிபதி கணபதியா பிள்ளை விவசாயிகளுடைய வருமானத்தை ஆராய்ந்தபொழுது, அவர்களுக்கு வருடம் ஒன்றுக்கு 180 நாளைக்குத்தான் வேலை கிடைக்கிறது, 200 நாளைக்குத்தான் வேலை கிடைக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். சாதாரண என்.ஜி.ஓ.வுக்குக் கூட மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 200-க்கு மேல் கிடைக்கிறது. ஆனால், அந்த விவசாயிகளுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 400-க்கு மேல் கிடைக்கவில்லையென்று குறிப்பிட்டார்கள். அத்தகைய சமுதாய நிலையை மாற்றுவதற்கு கவர்னர் உரையிலே எந்தவிதமான வழியும் இல்லையென்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு 1981-ம் பசவிக்கு, இந்த 1973-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 11-ம் தேதிக்குள் குத்தகை பாக்கி தரவில்லையென்றால் லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. தலைவர் அவர்களே, நேற்று அதுபற்றி கவன ஈர்ப்பு தீர்மானம் கொடுத்தேன். அதை டிஸ்ஸலவ்ட் என்று போட்டுவிட்டார்கள். அதனால் இன்றைக்கு லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். கவர்னர் உரையிலேகூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் ஏக்கர் வரையிலும் பாழ்பட்டிருக்கிறது, 28 ஆயிரம் ஏக்கர் வரையிலும் அறவே பாழ்பட்டுவிட்டது. இந்த நிலையில் தாளவாடி பயிர் இருக்கிறது. பிப்ரவரி மாதம் 11-ஆம் தேதிக்குள் பணம் கட்டவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், இல்லாவிட்டால் அந்த விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்திவிடுவார்கள். ஆகவே, ஒரு ஆண்டுக் காலம் இதை நீடிக்க வேண்டும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 6 மாதத்திற்கு முன்னாலேயே பணத்தைக் கட்டிவிடுங்கள் என்று நோட்டீஸ் போட்டிருக்கிறது. ஆனால் இடையிலே வெள்ளத்தாலும், புயலாலும் பாதிக்கப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டதால் ஒரு ஆண்டுக் காலம் நீடிக்க வேண்டும், அவர்கள் கட்ட வேண்டிய பாக்கியை பிறகு கட்டிவிடுவார்கள் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : கனம் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாக, ஆளுநர் உரை என்றால் அந்தக் குறிப்பிட்ட ஆண்டில் அரசின் கொள்கை என்ன, நடத்த இருக்கும் திட்டங்கள் என்ன என்ன ஆகியவை அடங்கியிருக்கும். ஆனால் இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது

ந.ப.
12-0

மத்திய அரசாங்கத்திடம் சில கோரிக்கைகளை வைத்து அது ஒரு விண்ணப்ப மனு மாதிரித்தான் இருக்கிறதே தவிர அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளோ அல்லது திட்டங்களோ அதில் வரையறுக்கப்படவில்லை.

தொடக்கத்திலிருந்து மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கத்தின் பல்வேறு திட்டங்களுக்கு நிதி வழங்க வேண்டும், அனுமதி வழங்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகள் தான் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக இப்பொழுது தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன, மாநில அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன என்ற பிரச்சனை எழுவது வழக்கமாக இருக்கிறது. இதற்கு முன்பெல்லாம் ஆட்சியிலிருப்பவர்கள் அதிகாரம் வேண்டும் அதிகாரம் வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இதற்கு முன்பு இருந்த ஆளுநர் உரைகளில் எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து மாநில அரசுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்ற கோரிக்கைத்தான் இருந்தது.

நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முதன்முதலாக முதலமைச்சரான உடனே 1969-ல் அவர்கள் ராஜமன்றார் கமிட்டியை அமைத்து மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் உள்ள அதிகாரங்களைப் பரிசீலித்து எந்த அளவிற்கு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து மாநில அரசுக்கு அதிகாரங்களை அளிக்கலாம் என்று ரிப்போர்ட் கொடுக்கச் சொன்னார்கள். 1969 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 22-ம் தேதி அந்த கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. 1971 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 27-ம் நாள் அன்று அந்தக் கமிட்டி தன்வழியை அறிக்கையை இந்த அரசுக்கு சமர்ப்பித்தது, அந்த அறிக்கை இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆளுநர் உரையைப் பார்த்தால் என்ன என்ன அதிகாரங்கள் இந்த மாநில அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டுமென்பதைப் பற்றி ஒருவிதமான குறிப்பும் சொல்லப்படவில்லை. அதன் ரகசியம்தான் என்ன என்று தெரியவில்லை.

கழிந்த சில நாட்களாக இந்த அரசின் மீது தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள பல்வேறு எதிர்க்கட்சிகள் சுமத்திய குற்றச்சாட்டுகளைப் பொறுத்து விசாரிக்க ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் அமைப்பது சம்பந்தமாக மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட தாவா காரணமாக அந்தக் கோரிக்கையைப் பற்றி ஆளுநர் உரையிலே எடுத்துச் சொல்லவில்லை என்று நினைக்கிறேன். குற்றச்சாட்டுகளுக்கு சொல்லியிருக்கிற பதிலுரையிலே நீங்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்க அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முறை இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் குழு அமைத்தால் நீதிமன்றம்தான் அதைப்பற்றி முடிவு செய்யவேண்டுமென்ற அலசியம்

1973 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஏற்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். விசாரணைக் கமிஷன் அமைந்து விடுமோ என்ற சூழ்நிலை உருவாகிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது தி.மு.க. வைச் சேர்ந்த முக்கியமான சில உறுப்பினர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தில் உள்ள அமைச்சர்களின்மீது ஊழல் பட்டியலை அனுப்பப்போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதனைப் பார்த்துதான் மத்திய அரசினுடைய விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்கும் குரல் தாழ்ந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அதிகமான அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை தமிழ்நாட்டு மக்களின் நன்மைக்காகத்தான் சொல்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. தங்கள் சொந்தத்திற்காக, தேவைக்காக, அமைச்சர்களின் நன்மைக்காக அவ்வப்பொழுது அந்தக் கொள்கையைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்களே தவிர தமிழ்நாட்டு மக்களின் நன்மைக்காக அந்த வாதத்தை முன்வைக்க இல்லை. அவர்கள் பல்வேறு மாநாடுகளிலே மாநிலச் சுயாட்சிக் கொள்கையைப்பற்றி வலியுறுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். வாட்டர்லாவை பற்றிச் சொன்னார்கள். முஜிபுர் ரஹிமானைப்பற்றிச் சொன்னவர்கள் பல்வேறு நிபந்தனைகளைப் போட்டு நிச்சயமாக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று சொன்னவர்கள் இன்றைய தினம் பெட்டிப்பாம்புபோல் இருப்பதன் ரகசியம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. எதிர்க்கட்சிகள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பிய ஊழல் பட்டியல் சட்ட சபையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, அதற்கான பதிலும் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. கவர்னர் பெருமான் தனது உரையின்பொழுது நிச்சயமாக லஞ்ச ஊழல்பற்றி விளக்கத்தைக் கூறியிருக்க வேண்டும். அவற்றை அவர் கூறாமல் இருப்பதன் ரகசியம்தான் என்ன? நிச்சயம் உண்மையை மறைக்கின்ற நிலைமைதான் என்று எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமே தவிர வேறு அல்ல. குற்றம் உள்ள நெஞ்சு குறுகுறுக்கும், குறுக்கிலே புண் வந்தால் குளியும்பொழுது கூசும் என்று சொல்வார்கள். கவர்னர் பெருமான் உரையிலே இந்த அரசாங்கத்தின்மீது சாட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளைப்பற்றியும் பதிலைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டும்.

இந்த அரசு போகின்ற போக்கு, மத்திய அரசாங்கம் செயல்படுகிற முறை இவற்றைப் பார்த்தால் தமிழகத்தில் உள்ள மக்கள் ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இங்கே உள்ள எதிர்க்கட்சிகள் மாநில அரசுமீது புகார்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் இங்கே உள்ள ஆளுங்கட்சியிலே உள்ள அங்கத்தினர்கள் மத்திய அரசாங்க அமைச்சர்களின்மீது ஊழல் கூறுகிறார்கள். இந்திய அரசைப்பற்றி, பாராளுமன்றத்திலே பல்வேறு ஊழல்களைப்பற்றி, மாருதி கார் சம்பந்தமான ஊழலைப்பற்றி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஊழல் இல்லாத ஒரு மத்திய அரசு என்று சொன்னால் கமிஷன் ஆப் என்சூயரி நியமித்து இருக்கவேண்டும். மத்திய அரசு

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1973 பிப்ரவரி 10]

ஊழல் உள்ள அரசு என்பதால்தான் இந்த அரசு மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகளுக்கு என்னுயரி கமிஷன் நியமிப்பதற்குத் தயக்கம் காட்டுகிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். இங்கே காரசாரமான விவாதம் நடைபெற்றது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்க அதிகாரம் இருக்கிறதா, மாநில அரசுக்கு விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்க அதிகாரம் இருக்கிறதா என்பதுபற்றிப் பேசப்பட்டது. கமிஷன் ஆப் என்னுயரி ஆக்டின் கீழ் இரண்டு அரசுகளுக்கும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வேளை மத்திய அரசுக்கு விசாரிக்க உரிமை இல்லை என்று சொன்னாலும் கூட குற்றமற்ற அமைச்சர்களாக இருந்தால், தங்களை நிரபராதிகளாக அறிவிப்பதற்குத் தங்களுக்குள்ள உரிமையைப் பயன்படுத்தி ஒரு கமிஷன் நியமித்திருந்தால் பாராட்டியிருக்கலாம்—மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்ற சாக்கில் புகுந்துவிடுவதால் ஒன்றும் பயன் ஏற்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக ஒரு அதிகாரி தவறு செய்தால் அதற்கு நாம் கமிஷன் ஆஃப் என்னுயரி ஆக்டின் கீழ் என்னுயரி நடத்துகிறோம். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றதென்றால் அதற்காக நீதிவிசாரணைக்கு ஆணையிடுகிறோம். அப்படியெல்லாம் விசாரிக்கும்பொழுது அமைச்சர்கள்மீது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருந்தால் மட்டும் கமிஷன் ஆஃப் என்னுயரி ஏன் அமைக்கக்கூடாது என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலுள்ள அதிகாரிகள், மற்றும் தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கு ஒரு நியாயம், அமைச்சரவையிலிருக்கின்ற அமைச்சர்களுக்கு இன்னொரு நியாயம் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக அதை நாடு ஒத்துக்கொள்ளாது என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த அரசாங்கத்தின்மீது குற்றஞ்சாட்டிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் பலரை ஹைகோர்ட்டில் குற்றவாளிக் கூண்டில் இந்த அரசாங்கம் நிற்க வைத்திருக்கிறது என்று சொன்னால் இது ஜனநாயகமா? இது ஜனநாயகத்திற்கு முரண்பட்ட செயல் அல்லவா என்பதை இந்த அரசாங்கத்திற்கு நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். யாராவது அரசாங்கத்தின்மீது, அமைச்சர்களின் மீது குறை கூறிவிட்டார்கள் என்றால் அவர்களைக் குற்றவாளிக் கூண்டிலே நிறுத்தி விசாரிப்பது என்றால் அது நிச்சயமாக ஜனநாயகத்திற்கு முரண்பாடானது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒருவேளை அரசாங்கத்தில் வீற்றிருக்கும் அமைச்சர்களுக்கு தங்கள் வழக்குகளை நடத்த அரசாங்க மெஷினரி இருக்கலாம், அரசாங்க வழக்கறிஞர்கள் இருக்கலாம், அரசாங்க பணம் இருக்கலாம், ஆனால் தங்கள் பதவியைத் துஷ்பிரயோகம் செய்து எதிர்க்

1973 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கட்சியில் பணியாற்றுகின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இடையூறு செய்வது என்பது ஜனநாயகத்திற்கு எதிரான செயல் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. கந்தப்பன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர். பொதுவாக வழக்குமன்றத்திலே ஒரு வழக்கை அது நியாயத்தின்பாற்பட்டது என்றால்தான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இதுகுறித்து அவர்கள் விளக்குவார்களா?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நண்பர் கந்தப்பன் அவர்களும் ஒரு வழக்கறிஞர் என்று எண்ணுகிறேன். (குறுக்கீடு) இல்லையா? மன்னிக்கவும். ஆகையால் தான் இந்தச் சந்தேகம் ஏற்பட்டது. ஒரு வழக்குமன்றத்திலே ஒரு வழக்கிற்கு அப்டிஷன் வாங்குவது என்றால், வழக்கறிஞர்களுக்குத் தெரியும், குறிப்பாக திரு. கணபதி, திரு. லத்தீப் போன்றவர்களுக்கு நன்கு தெரியும், எந்த முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்று. இந்த அப்டிஷன் வாங்குவதிலே சிரமம் இல்லை. அது வேறுமுறையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதை திரு. கந்தப்பன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதில் பிரைமா ஃபேஸி கேஸ் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதுகூட அவசியமில்லை.

திரு. என். கணபதி: திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கு, உயர்நீதிமன்றத்தில் அப்டிஷன் வாங்குவது என்பது தலைமீழாக நிற்க வேண்டிய விவகாரம் என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: இந்த விவகாரம் நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்த விஷயம். ஆகவே சட்டமன்றத்திலே விவாதிப்பது சரியாக இருக்காது என்று கூறி இதோடு நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): இது முதலிலேயே தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள்தான் சொன்னார்கள்.

அடுத்து, மின்சாரத்தினால், நம்நாடு எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று கழிந்த சில நாட்களில் விவாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக, ஆளுநர் அவர்கள் இன்றையதினம் தமிழகத்தில் தொழில் வளம் எந்த அளவிற்குக் கெட்டிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். தொழில் வளம் கெட்டிருக்கிறது என்றால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் நாட்டின் பொருளாதாரம் குன்றிப்போகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டும். எனவே, அதில் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1973 பிப்ரவரி 10]

அடுத்து, இன்றையதினம் மாணவர்களீது அத்துமீறி பழி வாங்கும் சம்பவங்கள் பல நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வேலூரில் 30—12—1972-இல் ஒரு மாணவரை போலீஸ் அதிகாரிகள், ஜெயகுமார் என்பரை தீர்வாணமாக நிறுத்தி சித்திரவதை செய்திருக்கிறார்கள். விருதுநகர் கல்லூரியின் பக்கத்தில் ஒரு பஸ் கொளுத்தப்பட்டதன் காரணமாக, யாரோ கொளுத்திய தற்காக, அதில் ஈடுபடாத விருதுநகர் கல்லூரி மாணவர்கள் பலரின்மீது ஐ.பி.சி. சட்டத்தின் கீழ் எத்தனை வகுப்புகள் இருக்கின்றனதோ, அதில் சேர்த்து மாணவர்களீது வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மாணவர்களின்மேல் ஐ.பி.சி. 307 வகுப்பின்கீழ் கூட குற்றம் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அவர்கள் யாரைக் கொலை செய்வதற்கு முயற்சி செய்தார்கள்? இது உண்மையிலே நிகழ்ந்திருக்கிற கொடுமை என்பதை மட்டும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த நிலையில் மாணவர்களீது ஆங்காங்கு சுமத்தப்பட்டிருக்கும் வழக்குகளை நிச்சயமாக வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கவர்னர் உரையில் சுருக்கமாகப் பார்க்கும்பொழுது இன்றைக் கிருக்கும் பிரச்சனைகளுக்கு, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், விலைவாசி ஏற்றம் போன்ற பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு எந்தவிதமான முயற்சியுமில்லாத நிலையில் இருப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, ஒருவேளை இந்த அரசு தனது பதவிக்காலம் எத்தனை நாட்கள் நீடிக்குமோ என்ற ஐயப் பாட்டோடுகூட தன்னுடைய நிலையில் ஆட்டம் கொண்ட நிலையில் ஆக இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக ஒரு கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். திண்டுக்கல் உபதேர் கலைப்பற்றி எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சுந்தரம் அவர்கள் கூறினார்கள். கள்ள வாக்குகள் பதிவு செய்யப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். திண்டுக்கல் நகரில் 15-வது வார்டில் உள்ள ஒரு வீட்டில் நான்கு நபர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அங்கே 20 பெயர்கள் இப்பொழுது புதிதாக வாக்காளர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வீட்டு நம்பரைக் கொடுத்தால் உடனடியாக விசாரிக்கலாம். விசாரித்துத் திருத்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும். 15-வது வார்டில் எந்த வீடு என்று நம்பரைக் கூறினால் ஒரு மணி நேரத்தின் விசாரித்துச் சொல்கிறோம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இவ்வளவு பெரிய அரசாங்கம் இத்தனை அமைச்சர்கள் இருக்கின்ற அரசாங்கம், இவ்வளவு விவரத்தைக் கொடுத்த பிறகும்

1973 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : என்ன விவரம் கொடுத்தீர்கள்? அங்கே நூற்றுக்கணக்கான வீடுகள் இருக்கலாம். எந்த வீடு என்று சொன்னால் நானாக்கே விசாரித்துச் சொல்கிறோம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : வாக்காளர்களைச் சேர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குள்ள சந்தேகத்தை, நல்லெண்ணத்தோடுதான் கேட்கிறார்கள். அப்படித் தவறு நடந்திருந்தால் போக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகக் கேட்கிறார்கள். அதற்குத் தகவல் இருந்தால் சொல்லுங்கள். இல்லையென்றால் அதைவிட்டு விட்டுப் பேசுங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, எனக்குள்ள தகவல், திண்டுக்கல்லில் 15-வது வார்டில் ஒரு வீடு என்று இருக்கிறது. அதை விசாரித்து அறிவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : 15-வது வார்டிலே நிறைய வீடுகள் இருக்கலாம். அது உங்களுக்குத் தெரியாத விஷயமல்ல. அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால், விலாசம் சரியாக இருக்கிறதா, வீட்டு எண் இருக்கிறதா என்று தெரியவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் அவர்கள்மீது ஒரு குறை காண வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஓட்டுச் சேர்ப்பதிலே மாநில அரசாங்கத்திற்குச் சம்பந்தமேயில்லை. இதை விவரம் தெரிந்தவர்களாவது புரிந்துகொள்ள வேண்டும். எலெக்ஷன் கமிஷன் ஒரு எலக்ஷன் வரும் என்று இன்டென்சிவ் என்யூமரேஷன் ஆஃப் எலக்ட்ரேட், 'ஒரு உத்தரவைப் போடுகிறார்கள். ஆங்காங்குள்ள அதிகாரிகள் சேர்க்கிறார்கள். அடுத்த கட்டத்தில் ஒரு மாத காலம் கொடுத்து ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாக அதிகாரிகளால் விடப்பட்டிருந்தால் மனு கொடுத்து சேரலாம் என்று காலம் கொடுக்கிறார்கள். ஏதாவது தப்பிருந்தால் ஆட்சேபிக்கலாம். அதற்காக அரசாங்கம் என்று பத்திரிகையில் போட்டு, எம்.எல்.ஏ. விளம்பரம்கொடுத்து, எல்லோரும் சேர்ந்து அரசாங்கம், கட்சி கள்ள ஓட்டு சேர்க்கிறது என்ற கருத்தில் சொன்னால் அது இந்த மாநிலத்தை அவமதிப்பதாக ஆகும்.

நான் ஒரு விவரத்தைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் தேர்தலுக்கு, திண்டுக்கல் தேர்தலுக்கு 'இன்டென்சிவ் வெரிஃபிகேஷன்' என்று வந்தபிறகு ஐயாயிரத்துச் சொச்சம் பேர்கள் அதிகாரிகளால் சேர்க்கப்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 பிப்ரவரி 10]

பட்டிருக்கிறது. பிறகு கொடுத்த ஒரு மாத காலத்தில் பதிரோயிரத்துச் சொச்சம் பேர் மனு போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு சுமார் 331 ஆட்சேபணைகள் வந்திருக்கின்றன. எனவே 15-வது வார்டில் எந்த விடு என்று வீட்டு எண்ணைக் கொடுத்தால், இப்பொழுது கொடுத்தாலும் விசாரிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

இது புதுமையில்லை. காமராஜர் இடைத்தேர்தலில் நின்றார். அந்த இடைத்தேர்தலில் சேர்க்கப்பட்ட வாக்குகள் 54,000.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, நான் கூறுவதெல்லாம் 4 பேர்கள்தான் இருக்கின்ற ஒரு வீட்டில் 20 வாக்காளர்கள் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆட்சேபணைகள் போடலாம், அதற்கான விதிமுறைகள், அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் தெரியும். பொதுவாக இடைத்தேர்தல் நடக்கும்பொழுது நிச்சயமாக புதிதாக வாக்காளர்களைச் சேர்ப்பது வழக்கம் தான். எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்க்கிறார்கள். ஆனால் அதில் தவறு நடப்பதாகத் தகவல் கிடைத்ததால், அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டு வருகிறேன்.

அரசாங்கம் கூடிய அளவு தவறுதல் நடைபெறாமல் கண்காணிக்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆணையின் மீது செயல்பட்டாலும் இந்த அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகள்தான் அந்தப் பணியைச் செய்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாக அதைக் காண்காணிக்க இயலும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. சதாசிவம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேரவையில் 2—2—1973 அன்று மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து இரண்டொரு கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் சமீபத்தில் தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின் காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட சூழ்நிலையைப் பற்றி நன்றாக விளக்கி இருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 1,80,000 குடும்பங்கள் விடுகளை இழந்திருக்கிறார்கள். 2,80,000 ஏக்கர் நிலங்களில் பயிர் நாசமாகி இருக்கிறது. 1,70,000 ஏக்கர் நிலங்களில் பயிர் ஓரளவு நாசமாகி இருக்கிறது. தாராளமாக 40 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் தமிழ்நாட்டில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து அதற்கான நிவாரண உதவிகளை தமிழக அரசு எடுத்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அரசு அதிகாரிகளும், மாநில அமைச்சர்களும்கூடச் சுற்றுப் பயணம் செய்து அந்தப் பகுதிவாழ் மக்களுக்கு உடனடியாக நிவாரணம் அளித்திருக்கிறார்கள். விடிமுந்தவர்களுக்கு உதவித் தொகையாக

1973 பிப்ரவரி 10]

[திரு. செ. சதாசிவம்]

40 ரூபாய் என்று இருந்ததை 80 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நஞ்சை நிலங்களில் வெள்ளத்தால் மண் மேடிட்ட பகுதிகளில் மண் மேடு அகற்றும் செலவில் பாதித் தொகையை முதலில் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆணையிட்டும் கடைசியில் பணத்தை கூட பெறாமல் அந்த நஞ்சை நிலங்களிலிருந்து மண்ணை அப்புறப்படுத்த புல்டோசர்களை இனாமாகவே அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் பார்க்கும்போது நான் இந்த அரசை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

நாம் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து 25 கோடி ரூபாய் கடனாகவும், மானியமாகவும் கேட்டோம். அவர்கள் இதுவரையில் பாராமுகமாக இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி என்ன சொல்லுவது என்று தெரியவில்லை. இங்கிருக்கும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தங்கள் கட்டி தலைவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி அந்தத் தொகையைப் பெற்றுத்தர வழி செய்தால் நன்றியுடையவர்களாக இருக்கமுடியும்.

இப்போது விவசாயிகளுக்கு உங்கள் பல துறைகளின் மூலமாக வழங்கப் படுகிறது. அது சீராக்கப்பட வேண்டும், ஒருமுகமாக வழங்கப்பட வேண்டும் கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைடிஸ் மூலமும் ஐ.அம்.எஸ். லோன் முறையிலும் வழங்கப்படுகிறது. இவற்றை எல்லாம் நிறுத்தி பஞ்சாயத்து யூனியனில் கொடுக்கப்பட்டு அக்ரிகல்சுரல் கோடவுன் மூலமாக ஒவ்வொரு பகுதிக்கு எவ்வளவு உாம் என்று நிர்ணயித்துக் கொடுத்துவிட்டால் சவுகரியமாக இருக்கும். இப்போது வசதியுள்ளவர்கள் பல இடங்களில் இருந்து உரத்தை வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஒரே ஸ்தாபனத்தின் மூலம் கொடுத்தால் யார் யார் வாங்கி இருக்கிறார்கள் என்று கண்காணித்துக் கொள்ள வசதியாக இருக்கும்.

தமிழ்நாட்டில் மின்சக்தி வெட்டு ஏற்பட்டிருப்பது உண்மை. எல்லாக்கிராமங்களுக்கும் இப்போது நாம் மின்சாரம் கொடுத்து வருகிறோம். நமக்கு மாநில சுயாட்சி கிடைத்தால்தான் இந்தப் பிரச்சினையை எல்லாம் தீர்க்க வழி ஏற்படும். அனால் மின்சார நிலையத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டும் அல்லது மின் நிலையத்தை அமைக்க வேண்டுமென்றால், மத்திய அரசாங்க அனுமதி பெற்றுத்தான் செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலை இருப்பதால் அதிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, மாநில சுயாட்சிதான் இதற்கெல்லாம் நிவாரணமாகும்.

என்னுடைய தொகுதியில் பின்தங்கிய பகுதிகளாக உடையார்பாளையம், அரியலூர் வட்டங்கள் இருக்கின்றன. எந்தவிதமான ஆற்றுப் பாசனமும் கிடையாது. அங்கு இரண்டொரு ஏரிகள்தான் இருக்கின்றன. அவையும் சரியாகப் பராமரிக்கப்படவில்லை. அவற்றைச் சரிவரப் பராமரிக்க வேண்டும்.

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[1973 பிப்ரவரி 10]

அங்கு ஏராளமான சர்க்கார் முந்திரிக் காடுகளும், தனியார் முந்திரிக் காடுகளும் இருக்கின்றன. அவற்றின் விளைபொருள்கள் எல்லாம் இன்று கேரள மாநிலத்திற்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. திருச்சி மாவட்டத்தில் தற்போது அதற்கான தொழிற்சாலை ஒன்றும் கிடையாது. தமிழக அரசின் முயற்சியால்தான் அது நடைபெற வேண்டும். அதிகமாக முந்திரி பயிராகும் அரியலூர், உடையார்பாளையம் பகுதியில் முந்திரிக் கொட்டை உடைக்கும் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். அதன் மூலம் வருஷத்தில் பாதி நாட்கள் கூட வேலைவாய்ப்பு இல்லாத அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க முடியும்.

நெசவாளர்கள் எங்கள் பகுதியில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான நூல்கள் போதிய அளவுக்கு நியாய விலையில் கிடைக்காமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நமது அரசு ஆங்காங்கு இருக்கின்ற ஸ்பின்னிங் மில்களில் இருக்கிற நூல்களை எல்லாம் வாங்கி நேரடியாக அந்தந்தப் பகுதிகளில் எவ்வளவு நூல்கள் சப்ளை செய்ய வேண்டுமோ, அதை விவரம் சொசைடிஸ் மூலமாகச் சப்ளை செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் நெசவாளர்கள் குறைகள் நீங்கும்.

எங்கள் பகுதியில் அரிசனங்களுக்கு மனைகள் வழங்கப்படுவதில் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் ஓரிரு கிராமங்களுக்குத்தான் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏராளமான அரிசன மக்களுடைய பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படவில்லை. மனுக்களை டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்பேர் ஆபீசரிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிக் கேட்டால் பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். கொஞ்சம் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கியாவது எங்கள் பகுதி அரிசன மக்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை கூட்டுறவு ஸ்டோர் மூலமாக விநியோகிக்கப்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கிராமங்களில் நானயச் சங்கங்கள் மூலமாக விநியோகம் செய்யலாமென்று இருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பணத்தை கூட்டுறவு சங்கத்திலிருந்து எடுத்து சர்க்கரை வாங்கக்கூடாது. தலைவர்தான் தனியாகப் பணம் போட்டு வாங்கவேண்டுமென்று ஆடிட்டர்கள் கூறுகிறார்கள். இதற்குச் சட்டத்தில் விதிவிலக்கு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் விநியோகம் நல்ல முறையில் நடைபெறும். எங்களுடைய பகுதிகளுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதியும் ரோடு வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு கவர்னர் உரையின் பேரில் நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1973 டிப்ரவரி 10]

* திரு. சோ. கருணேநாதன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் உரையை வரவேற்று இரண்டொரு கருத்துக்கள் பேச விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு பொங்கல் புதுநாள் அன்று தமிழகம் எங்கும் சர்க்கரைப் பொங்கல் உண்டு மகிழ்ந்திருந்த நேரத்தில் கழக அரசு தனியார் பஸ்களை எல்லாம் சர்க்கார் பஸ்களாக நீலகிரி மாவட்டத்தில் மாற்றி எங்களுக்கு அதனைப் பொங்கல் பரிசாக வழங்கியதற்காக நீலகிரி மாவட்ட மக்கள் எல்லாம் உள்ளமுவந்து பாராட்டுகிறார்கள். தனியார் பஸ்களை வைத்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் அங்கு பல கிராமங்களுக்குச் சென்று வந்த பஸ்களை லாபம் இல்லை என்று சொல்லி நிறுத்திவிட்ட காரணத்தால், அங்குள்ள பொது மக்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டத்தின் காரணமாக அவர்களிடம் பஸ்களை விட வேண்டுமென்று கூறியும் விடவில்லை. அவர்கள் அதிலே நஷ்டம் என்று சொன்னாலும் உண்மையிலேயே நஷ்டம் இல்லை. லாபம் அதிகமாக இல்லை என்ற காரணத்தால்தான் அவர்கள் விடவில்லை. மக்கள் இதனைப் பெருத்த அவதிக்குள்ளாடுகிறார்கள். இன்று சோன் போக்குவரத்துக் கழகம் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்று இன்று அந்தப் பகுதிகளுக்கெல்லாம் பஸ்களை விடுகிறோம் என்று உறுதியளித்திருக்கிறார்கள்.

அதை நம் அரசு தேசியமயமாக்கியது மட்டுமல்லாமல் அதே நேரத்தில் அங்கு ஓடுகிற பஸ்கள் சில பழுதடைந்து மிகவும் பழையதாகியுள்ளன. சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து என் வேண்டுகோளை ஏற்று பழுதடைந்த அந்த பஸ்களை மாற்றி புதிய வண்டிகளை விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி நல்ல பல காரியங்களைச் செய்யும்போது இங்கு பாராட்டிப் பேசுகிற எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த ஒரு சிலர் அங்கு கூட்டம்போட்டு பேசும்போது பஸ்களை எடுத்தது சரிதான் ஆனால் எடுத்த முறைதான் சரி இல்லை என்று முதலாளிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்கிப் பேசுகிறார்கள். எல்லாப் பஸ்களையும் தேசியமயமாக்கும் பணியில் நம் அரசு விரைந்து செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் தேர்தல் காலங்களில், எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களானாலும் சரி, நாம் மக்களிடம் சென்றபோது நாம் வேட்பாளர்களிடம் சொல்லியுள்ளதை மறந்து விடக் கூடாது. அதை உள்ளத்தில் கொண்டு நம் அரசு செய்கிற நற்பணிகளுக்கு எதிர் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களானாலும் சரி அல்லது யாரானாலும் சரி நல்ல ஆதரவினைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கழக அரசு நீலகிரி மக்களுக்குப் பொங்கல் பரிசாக இப்படி பஸ்களை தேசியமயமாக்கியதற்கு அங்குள்ள மக்கள் சார்பாக என் உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இரண்டொரு குறைகளைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். நீலகிரி மாவட்டத்தில் குன்னூர் தாலுகா ஆபீஸுக்கு

[திரு. சோ. கருணாநாதன்]

[1973 பிப்ரவரி 10]

உதவித் தொகை பெற வருகிறவர்கள்—தாய்மார்கள், வயதானவர்கள் ஏராளமாக வருகிறார்கள். அவர்கள் அமரக் கூட இடம் இல்லாமல் குளிரிலும் மழையிலும் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட 500-க்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு ஒரு சப் டிரஷரி ஏற்படுத்தித் தர திட்டம் ஒன்றினை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை விரைவில் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீலகிரி மாவட்டத்தில் இருக்கும் 3 தாலுகாவோடு கோத்தகிரி, குந்தா, பந்தலூர் ஆகிய மூன்று தாலுக்காக்களை ஆறு தாலுகாக்களாக மாற்றி அங்குள்ள மக்கள் அதனால் பயனடையும்படி, வசதி பெறும்படி செய்துத் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோத்தகிரியில் கிழ் கோத்தகிரி மற்றப் பகுதிகளை இணைத்து—இப்போது அங்குள்ள மக்கள் எந்த ஒரு வழக்கானாலும் சூன்னாருக்கும், உதகைக்கும் செல்ல வேண்டியிருப்பதால் கோத்தகிரியிலேயே ஒரு கோர்ட் அமைத்துத் தரும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு கமிஷன் வந்தபோது அதற்கான சிபார்சுகளைச் செய்கிறார்களா? இந்த அரசும் வேண்டியதைச் செய்து அங்கு ஒரு கோர்ட் ஏற்படுத்தித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போது நீலகிரி மாவட்டத்தில் மின்சாரக் குறைவு காரணமாக பயங்கரமானதொரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டின் நிலைமையும் அப்படியே இருப்பதால் அதற்காக நாம் வருத்தப்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ளோம். ஆனால் தேயிலைத் தொழில் என்பது அப்படி அல்ல. தேயிலையைத் தேக்கி வைக்க முடியாமல் அழுகிப் போய் விடும். ஒருசில தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் வைத்திருப்பவர்கள் தங்கள் தேயிலையை மட்டுமே அரைத்துக் கொள்கிறார்கள். ஏழை எளியவர்கள் இரண்டு மூட்டை தேயிலையைக் கொண்டு சென்றால்—வேறு எந்தவிதமானதொரு விவசாயமும் அவர்களுக்கு இல்லை—சனிக்கிழமை விற்று ஞாயிறு அன்று வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டிய நிலையில் உள்ளவர்கள்—தொழிற்சாலைகளில் அவற்றை அரைத்துக் கொடுக்காமல் அவர்கள் தலையில் வைத்துக்கொண்டு தொழிற்சாலை தொழிற்சாலையாக அலைகிறார்கள். காரணம், மின்சார சப்ளைக் குறைவுதான். மின்சாரம் போதிய அளவு இல்லாததால் நாங்கள் அரைப்பதற்கு வாங்கமாட்டோம் என்று மறுக்கும் ஒரு நிலை உள்ளது. இப்போது மழை வரும் அறிகுறி இருக்கிறது. பத்து பதின்னத்து நாட்களுக்குள் மழை பெய்துவிட்டால் நிலைமை மோசமாகும் ஆபத்தான நிலை இருக்கிறது. எனவே அங்குள்ள அந்த ஏழை எளிய விவசாயிகளை, அந்தத் தேயிலையை நம்பி வாழ்பவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று இருகரமும் கூப்பிட்டு பணிவன்போடு வேண்டிக் கொண்டு, எனது வேண்டுகோளை எற்றுக்கொள்ள அமைச்சர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து மனம் இரங்கி முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1973 பிப்ரவரி 10]

* திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையின்மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு எனது பகுதியில் உள்ள விவசாயிகளின் கஷ்டங்களைப் பற்றிச் சரியாகக் கவனிக்காததன் காரணமாக ஒருசில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன்.

பாபநாசம் நீர் தேக்கத்திலிருந்தும், மணிமுத்தாறு நீர்தேக்கத்திலிருந்தும் சென்ற அறுவடை காலங்களில் சரியாக தண்ணீர் கிடைக்காததன் காரணமாக விவசாயம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி பலதடவை இங்கு நான் எடுத்துச் சொல்லியும் அது கவனிக்கப்படவில்லை. பாபநாசம் நீர் தேக்கத்திலிருந்து கோடை காலத்தில் மின்சாரத்திற்குப் பயன்படும் தண்ணீர் அளவை கணக்கிட்டு பயிர் செய்ய வேண்டும். அட்வான்ஸ் கார் என்பது ஏப்ரல், மே மாதங்களுக்குள் அறுவடை செய்யக்கூடிய குறுகிய கால விதை களைப் பயிர் செய்யச் சொல்வது மிகவும் நலமாகயிருக்கும். அப்படியில்லாமல் நாலேந்து மாத காலப் பயிர் செய்தால் மேற்கத்திய பாசனத்திற்கு ஜூன் 1-ம் தேதி தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டிய நிலை வரும்போது கீழ்ப்பாசனமும், பாதிக்கப்படும். இதனால் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். வடக்குக் கோடை மேல் அழகியன் கால்வாய் பகுதியில் விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாகைஞளம், மன்னார்கோவில் கிராமங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. வருகிற ஏப்ரல், மே மாதங்களில் அட்வான்ஸ் கார்-க்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. மின்சாரத்திற்குச் செலவழிக்கப்படும் தண்ணீரை கணக்கிட்டு அதற்குரிய ஏக்கரா மட்டும் பயிர் செய்யச் சொல்வதுதான் சரியாகும். மணிமுத்தாறு நீர்தேக்கத்தில் மேற்கத்தியப் பாசனத்திற்காக தண்ணீர் சுமார் 50 அடிக்குக் குறையாது பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் வடக்கு கோடை மேல் அழகியன் கால்வாயில் நியூ மாடல் ஸ்திம் முடிந்த பிறகும் முறை விஸ்டம் இருந்து வருகிறது. மேற்படி கால்வாயில் கீழ் பாசனங்களுக்குத் தண்ணீர்கிடைக்கும் அளவில் லைனிங் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று அந்தப் பகுதிமக்கள் அரசுக்கு கோரிக்கைகள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதைத் தயவு செய்து விரைவில் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கார் விவசாயத்திற்கு லோன் கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலம் கொடுக்கும்போது காலம் தவறி கடன் வழங்குவதால் கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலம் கொடுக்கப்படும் கடன்கள் விவசாயிகளுக்கு நன்கு பயன்படுவதில்லை. எனவே கூடுமானவரையில் ஜூன் 1-ம் தேதிக்கு முன்னதாகவே அந்தக் கடன்களைக் கொடுத்தால்தான் காலா காலத்தில் அவர்கள் பயிர் செய்வதற்கும், உரங்கள் போன்றவை வாங்கு வதற்கும் உதவிகரமாயிருக்கும். எங்கள் பகுதியில் காலம் தவறி இரண்டு மூன்று மாதங்கள் கழித்து கொடுக்கப்பட்டது. இன்னும் ஒரு மாத காலத்தில்

[திரு. ச. சங்குமுத்துத் தேவர்] [1973 பிப்ரவரி 10]

அறுவடை இருப்பதால் இந்த மாதம் தள்ளி மார்ச் மாத வாக்கில் வசூல் செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், அம்பாசமுத்திரம் பகுதியில் அநேகக் குளங்கள் தனியார் கையில் இருக்கின்றன. குளம் ஒருவருக்கு, குளப் பாசனம் பலருக்கு என்றிருப்பதால் குளத்துத் தண்ணீர் அழிக்கப்படுகிறது. குத்தகைக்கு எடுக்கிறவர்கள் குளத்தில் உள்ள ஆயக்கட்டுகளின் பயிர்களைக் கவனிக்காது அழித்து விடுகிறார்கள். இதனால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட குளங்களை எல்லாம் அரசாங்கமே முழுப்பொறுப்பு ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அநேகக் குளங்கள் மானுவாரிக் குளங்களாக இருக்கின்றன. அந்தக் குளங்களை எல்லாம் அரசாங்கமே ஏற்று மராமத்து செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. மேலும் எங்கள் பகுதியில் அநேகக் கிராமங்கள் இனம் கிராமங்களாக இருப்பதால் விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயிகள் தங்களுக்குத் தேவையான கடன்களை அரசாங்கத்தின் மூலம் வாங்குவதற்கு பல கஷ்டங்கள் இருந்துவருகின்றன.

இனம் கிராமங்களில் அபிவிருத்தி வேலைகள் எதுவும் சரியாகச் செய்ய முடியவில்லை. இந்த இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தை அரசு விரைவில் அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்போது 20 சதவிகிதம் நெல் சர்க்காருக்கு லேவி கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. நெல்லுக்குக் குறைந்த விலை தான் கொடுப்பேன் என்று மில் சொந்தக்காரர்கள் சொல்வதால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு நெல் விலை கூடுதலாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் மின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அரசு பல்வேறு முயற்சிகளை எடுப்பதாகப் பேசப்படுகிறது. எங்கள் பகுதியில் சேர்வலாறு ஸ்கீம் என்று பாபநாசம் பக்கத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது பல லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த வேலை முழுமையாகச் செய்யப்படாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதனால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அங்கே பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தங்கி வேலை இல்லாமல் வாழ்கிறார்கள். அந்த வேலையைத் தொடங்கி, உடனே அதை முடிக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

1973 பிப்ரவரி 10]

திரு. கோ. இளங்கோவன் : தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையை நான் ஆதரிக்கிறேன், பாராட்டுகிறேன், நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் மூதறிஞர் இராஜாஜியின் முடிவு பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நன்றி மறந்தவர்கள் நாள்தோறும் நாட்டிலே பெருகிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் நன்றி மறப்பது நன்றன்று என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்ற வகையில் அது அமைந்து இருக்கிறது என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பாராட்டுகின்ற நேரத்தில், என்ன இருக்கிறது பாராட்டுவதற்கு என்று எதிர் வரிசையில் இருப்பவர்கள் எழுப்பிய வினாக்களும் என் காதில் விழாமல் இல்லை. என்ன இருக்கிறது என்று கேட்பவர்களுக்கு என்ன இல்லை என்ற கேள்வியை நான் விடையாகத் தருவதற்கு ஆசைப்படுகிறேன்.

“கெடுப்பது உம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றுங்கே

எடுப்பது உம் எல்லாம் மழை” என்ற குறளுக்கு

கெடுப்பது உம் என்று சொல்வதற்கு பெய்யாமல் கெடுத்தது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாமழை பெய்யாமலும் கெடுத்து இருக்கிறது, பெய்தும் கெடுத்து இருக்கிறது. அதை நன்குணர்ந்து நம் அரசு ரூ. 40 கோடி நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதைக் கணக்கில் கொண்டு, இந்திய அரசிடம் ரூ. 25 கோடி கேட்டு இருக்கிறது. அதை வைத்து நல்ல முறையில் செயல்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்ததாக, அன்றாடப் பொருள்களைச் சில்லரை விற்பனைக் கடை மூலம் விற்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது அம்மையார் அவர்கள் கணக்குக் கூட சரியாகப் பார்க்காமல் பேசினார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கணக்கைப் பற்றிப் பேச வேண்டாம். 500 இன்டு 500-ஐ பெருக்குவதிலே தவறி விட்டது. நான் அதை அப்போதே ஒப்புக்கொண்டு விட்டேன். ‘சிலிப் ஆப் தி டங் இஸ் ஆல்வேஸ் காமன் டு ஆல்’. ஆகவே, அதைப் பற்றிப் பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : தவறு என்று ஒப்புக்கொண்டதற்கு நன்றி. இது போன்று சில்லரை விற்பனைக் கடைகள் மூலம் இன்றியமையாத பொருள்களை விற்க ஏற்பாடு செய்ததற்கு நன்றி செலுத்திக் கொள்கிறேன்.

[1973 பிப்ரவரி 10]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கணக்கு தவறு என்று சுட்டிக் காட்டினீர்கள். 25 லட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் பாதி பேருக்குத் தான் கார்டு கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். அதைத்தான் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): அதை எத்தனை முறை தான் கேட்பீர்கள்? பல தடவைகள் கேட்டாகிவிட்டது?

திரு. கோ. இளங்கோவன்: 500 குடும்பங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 12½ லட்சம் மக்கள் பயன் பெறுகிறார்கள் என்று பொருள். இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, 25 லட்சம் மக்களுக்கு அந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது போன்று மற்ற முக்கிய பகுதிகளிலும் இந்த அரசு அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்து இருக்கிறது. அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிலத்தடி நீரை பயன்படுத்துவதற்காக உலக வங்கியின் உதவியால் ஏற்பாடு செய்து வருவதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். நொடித்த பஞ்சாலைகளை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு வருவதற்கும் நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைக்கவும் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன்.

மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கும் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும் இடையே உள்ள ஏற்றத்தாழ்வைச் சுட்டிக் காட்டி, மத்திய அரசு உதவி கொண்டு அதைப் போக்க முனைப்பாக செயல்பட்டு இருக்கிறது. அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். பேருந்துகளை நாட்டுடமையாக்கும் திட்டத்திற்குச் சட்ட வடிவம் கொடுக்கப்படவிருக்கிறது. அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். இது போன்று பாராட்ட வேண்டுமென்று நினைத்தால், எத்தனைப் பாராட்டுகளை வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். அந்த அளவுக்கு ஆளுநர் உரையிலே இடம் இருக்கிறது. இருந்தாலும், ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லி, சிலவற்றைச் சொன்னார்கள். ஊழல் குற்றச்சாட்டு இடம் பெறவில்லை என்று சொன்னார்கள். வள்ளுவன் சொன்னான்:

“பயனில்சொல் பாராட்டு வாளை மகனெனல்

மக்கட் பதடி யெனல்”

ஆளுநர் அவர்கள் தமிழை அண்மையில் தான் படிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும், இந்தக் குறளில் சொல்வதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டு இருப்பதால், அதை விட்டு இருக்கிறார்கள் என்று கூறி, அதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 10]

[திரு. கோ. இளங்கோவன்]

குற்றச்சாட்டுகள் கூறப்பட்டன. தஞ்சை வங்கியைப் பற்றி சொல்லப் பட்டது. இல்லாத ஒரு குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டது. அது பற்றி சொல்லப்பட்ட நேரத்தில், பார்வார்டு பிளாக் மாண்புமிகு பெருமாள் அவர்கள் இல்லாத குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்கிறார்கள். அதை நிரூபிக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்போது எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

“இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்

கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்” குறள் சொல்கிறார்கள். அந்தக் குறளைப்

படித்து இருப்பதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தக் குறள் கோனாட்சி இருந்த நேரத்தில் எழுதப்பட்டது. மாமன்னன் ஆட்சி நீடித்து இருக்க வேண்டும். நிலைத்து இருக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் கொண்ட, அக்கறைகொண்ட அமைச்சர்கள் அரசன் தவறு இழைக்கிற நேரத்தில் அரசன் இழைக்கும் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவார்கள். அவர்களெல்லாம் இடிப்பாராக கருதப்பட்டார்கள். ஆனால் கோனாட்சி இருக்கிற காலத்தில் பக்கத்து நாட்டு மன்னன் எப்படி இந்த மன்னனைக் கவிழ்க்கலாம், அவன் மணி மகுடம் பறிக்கலாம் என்று பார்த்துக் கொண்டே இருப்பார்கள். அவர்களெல்லாம் கெடுப்பாராகக் கருதப்பட்டார்கள். நீங்கள் இடிப்பாராக இருக்க ஆசைப்பட்டால், இந்த நாட்டு மக்கள் உங்களைப் போற்ற வேண்டுமென்று கருதினால், இந்த அரசுக்கு நல்ல அறிவுரைகளைத் தாருங்கள், யோசனைகளைத் தாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் கெடுப்பவர்கள் பட்டியலில் இடம் பெறுதீர்கள், இடம் பெற வேண்டாம் என்று சொல்லி, ஆளுநர் பேரவையில் பல நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லி, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம். நன்றி.

திரு. த. சோனையா : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களின் நல்வாழ்வு சீரும் சிறப்புமாக இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் பல நல்ல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், நான் அதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்று ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்கிறேன்.

என்னுடைய மாமாமதுரை தொகுதிக்கும் அதற்குக் கிழக்கே இருக்கும் பாமக்குடி தொகுதிக்கும் சேர்த்து வைகை கால்வாய் சீரமைப்புத் திட்டத்தை ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். நீண்ட நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே ஆரம்பிக்கப் பட்ட அந்தத் திட்டத்தில் ஓரளவுக்கு வேலை முடிந்தது இருக்கிறது. பார்த்திபனாருக்கு கிழக்கே வரையில் வேலை முடிந்தது விட்டது. விரகனூர் கால்வாய் வேலை இன்னும் துவங்கப்படவில்லை. அந்த வேலையை உடனடியாகத்

[திரு. த. சோனையா]

[1973 பிப்ரவரி 10]

துவங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்காக பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் விரைவாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அன்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய மாணுதரைத் தொகுதியில் குறிப்பாக திருபுவனத்திற்கு அருகாமையிலே 1970-ம் ஆண்டு அரிசனப் பெருமக்களுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்குரிய எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்று வரையில் பட்டாக்கள் வழங்கப்படவில்லை. ஆகவே, இங்கே இவர்களுக்குப் பட்டாக்கள் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று தமிழக அரசைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல பிறமனார் கிராமத்தில் சிவகங்கை தேவஸ்தானத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலத்தை பிறமனார் விவசாயிகள் பரம்பரையாக விவசாயம் செய்து வந்தாலும், ஏற்கனவே அவர்கள் ஒரு பங்கை சிவகங்கை தேவஸ்தானத்திற்கு நெல்லாக கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது ஒரு சில காரணங்களினால் அது சரிவர நடைபெறவில்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் கோவில் நிலங்கையெல்லாம் பிறமனார் விவசாயிகளுக்குப் பட்டா வழங்க வேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிலங்களுக்கு பட்டா வழங்குவதற்கு தேவஸ்தான சொந்தக்காரரான சிவகங்கை மாமன்னர் அவர்களும் அரசு நஷ்ட ஈடு கொடுத்துவிட்டு பட்டாக்களை அந்த விவசாயிகளுக்கு வழங்குவதற்கு தன்னுடைய ஒத்துழைப்பு இருக்கும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பின்தங்கிய பகுதி, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி. அதிலும் குறிப்பாக மாணுதரை பகுதி எந்தத் தொழிலும் இல்லாத பகுதி. நீண்ட நெடுங்காலமாக அந்தப் பகுதி மக்கள் தொழிற்சாலை வேண்டும் என்று கோரிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த மாமன்றத்தில் அங்குள்ள பொது மக்கள் கோரிக்கையை பல தடவை வற்புறுத்தியிருக்கிறேன். அங்கே எந்தத் தொழிற்சாலையும் இல்லை. அந்தப் பகுதியில் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தமிழக அரசைப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாணுதரையில் நீண்ட நெடுங்காலமாக மக்கள் கோரி வந்திருக்கிற ஒரு பிரச்சனை இருக்கிறது. அங்கிருக்கிற பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குச் சொந்தமான ஆஸ்பத்திரியை அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியாக ஆக்க வேண்டும் என்ற

1973 பிப்ரவரி 10]

[திரு. த. சோனையா]

கோரிக்கை விட்டோம். பொது மக்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று நம்முடைய தமிழக அரசு அதை அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியாக ஆக்கியிருக்கிறது. அதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் அங்கே ஒரு எக்ஸ்ரே நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல திருபுவனம் யூனியனுக்குச் சொந்தமான ஆஸ்பத்திரியை அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அங்கும் ஒரு எக்ஸ்ரே நிலையம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாமுதுரை, திருபுவனம் ஆகிய இரண்டு பெரிய நகரப் பஞ்சாயத்துகளில் குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. ஆகவே, பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் திட்டத்தை அங்கே உடனடியாகக் கொண்டு வந்து அமுல் செய்ய வேண்டும் என்று நான் தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருபுவனத்தில் நீண்டகாலமாக இருக்கிற இன்னொரு பிரச்னை, அங்கே ஆண்களும், பெண்களும் ஒரே பள்ளியில் படிக்கிறார்கள். அதனால் சில நேரங்களில் சில சர்ச்சைகள் ஏற்படுகின்றன. அது ஒரு பெரிய பிரச்னைக்குரிய காரணமாக இருப்பதினால் பெண்களுக்கு என்று ஒரு தனி உயர்நிலைப்பள்ளி அங்கே ஏற்படுத்த வேண்டும். அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய மாமதுரை தொகுதியிலே ரோடுகள் போக்குவரத்து வசதி இல்லாத அளவுக்கு இருக்கிறது. இப்பொழுது கிராம நலத் திட்டத்தின் கீழ் தார் ரோடு போட தமிழக அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. கடுக்கடை என்ற ஊரில் பொது மக்கள் திருபுவனம் கால்வாயைத் தாண்டி வரவேண்டியிருப்பதன் காரணத்தினால், ஆண்கள் வேஷ்டியை தலையில் சுற்றிக்கொண்டுதான் கால்வாயை தாண்ட வேண்டியிருக்கிறது. சுதந்திரம் வந்து 20, 25 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கூட ஆண்கள் கோவணத்தைக் கட்டிக்கொண்டு வேஷ்டியை தலையில் சுற்றிக் கொண்டு

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

தண்ணீரைக் கடக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதை மூன்றாவது தடவையாக இந்த மாமன்றத்தில் சொல்கிறேன். இனியாவது கிராமங்களில் தார் ரோடு போடுகிற திட்டத்தின்கீழ் இதைச் சேர்த்து இந்த அவல நிலையைப் போக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி திருப்பித் திருப்பி பல முறை இங்கே சொல்லி இருக்கிறேன். இதை விரைவாகச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கானூர், மடப்புரம் வழியாக திருபுவனம் வருகிற ரோடு, பிறமனூர் ரோடு, முதுவந்திடல் மேல்சொறிக்குளம் ரோடு ஆகியவைகளுக்கும்,

[திரு. த. சோனையா]

[1973 பிப்ரவரி 10]

கட்டிக்குளம், தேனாபுதுக்கொட்டை, தின்னக் கண்ணனூர் ஆகிய கிராமங்களுக்கும் தார் ரோடு போடும் லேலையை அரசு இந்த ஆண்டே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் ஊழல், ஊழல் என்று பல பேர் பேசினார்கள். ஆனால், அந்த ஊழலைப் பற்றிப் பேசியவர்கள், அந்த ஊழலுக்குக் காரணகர்த்தாக களாக இருந்தவர்களே இன்றைக்கு இந்த மன்றத்தில் இல்லை. அவர்கள் முதலில் வருகிறபொழுது மிக ஆர்பாட்டமாகவும், ஆடம்பரமாகவும் இங்கே வருகிறபொழுது தெரிந்தது. இப்பொழுது அவர்களை நம்மால் பார்க்க முடியவில்லை. இது எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால் கிராமப்புறத்தில் ஒரு கதை சொல்வார்கள். புது மாடு வாங்கிக் குளிப்பாட்டும் கதை என்று சொல்வார்கள். புது மாடு வாங்கிக் குளிப்பாட்டுவது என்று சொன்னால், கிராமப்புறத்தில் ஒரு விவசாயியின் வீட்டில் ஏதாவது மாடு வாங்கினால், மாடு வாங்கிய வீட்டில் இருக்கிற பையன்கள், பொடியன்கள், சிறியவர்கள் என்ன செய்வார்கள் என்றால், ஒரு நாளைக்கு 20 தடவை வைக்கோல் போடுவார்கள், 15 தடவை தண்ணீர் காட்டுவார்கள், 7 தடவை தவிடு வைப்பார்கள், 8 தடவை பருத்தி விதை வைப்பார்கள். முதல் நாளைக்கு அப்படி இருக்கும். காலையில் மாட்டைக் குளிப்பாட்டி, பொட்டு வைத்து, மாட்டைக் கொண்டு வந்து கட்டுத்துறையில் கட்டுவார்கள். ஆனால் 10, 15 நாட்களுக்குப் பிறகு 20 தடவை வைக்கோல் போடுவது 10 தடவையாகக் குறைந்து போய்விடும். இன்னொரு பத்து நாட்கள் கழித்தால் அது இன்னும் குறைந்து 2 தடவையாகப் போய்விடும். அதற்குப் பிறகு மாட்டுக்கு வைக்கோல் வைக்க வேண்டும் என்று அந்த வீட்டில் இருக்கிற கிழவன், கிழவி சொன்னால் கூட, 'உனக்கு வேலை இல்லை' என்று சலித்துக் கொண்டு சொல்லிவிட்டுப் போய் விடுவார்கள். அதைப்போலத்தான் இருக்கிறது. குற்றச்சாட்டு சொல்பவர்கள் வேகமாக ஒரு நாளைக்கு 20, 30 தடவை சொன்னார்கள், பிறகு 10, 8 தடவை சொன்னார்கள், பிறகு 4, 2 தடவை சொன்னார்கள். இப்பொழுது சொல்வதற்கு நான் இல்லாமல் போய்விட்டார்கள்.

வெளியே பெரிய ஆர்பாட்டத்தோடு ஒரு காலத்தில் சொன்னார்கள். அந்த ஆர்பாட்டப் பேச்சை மக்கள் நம்பவில்லை. புது மாடு வாங்கி குளிப்பாட்டிய கதை போல ஆட்டம், பாட்டம், ஆர்பாட்டங்களெல்லாம் அடங்கி, ஒங்கி எங்கேயோ ஒரு மூலையில் போய் உட்கார்ந்து விட்டார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் பிரச்சனையை இங்கே வந்து சொல்லாமல் எங்கேயோ போய் சொல்ல வேண்டிய நிலைமைக்குப் போய் விட்டார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது

1973 பிப்ரவரி 10]

[திரு. த. சோனையா]

உள்ளபடியே வருத்தப்படுகிறேன், வேதனைப்படுகிறேன் என்று சொல்லி, தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, இந்த அளவோடு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய உதவித் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன். இந்தச் சபையிலே இதுவரையிலும் பல்வேறு கருத்துக்கள் காரசாரமாகவும், அனல் தெரிக்கவும் பேசப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னாலே கடைசியாகப் பேசுகிறபொழுது யாரும் சொல்லாததை, புதிய கருத்தைச் சொல்ல முடியாதிருந்தாலும், சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டிலே முக்கியமான பிரச்சனை மக்கள் முன்னாலே இருப்பது வேலையில்லாத திண்டாட்டம், முழு வேலையின்மை, விலைவாசி ஏற்றம் ஆகிய மூன்றும் தான். இவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு எப்படி இவைகளை எதிர் காலத்தில் சமாளிக்க இருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றி தெளிவான முறையில் ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். கடந்த பல ஆண்டுகளாக அரசின் மூலம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளின் காரணமாக நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற வளர்ச்சி, அந்த வளர்ச்சியின் நிமித்தம் நாட்டிலே ஏழ்மை போக்கப்படவில்லை. இல்லாத வர்கள் இல்லாதவர்களாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்துவதற்கு வருங்காலத்தில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை ஆலோசிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றி பல ஆண்டுகளாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பலன் அளிக்கவில்லை. குறிப்பாக ஆட்சியில் இருக்கிற கட்சியினர் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னாலே விலைவாசியைக் குறைப்ப தற்காகப் போராட்டம் நடத்தியவர்கள் என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு—இன்றைக்கு அரசாங்கம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் மூலம் விலைவாசி பி. குறைந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆளுநர் உரையிலே விலைவாசிப் பிரச்சினை மாநிலத்தை மட்டும் பொறுத்ததல்ல; அனைத்திந்தியப் பிரச்சினை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். முழுக்க முழுக்க, மாநில அரசால் மட்டும் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்பது சரிதான். மத்திய அரசாங்கம் கடந்த பல்லாண்டுகளாக போட்ட ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினால் ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப் பட்டு, அதனால் நாட்டிலே தொழில் ஏற்பட்டு, பணப் புழக்கமும் ஏற்பட்டது. பணப் புழக்கத்தை கட்டுப்படுத்தும் வகையிலே அரசு வரி

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1973 பிப்ரவரி 10]

விதிப்புக் கொள்கை, சிறு சேமிப்புத் திட்டங்களை மேற்கொண்டாலும், நாட்டிலே கள்ளப் பணத்தைக் கையிலே வைத்துக்கொண்டு நாட்டின் பொருளாதாரம் சீர்கேட்டையும் முறையில் ஒரு சிலர் நடந்து கொண்டதான் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: விலைவாசியைப் பற்றி சரியான கட்டுப்பாடு தேவை என்று சொன்னார்கள். விலைவாசி ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது என்றால், எல்லாப் பொருள்களிலும் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது இல்லையா, (குறுக்கீடு). அவர்கள் ஆம் என்று சொல்கிறார்கள். எல்லாப் பொருள்களுமே விலையேறிக்கொண்டிருக்கிறது என்றால், அதன் பொருள் பணத்தின் மதிப்பு குறைந்து கொண்டிருக்கிறது என்றுகிறது. பொருளாதாரத்தில் 'லா ஆஃப் சப்ளை அண்ட் டிமாண்ட்' என்ற விதி இருக்கிறது. எப்போது ஒரு பொருளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறோமோ, அதன் மதிப்பு குறையும். உற்பத்தி குறையக்கூடிய பொருளின் மதிப்பு அதிகமாகும். அதன்படி இப்போது ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்திருக்கிறது என்றால், அதிகமாக பணம்--அதாவது காகித நோட்டுகளை உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்று அர்த்தம். முதல் ஐந்தாண்டுகளில் 800 கோடி ரூபாய், அதற்கடுத்து ஆயிரம் கோடி ரூபாய், அதற்கடுத்து 3,000 கோடி, 4,000 கோடி, இப்போது 5,000 கோடி என்ற அளவுக்குக் காகித நோட்டுகளை உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் பணத்தின் மதிப்பு குறைந்து, பொருட்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பணப் பெருக்கத்தினால் மட்டும் விலையேறி விட்டது என்று சொல்வதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. நீங்கள் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதிலே கவனம் செலுத்தவில்லை. அதனால்தான் இப்படி விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: அமைச்சரவர்கள் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது இந்த நோட்டுப் புழக்கத்தை அதிகப் படுத்தியதால் தான்--காகித நோட்டு உற்பத்தி பெருகியதால்தான்--விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது என்ற கருத்தை அவர்கள் நீண்ட நாட்களாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாட்டிலே இருக்கின்ற பொருளாதார நிபுணர்களின் கருத்துப்படிதான், அவர்களுடைய அட்வைஸ்படிதான் மத்திய அரசாங்கம் நோட்டுகளை அச்சடித்து புழக்கத்திற்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த அரசாங்கமானாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்த அரசாங்கமானாலும் சரி, பொருளாதார நிபுணர்களின் கருத்தின்படிதான் இந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறார்கள். அதனால் அதிலே நாம் குறை கூற

1973 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

முடியாது. நமது நாட்டிலே forum of Free Enterprise இருக்கிறது அவர்களால் சுயேச்சையாக தொழில் நடத்த வேண்டும்; கட்டுப்பாடு கூடாது; பிளான் கூடாது; திட்டம் கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையில் காகித நோட்டுக்களை அச்சிட்டதால் விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது என்பதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. 25 ஆண்டு காலமாக விலைவாசி குறையவில்லை. வரவர அதிகமாகிக் கொண்டே இருக்கிறது. நாம் அதை ஒரு எல்லைக்குள் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டுவரவில்லை.

இன்றைக்கு இதைப்பற்றி பிளானிங் கமிஷன் ரொம்பத் தீவிரமாக ஆராய்ச்சி செய்து, விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமானால் ஒரு 'ஸ்டேட் டிரேடிங்' அமைப்பை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தி, நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது; அதை வலியுறுத்தியிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு முன்னால் அதற்கான ஸ்தாபன அமைப்புகளைப் போட்டுவிட வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் தீவிரமாக முயற்சி செய்து வருகிறது.

விலைவாசி ஏற்றம், சம்பள உயர்வு என்பது மாறி மாறி தொடர்ந்து வரும் சக்கரமாகத்தான் இன்றைக்கு இருந்து வருகிறது. விலைவாசி உயர்ந்தவுடனே, தொழிலாளர்களும், உத்தியோகஸ்தர்களும் சம்பள உயர்வு வேண்டுமென்று போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்தவுடன் மறுபடியும் விலைவாசி உயர்ந்துவிடுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவரவர்களே, பொருளாதாரத்திலே நோட்டுப் புழக்கம் அதிகமானதினாலே விலைவாசி ஏறவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதோடு 'லேசி ஃபெயர்', 'ஃப்ரி என்டர்பிரைஸ்' வேண்டுமென்றும் சொல்கிறார்கள். பொதுவாக பொருளாதாரத்தில்,

“ N. V. is equal to P.T. Money printed into velocity of circulation should be equal to total turnover and prices. ”

என்று இருக்கிறது. ஆகையினால் உற்பத்தி பெருகவில்லை, அதனால்தான் விலையேறிவிட்டது என்பது ஒரு வாதம். உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் 'சோஷியல் ஐஸ்டிங்'—சமுதாயத்தில் நீதி வேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறோம். ஃப்ரி என்டர்பிரைஸ் இருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள்—முதலாளித்துவத்தை விரும்புகிறவர்கள் சொல்கிறார்கள். உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் இப்படி இரண்டு கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. உற்பத்திப் பெருக்கம், பணப் புழக்கம் இவைகளின் அடிப்படையில்தான் பொருளாதாரம் அமைந்திருக்கும்.

[1973 பிப்ரவரி 10]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: நான் கூறுவது என்னவென்றால் 'டெஃபிஸிட் ஃபைனான்சிங்' என்ற நிலை வரும்போதுதான் நோட்டு அச்சடிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் அது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு நாம் அதைச் செய்துதான் ஆகவேண்டும். பொருளாதார நிபுணர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது நாம் செய்ய வேண்டியது, இருக்கின்ற நிலையில் எதை, எப்படி செய்வது என்பதுதான் அதற்கு முதல் படியாக அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தி, விலையேற்றத்தைத் தடுக்கும் ஒரு திட்டத்தை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்து பலராலும் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும் இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி முயற்சிகளில் மாநில அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டும். அதிலே நம்முடைய மாநில அரசுக்கு கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கொள்கை அளவிலே அதை ஏற்றுக்கொள்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கொள்கை அளவிலே ஏற்றுக்கொண்டதை நடைமுறையில் செயல்படுத்த தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விலைவாசி பற்றிக் கூறுகின்றபோது ஒரு கருத்து இங்கே சொல்லப்பட்டது. அதாவது, நெல் விலையை நாம் நிர்ணயம் செய்தால், அதற்கு அதிகமாகவே சில சமயங்களிலே விலையேறிவிடுகிறது. இதற்கு காரணம் நாட்டிலே இடைத்தரகர்கள் இருப்பதுதான். அவர்கள் நெல்லை கைப்பற்றி, பதுக்கி வைப்பதால்தான் விலை அதிகமாகிவிடுகிறது. அதனால் கஷ்டப்படுகிறவர்கள் சாதாரண ஏழை மக்கள் தான் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை. சாதாரண மக்களுக்குக் கிடைக்கின்ற ஊதியத்தில் பெரும் பகுதி உணவுப் பண்டங்களில்தான் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு ஒரு நிர்ணய விலையில் உணவுப் பண்டங்களை விநியோகம் செய்தால், அவர்களின் வாழ்க்கைச் செலவு கடுமையாகக் குறைந்துவிடும். அப்படிக் குறையுமானால் பொருட்களின் விலையில் இப்படிப்பட்ட அமைதியற்ற நிலை இருக்காது. ஆகையினால் அத்தியாவசியப் பண்டங்களைக் கொள்முதல் செய்து அரசாங்கமே விநியோகம் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்; நிர்வாக அமைப்பிலே அதற்கு வகை செய்ய வேண்டும். அரசாங்கம் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு தயக்கம் காட்டுகிறது. ஒரு வகையிலே பார்த்தால் தயக்கம் காட்டுவதிலும் நியாயம் இருக்கிறது. ஆனாலும் தயக்கம் காட்டுகின்றபோது மக்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படுகின்ற நிலை

1973 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இருக்கிறது என்பதையும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டாமல் உடனடியாக அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, துணியை எடுத்துக்கொள்வோம். பஞ்சு விலை குறைவாக இருக்கிறது. ஆனால் நூல் விலை ஏறியிருக்கிறது. ஆகையினால் நாம் பஞ்சாலைகளைத் தேசியமயமாக்கவேண்டும். மக்களுக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படும் உணவு, உடை, உறையுள் இந்த மூன்றையும் வரும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள் செய்துவிட வேண்டுமென்று மத்திய அரசு கருதுகிறது. மாநில அரசும் அதற்கு ஒத்துழைப்பு தரவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் மத்திய அரசுக்கு விரோதமாக இந்த அரசு செயல்படாது என்று சொல்கிறார்கள். உங்களுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் விரோதம் கிடையாது. அதனால் உங்களுக்கு எதிர்ப்பாக அவர்கள் இருக்கமாட்டார்கள். அரசியலில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். இப்போது தி.மு.க. ஆட்சியில் இருக்கிறது என்றால், அதை ஆதரிக்க மத்திய அரசு தயாராக இருக்கும் எங்களைப் போன்ற எதிர்க்கட்சிகள் அந்த ஆட்சி பொறுப்பிலே இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புவதில் தவறு இல்லை. ஆனால் அரசுக்கு அரசு அந்தமாதிரி எண்ணம் இருக்க முடியாது. முன்னேற்றக் கழகம் இங்கே இருக்கிறது. அது நல்ல காரியங்களைச் செய்யும் என்றால், அப்படிப் பார்க்கின்ற பொழுது, மத்திய அரசு எங்களுக்கு எதிரிடையாக இருந்து கொண்டு காரியத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. எங்களுக்குத் தரப்படுகின்ற பணத்தை சரியாக தரவில்லை என்று நமது அரசு தரப்பிலே இருந்து சொல்லப்படுவதில்லை. அதற்குப் பதிலாக மத்திய அரசு என்ன சொல்கிறதோ அதைத்தான் கடைப்பிடிக்கிறேன் என்று மாநில அரசு செய்து கொண்டுவருகிறது. ஆகவே, மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசிற்கும் இழுபறி, வம்பு கிடையாது. ஆனால், மத்திய அரசை பெரிய டார்ஜெட்டாக வைத்து, 4, 5 தினங்களாக இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள், மத்திய அரசு ஏதோ பெரிய பூதாசாரமாக இருந்துகொண்டு இருப்பது போலவும், இங்கே மக்களுக்கு விரோதமான காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருப்பது போலவும் பேசினார்கள். அது சரியான கருத்தல்ல.

மத்திய சர்க்கார் என்பது நம்மால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாகும். அது மக்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டுதான் செயல்படும். அத்தோடு கூட தமிழகத்திலே அரசாட்சியிலே இருக்கி கட்சியை நீக்கி தங்கள் கட்சியின் ஆட்சி இங்கே வரவேண்டும் என்ற கருத்து அவர்களுக்கும் இருக்கும் என்பதால் அவர்கள் மக்களுக்கு விரோதமான காரியத்தைச் செய்யமாட்டார்கள்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1973 பிப்ரவரி 10]

அப்படி ஏதாவது மத்திய அரசு மாநில அரசிற்கு எதிரான காரியங்களைச் செய்கிறதா என்றால் அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையிலே தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல தடவை அவர்கள் கூறுகின்ற குறிப்புக்களிலே இருந்து பார்க்கும்பொழுது, மத்திய அரசு அவர்களுக்கு இடைஞ்சலாக இல்லை என்றுதான் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சரியான முறையிலே இந்த அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலையைக் கட்டுப் படுத்துவதற்கான வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மனைக்கட்டு வழங்குவதற்கான திட்டத்தை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். நாடு பூராவிலும் குறுகிய காலத்திற்குள்ளே மனைக் கட்டுக்களை வழங்க திட்டம் அமல் ஆக்கப்படுகிறது. அது முற்றிலும் பூர்த்தியாக இன்னும் 2 அல்லது 3 ஆண்டுகள் ஆகலாம்; காரணம் அதிகாரிகள் அதிலே நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே முனிசிபாலிட்டி எல்லைக்குள்ளே இருப்பவர்களுக்கு மனைக்கட்டுக்களை வழங்க இன்னும் அரசாங்கம் உத்தரவு போடவில்லை. எனவே, முனிசிபாலிட்டி எல்லைக்குள் இருப்பவர்களுக்கும் மனைக்கட்டுக்களை வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது விவசாயத்திலே உற்பத்திப் பெருக்கமானது நமக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான ஒன்றாகும். இன்றைக்கிருக்கும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டுமானால், விவசாய உற்பத்தியில்தான் வேகமாக நாம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இந்த விவசாயப் பகுதி தான் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கக் கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறது. அதிலே நாம் முழு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக இந்தச் சட்ட சபையிலே நான் வலியுறுத்தி வருகிறேன். நம்முடைய நாட்டிலேயுள்ள பூமிகளை எல்லாம் மூன்று போகும் செய்யக்கூடியதாக ஆக்க முடியும். அதற்கான நில மாற்றங்களை நாம் செய்தாக வேண்டும். நில உடைமை என்ற பெயரால் நம் மக்களுக்கு இருக்கும் நிலங்கள் எல்லாம் துண்டு, துண்டாகச் சிதறிப்போய் இருக்கிறது. அதை எல்லாம் கன்சாலிடேட் பண்ண வேண்டும். அதை நான் பல வருஷங்களாகக் கூறிக் கொண்டு வருகிறேன். மத்திய அரசு கூட பிளானிங் கமிஷனிலே அதிகமாக இது பற்றி வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். பஞ்சாபிலே நம்மைக் காட்டிலும் அதிகப்படியாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுடைய, நிலங்கள் எல்லாம் ஓரிடமாக ஆக்கப்பட்டிருப்பதுதான். எக்கருக்கு அதிகப்படியான உற்பத்தியை ஒன்றும் அவர்கள் நம்மைவிட ஆக்கவிடவில்லை. எனவே, அதே நிலை இங்கே வர நாம் முயற்சி செய்யவேண்டும். பிளானிங் கமிஷனிலே

1973 பிப்ரவரி 10]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இதற்காகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டு அது இங்கே செலவழிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதுபற்றி இங்கே இருந்து செல்லும் செயலாளர்கள் வெறுமனே வாதித்து விட்டு வருகிறார்களேதவிர, அதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதுபற்றி நம்மால் உணர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அடுத்து, உரத் தட்டுப்பாடு. உரம் எல்லாம் பிளாக் மார்கட்டிலே விற்கப் படுகிறது. இந்த வருஷம் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நைட்டிரஜன் போன வருஷம் கிடைத்ததைக் காட்டிலும் குறைவாகக் கிடைத்திருக்கிறது என்று கூறினார்கள். அப்படிச் கூறினாலும், இந்த உர விநியோக முறை சரியாக இல்லாததால் கிடைக்க வேண்டியவர்களுக்குக் கிடைக்காமல், மற்றவர்களுக்குக் கிடைத்து அது தவறான முறையிலே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். அதை கார்டு முறையிலே தேவையானவர்களுக்குத் தேவையான உரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற கருத்து பல்வேறு இடத்திலே பேசப்படுகிறது. அதை விவசாய அமைச்சரும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒன்றைக் கூற ஆசைப் படுகிறேன். அங்கே கூட்டுறவு நாளாயச் சங்கத்திலே இருந்து கடன் கொடுக்கிறபொழுது அந்தக் கடனிலே ஒரு பகுதி உரமாகவும், மற்றொரு பகுதி பணமாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி இவர்கள் வற்புறுத்தி ஒரு பாதியை உரமாகக் கொடுப்பதால், சில பேர் பணம் தேவை என்று நினைக்கிறவர்கள் உரத்தைப் பக்கத்திலே இருக்கும் வியாபாரிகளிடத்திலே விற்றுவிடுகிறார்கள். அன்றைய தினம் அப்படிப் போட்ட உத்தரவு சரி. காரணம், உரத்தை விவசாயிகள் எங்கே உபயோகிக்காமல் இருந்துவிடுவார்களோ என்பதற்காக அவர்களை வற்புறுத்த வேண்டி, உரத்தையும் பணத்தையும் கொடுத்தோம். இன்றைக்கு அவர்கள் எல்லாம் நிலத்திற்கு உரம் போடத் தயார் ஆகிவிட்டார்கள். அத்தோடு அரசாங்கத்திடம் போராடியாவது உரத்தை வாங்கி நிலத்திற்குப் போடவேண்டும் என்ற நிலையிலேதான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். நாம் வற்புறுத்த வேண்டிய நிலையிலே அவர்கள் இல்லை. எனவே, கூட்டுறவு நாளாயச் சங்கத்தின் மூலமாகக் கொடுக்கும் கடனை இந்த அரசாங்கம் பணமாகவே கொடுக்க வேண்டும். உரத்தை அவர்கள் இஷ்டப்பட்டால் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற நிலையினை உருவாக்கினால் இந்தத் தவறை ஓரளவு நம்மால் தடுக்க முடியும். 100 சதவிகிதம் நாம் இப்படிக் கள்ளத்தனமாக விற்கும் உரத்தை நாம் தடுக்க முடியாவிட்டாலும், 50 சதவிகிதத்தைத் தடுக்கலாம். தனியாருக்கு இப்படி உரம் போகிறது என்றால், கடன் வாங்கும் பொழுது உரத்தைப் பெறுபவர்கள் அவர்களிடம் கொடுத்துவிடுகிறார்கள் என்பதுதான் உண்மை. எனவே, அரசு இதிலே ஒன்றைச் செய்யவேண்டும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1973 பிப்ரவரி 10]

தனியார் யாரும் உரத்தை விற்கக் கூடாது என்று தடை செய்யவேண்டும். அரசாங்கமே பூரா உர விநியோகத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி யாராவது தனியார் மீறி உரம் விற்பார்களேயானால், அந்தத் தனியார்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். அந்த மாதிரியான முறையிலே அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கரைப்பற்றி, இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். காட்டு எல்லா இடங்களிலேயும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. பல்வேறு இடங்களிலே கொடுக்கப்படவில்லை. அதையும் சரியான முறையிலே விநியோகம் செய்ய, ஒரு விநியோக ஏற்பாட்டைச் செய்யும் முறையை உருவாக்கவேண்டும். இப்படி நான் விநியோக முறையைச் சொல்லும் பொழுது, அது நடப்பதற்கான ஸ்தாபன அமைப்பு நம்மிடம் கிடையாது. அந்த ஸ்தாபன அமைப்பை ஏற்படுத்தித் தேவைப்படுகின்ற உணவுப் பொருட்கள் எல்லாம் மக்கள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் வகையிலே காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். அப்படி அமைக்கப்படும் ஸ்தாபன அமைப்பு எந்த நேரத்திலேயும் எந்தக் காரியத்தையும் செய்யக் கூடிய ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். அந்த அமைப்பு கிராமப்புறம் தோறும் உருவாகும் நிலைமையினை சட்டமூலமாக இந்த அரசு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, என்னுடைய கிராமத்திலே சீனி விநியோகத்தை ஒரு பஞ்சாயத்துத் தலைவரிடம் கொடுக்கிறீர்கள் என்று வைத்துக்கொண்டால், அவர்கள் சரியாக எல்லோருக்கும் விநியோகம் செய்கிறார்களா இல்லையா என்பதை யாரிடத்திலே போய் சொல்ல முடியும். ஆகவேதான் இந்த விநியோகமுறை, கொள்முதல் முறை என்பவைகளிலே சரியான ஒரு ஸ்தாபன அமைப்பை ஏற்படுத்துவதிலே இந்த அரசு சிந்தனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, என்ன ஸ்தாபன முறை வேண்டுமென்று உறுப்பினர் விரும்புகிறார் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இப்பொழுது சர்க்கரையை கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுத்து விநியோகிக்கச் சொல்லுகிறோம். அவர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்றால், அந்த ஊர் ஊராட்சி மன்றத் தலைவரிடம் கொடுத்து விநியோகிக்கச் சொல்லுகிறோம். அவர்களும் தவறு செய்தால், தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடம் கொடுத்து செய்கிறோம். அதை எல்லாம் விட்டுவிட்டு, வேறு என்ன ஸ்தாபன அமைப்பு வேண்டுமென்று உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு அதிகாரியைப் போட்டுக் கண்காணிப்பது என்பது முடியாத ஒரு காரியம்.

1973 பிப்ரவரி 10]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: கண்டபடி அதிகாரிகளைப் போடுவதாலே பிரச்சினை தீர்ந்துவிடாது. நான் “ஸ்தாபன அமைப்பு” வேண்டுமென்று சொல்வது அடிப்படையிலே போட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஒரு கிராமம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், அந்தக் கிராமத்திலே பல்வேறு “டெவலப்மென்ட் ஓர்க்ஸ்” முற்போக்குத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் வகையிலே அந்தக் கிராமத்திலே இருக்கும் இளைஞர்களைக்கொண்ட அமைப்பு பஞ்சாயத்து, கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் போன்றவற்றைச் சேர்த்து ஒரு மத்திய ஸ்தாபனம் அமைக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் மூலமாக எல்லோரையும் கலந்து சர்க்கரை சரியான முறையிலே விநியோகிக்கப்படுகிறதா என்று கவனிக்கச் சொல்லவேண்டும். ஏதோ கூடுமானவரையில் அதிலே இருக்கும் தவறுகளைக் கட்டுப்படுத்த முயற்சி செய்யலாம். 1 வயதிற்கு மேற்பட்டு 25 வயதிற்கு உட்பட்ட இளைஞர்களை எல்லாம் சேர்த்து “வாலன்ட்டரி கோர்” அதாவது தொண்டர் படை ஒன்றை அமைக்க வேண்டும். அவர்கள் பல்வேறு காரியங்களைச் செய்வதற்கான நிலைமையினை நாம் உருவாக்கவேண்டும். நம்முடைய அரசாங்கம் இளைஞர் அணி ஒன்றை ஏற்படுத்தியபொழுதே நான் சொன்னேன், அந்த அணியை நாட்டிலே பரவலாக விட்டுவிடாமல், ஒரு குறிப்பிட்ட ஏதாவது ஒரு பகுதியை எடுத்துக்கொண்டு கிராமங்களிலேயுள்ள ஸ்தாபனங்களைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் நல்ல காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னேன். இளைஞர்கள் எல்லாம் டெவலப்மென்ட் ஓர்க்ஸிலே பங்கு கொள்ளும் வகையிலே அது அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் சொன்னேன். கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலம் பண விநியோகம் செய்வதைப் போல், இந்த முக்கியப் பொருட்களின் விநியோகத்தையும் நான் கூறிய முயலிலேதான் செய்யவேண்டும். அவர்கள் மூலமாகவே கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய நிலையும் ஏற்படலாம். ஆகவே எனக்குத் தோன்றுவது இப்போதைக்கு இதுபோல ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டால், இதில் ஏற்படுகிற குறைபாடுகளைக்கூட நாம் நம்முடைய அனுபவத்தில் பின்னால் திருத்திக்கொள்ள வேண்டியதாகக்கூட இருக்கும். ஆகவே, இன்றைக்கு இதுபோன்ற ஒரு அமைப்பை உருவாக்க வேண்டுமென்பது என் கருத்து.

கவர்னர் உரையில் நதி நீரைப்பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மேற்குமலைத்தொடர் மேம்பாட்டுக் கழகம் என்பதாக ஒன்றை அமைக்கலாம் என்கிற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் கங்கை காவேரி இணைப்பு என்பதாக நாட்டில் உள்ள நதிகளை எல்லாம் நாஷனல் க்ரிட் என்பதாக ஒருங்கிணைக்கிற ஒரு தேசிய அமைப்பு உருவாக்கக்கூடிய நிலையில் நாம் இருக்கிறபோது மேற்குமலைத்தொடர் மேம்பாட்டுக்கழகம் என்பதாக ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்துவது தேசிய அமைப்புக்கு எதிரிடையான கருத்தாக இருக்குமோ என்று அஞ்சுகிறேன்.

[1973 பிப்ரவரி 10]

திரு. செ. கந்தப்பன் : கங்கை-காவேரி இணைப்பைப்பற்றிய ஆய்வை முடிக்கவே முப்பது ஆண்டு ஆகும் என்று சொல்லப்படுகிறதே.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அதில் உள்ள பணிகள் என்ன, அதன் பல்வேறு அமைப்புகளைப்பற்றி நிபுணர்கள் ஆராய்ந்து எடுக்கவேண்டிய முடிவுகள் பல இருக்கின்றன. ஆய்வு எடுக்க 5 ஆண்டு ஆகலாம், அதனை முடிக்க 20 ஆண்டு ஆகக்கூடும், ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய் தேவைப்படும். அதுபற்றிக் கொள்கை அளவில் ஒரு முடிவு உருவாகிற நிலையில் இதுபோன்ற ஒரு அமைப்பைத் தெரிவித்திருப்பது அதற்கு முரண்பாடான திட்டமாக இது அமையக்கூடாது என்பதனால்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். கங்கை-காவேரி இணைப்புத் திட்டம் உருவானால் நமக்குத்தான் அதிகப்பயன். மிகவும் வறண்ட இராமநாதபுரம் போன்ற பகுதிகள் எல்லாங்கூட பயன்பெறும் ஆகவே அதனை நாம் வற்புறுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மேற்கு மலைத்தொடர் மேம்பாட்டுக் கழகம் பற்றி ஆளுநர் உரையில் இடம் பெற்றிருக்கிற காரணத்தினால் கங்கை-காவேரி இணைப்புத் திட்டத்திற்கு இந்த அரசு எதிராக இருக்கிறது என்கிற கருத்து எதிரொலிக்கிற வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியிருப்பது வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். கங்கை-காவேரி இணைப்பு என்பது பல ஆண்டு களுக்கு முன்பாகவே சர் சி.பி. இராமசாமி ஐயர் அவர்கள் தெரிவித்துள்ள கருத்தாகும். அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் மத்திய அரசும் விரைவில் அதுபற்றிய ஆராய்ச்சியினைத் துவங்கவேண்டும் என்பதாக நான் டெல்லி சென்ற சமயங்களில் பாசனத் துறை அமைச்சர் திரு. கே. எல். ராவ், அவர்களிடம் வற்புறுத்திவந்திருக்கிறேன். ஒருமுறை நானும், மத்திய அமைச்சர் திரு. ஸி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் இதுபற்றி நீண்ட நேரம் அவரிடம் விளக்கமாகப் பேசியிருக்கிறோம். வேறு ஒரு சமயத்தில் நானும், மைசூர் அமைச்சர் விரேந்திரபாடில் அவர்களும், நமது பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களும், சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் நீண்ட நேரம் விவாதித்திருக்கிறோம். தென்மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எல்லாம் இதை ஏற்றுக்கொண்டு விரைவாக மத்திய அரசு ஆய்வுப் பணியைத் துவங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த ஆய்வுப் பணிக்கு ஆகின்ற செலவில் ஒரு பங்கினை மாநில அரசு தரவேண்டுமென்றால், அதற்குக் கூடத் தயாராய் இருக்கிறோம் என்று திரு. கே. எல். ராவ் அவர்களிடத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கங்கை-காவேரி இணைப்புத் திட்டம்பற்றி இந்நாள்வரை செயல்படாமல், ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு நாங்கள் வருந்துகிறோமே தவிர, அதை எதிர்க்கவில்லை. கங்கை-காவேரி இணைப்பு என்கிறபோது ஒரு இடத்தில்

1973 பிப்ரவரி 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இருந்து துவங்காமல் காவேரி-கோதாவரி இணைப்பு என்பதுபோல அங்கங்கே இதுபற்றிய பணிகள் துவங்கப்படவேண்டும் என்றும் கூட வற்புறுத்திக் கொண்டுதான் வருகிறோம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இந்த அரசு அதற்கு எதிரியாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. அத்தகைய தேசிய அமைப்புக்கு மாறுபட்டதாக இது போய்விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் குறிப்பிட்டேன்.

பூமிக்கு அடியில் இருக்கும் தண்ணீரை வெளிக்கொணரும் திட்டத்திற்கு 11 கோடி ரூபாய் சிபார்சு செய்திருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது எந்த அளவு பயன்படும் என்று தெரியவில்லை. நமக்கு வெளி நீர் கிடைக்காத போது க்ரவுண்டு வாட்டரைத்தான் முழு அளவுக்குப் பயன்படுத்துக்கொண்டாக வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை நல்லமுறையில் செயல்படுத்த நாம் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நாம் கழிவு நீரைக் கடலில் கொண்டுபோய்விடுகிறோம். கழிவு நீரின் மேல்பகுதியைப் பயன்படுத்தி சிறிய பாசனங்களை நிறைவேற்ற முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சிறுபாசனத் திட்டங்கள்பற்றி அமைச்சரிடத்தில் கேட்கிறபோது அவற்றுக்கு வேண்டிய அளவு தொகை இருக்கிறது என்றார்கள். ஒரு 9 கோடி ரூபாய் பெறுமான திட்டம் ஓராண்டுக்குமேலாகிறது, அதற்கு அனுமதி வழங்கி. அதை ஏன் செயல்படுத்தவில்லை? பணமில்லையா? காரணம் என்ன? சிறிய பாசனத் திட்டத்தை விரைவுபடுத்துவதன் மூலமாகத்தான் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற விவசாய மக்களுக்கு நாம் வீடு கட்டிக்கொள்ள மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கிறோம். அது போதாது. நகரப் பகுதிகளில் எப்படி குடிசைமாற்றுவாரியத்தின் மூலமாக வீடுகள் கட்டித்தருகிறோமோ, இங்கே ஒன்றுக்கு 9 ஆயிரம் ஆகிறது என்றால் கிராமப்பகுதியில் ஆயிரத்து ஐநூறு, இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்குள்ளாவது வீடுகள் கட்டித்தர—மனைக்கட்டுகொடுத்த பிறகு வீடு கட்டித்தரும் திட்டத்தையும் எடுத்துக் கொள்ள அரசு முன்வரவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் விஸ்வரூபம் எடுத்திருப்பது படித்தவர்களிடையேதான் என்பதை நாம் அறிவோம். படிக்காதவர்கள் மாதத்திற்கு பத்து நாட்களாவது வேலை செய்கிறார்கள். இதற்குக் காரணமே நம்முடைய கல்வி அமைப்பில் உள்ள குறைபாடுதான். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தாம் போகிற ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் அநேகமாக இப்போதுள்ள கல்வித்திட்டம்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1973 பிப்ரவரி 10]

சரியானது அல்ல என்பதை வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். ஆயினும் இதுவரை ஒன்றும் அதை மாற்றி அமைக்கச் செய்யவில்லை. எப்படி உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் நாம் தீவிரக் கவனம் காட்டுகிறோமோ, அப்படி இந்தக் கல்விமுறையை மாற்றி அமைப்பதிலும் தீவிரக் கவனம் காட்ட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் வருங்காலம் நல்லமுறையில் அமையும்.

மின்சாரத்தைப்பற்றி மிக அதிகமாகப் பேசப்பட்டது. விவசாயம், தொழில் எல்லாம் அதிக அளவில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிற சமயத்தில் மின்சார உற்பத்தியிலும் அதிக கவனம் காட்டவேண்டும் என்கிற கருத்தில்தான் மத்திய அரசும் இருக்கிறது. ஆகவே, மாநில அரசு மின்சாரத்தை அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்ய என்ன, என்ன திட்டங்களை எல்லாம் செயல்படுத்தவிரும்புகிறதோ, அவற்றை விரைவில் செயல்படுத்த முன்வந்தாகவேண்டும்.

அடுத்து, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்திற்கும் 2 டாக்டர்களைப் போட்டிருக்கிறோம். வட்டாரத்தில் உள்ள மக்கள் எல்லாம் அங்கே வருவதில் உள்ள சங்கடங்களை உணர்ந்த—ஒரு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்திற்கு ஒரு டாக்டர் இருந்தால் போதும், இன்னொரு டாக்டரை அந்த வட்டாரத்திலேயே இன்னொரு பகுதியில் இருந்து சிகிச்சை செய்ய ஏற்பாடு செய்தால், மக்களுக்கு அதிக அனுகூலமாக இருக்கும். இதனால் அரசுக்குக் கொஞ்சம் பணச்செலவு கூடும் என்றாலும் மக்கள் நலனைக் கருதி இப்படிச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும்.

பஸ்களை தேசிய உடைமையாக்குவதுபற்றி ஒரு கருத்து. அதற்கு நாங்கள் எவ்வித ஆட்சேபனையும் தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால் நாடு பூராவிலும் உள்ள எல்லா தனியார் பஸ்களையும் எடுத்துக்கொண்டுவிடவேண்டும் என்பது என் கருத்து. ஆனால் பகுதி பகுதியாக எடுத்துக்கொள்ளும் வகையில் சட்டத்தை நிறைவேற்ற இருக்கிறோம். கடைசியில் நமக்கு வண்டிகள் வரும்போது ஒன்றுகூட உருப்படியாக இருக்காது. பகுதி பகுதியாக எடுப்பதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது.

இன்றைக்கு ஓரிரண்டு பஸ் வைத்து நடத்தக்கூடிய சிறு முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். வட்டிக்குக் கடன் வாங்கி இதை நடத்தக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லோரையுமே பெரும் பணம் போட்டு நடத்தக் கூடியவர்கள் என்று சொல்லமுடியாது. தஞ்சை மாவட்டம் என்று எடுத்துக்

1973 பிப்ரவரி 10] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கொண்டால், அது 8-வது இடத்திலே இருக்கிறது. 8-வது இடத்திலே இருக்கின்ற அதை எடுப்பதற்கு இன்னும் 4 வருடம் அல்லது 3 வருடம் ஆகும் என்று வைத்துக் கொண்டால், இந்த 3 வருடம் வரையிலும் யாரும் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கமாட்டார்கள். கடன் கொடுக்கவில்லையென்றால் அவர்களால் பார்ட்ஸ் வாங்கமுடியாது. பார்ட்ஸ் போட முடியவில்லையென்றால் பஸ்கள் ஒழுங்காக ஓடமுடியாது. அந்த விதமான சூழ்நிலைகள் இருப்பதாலே படிப்படியாக எடுக்கப் போகிறோம் என்ற கருத்தை மாற்றி ஒட்டு மொத்தமாக எடுத்துவிட வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை இனி கைவிடவும் முடியாது. ஆகவே, படிப்படியாக என்பதைவிட

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, கைவிடவும் முடியாது என்று வருத்தத்தோடு சொல்கிறார்களா? அல்லது கைவிடக்கூடாது என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்கிறார்களா?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: கைவிடக் கூடாது என்று தான் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்கிறேனேயொழிய, கைவிடக்கூடாது என்று வருத்தமாகச் சொல்லவில்லை. அந்தத் திட்டத்தை கைவிட்டுவிடவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் நாங்கள் அல்ல. அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் எதிர்பார்க்கமுடியாது.

இப்பொழுது மத்திய அரசு கமிஷன் நியமிப்பதுபற்றி காரசாரமாகக் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. பிரதமரிடம் உங்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. இதை நீங்கள் செய்யமுடியாது என்று கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு மக்கள் முன்னால் ஒரு பிரச்சினை வந்திருக்கிறது. அரசின் பேரிலே குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த குற்றச்சாட்டுக்குப் பதில் அளித்ததோடு சரியாகப் போய்விட்டது என்று நீங்கள் கருதுவீர்களானால் அது சரியானதல்ல என்று கருத்து தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நடுநிலைமையில் உள்ளவர்தான் குற்றச்சாட்டு தவறு, இது நியாயமல்ல, இது தவருனது என்று கூற வேண்டுமே தவிர

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் எங்களால் மதிக்கப்படுபவர். நீதிவிசாரணை கேட்கிறோம், மறுக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நீங்கள் சொல்லுங்கள். நீங்கள் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். திருவாரூரில் தெற்குத் தெரு 94-ம் எண்ணுள்ள முதலமைச்சருடைய குடும்பத்திற்குச் சொந்தமான வீட்டுக்கு ஏராளமான பணம் செலவழித்து, புதிதாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பது குற்றச்சாட்டிலே ஒன்று. எங்களுடைய பதிலில் அது உண்மையல்லவென்று படத்தையே தந்திருக்கிறோம். இதை விசாரிப்பதற்கு ஒரு நீதிபதி டெல்லியிலேயிருந்து வந்து விசாரிக்கவேண்டுமா? இதை அவர்கள் சொல்கிறார்கள், நீங்கள் ஒத்துக்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 பிப்ரவரி 10]

கொள்கிறீர்களா? இவ்வளவு குற்றச்சாட்டைச் சொல்லியிருக்கிறார்களே, இந்த அவையிலே குற்றச்சாட்டைச் சொல்லிவிட்டுப் போவதற்குப் பதிலாக, தைரியமிருந்தால் யாராவது வெளியிலே சொல்லுங்கள். எழுதிக் கொடுத்தவர்களோ, கொண்டு போய் க்கொடுத்தவர்களோ, வேறு யாராவது வெளியிலே சொல்லட்டும். உடனே நீதிமன்றத்திற்குப் போகும், நீதிபதி விசாரணை தன்னுடைய வந்து விடும். இதை ஒத்துக் கொள்ளக் கூடாதா? இப்பொழுதே இரண்டு மூன்று வந்திருக்கிறது. உயர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறோம். அங்கு நிலைமை தெரியப்போகிறது. அதை ஏன் நீங்கள் ஏற்க மறுக்கிறீர்கள்? மக்கள் அதைப்பற்றித் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஒரு குற்றச் சாட்டைப் பற்றி அவர் சொன்னார். அதிலே இன்னொரு குற்றச்சாட்டு, 25-வது குற்றச்சாட்டு. அதில், சமயநல்லூர் தெர்மல் பிளான்ட்டைப் பற்றி, ரூ. 110 லட்சத்திற்கு மெஷினரிஸ் வாங்கி, இப்பொழுது அதை ரூ. 59 லட்சத்திற்கு விற்ப்புக்கு ரூ. 55 லட்சம். இந்த ரூ. 55 லட்சத்திற்கு விற்பதற்குப் பதிலாக ரூ. 4 லட்சம் ஜாஸ்தியாக வைத்து விற்ப்புக்கு இரண்டு என்று அவர்களுடைய பதில், இன்றைக்கு நான் அமைச்சர் அவர்களையே கேட்கிறேன். அதனுடைய மார்க்கெட் வால்யூ ரூ. 59 லட்சம் என்று சொல்கிறாரா? அங்கே இருக்கக் கூடிய சாமான்களில் செம்பு, ஸ்டீல்ஸ்தான் அதிகம். இன்றைக்கு அதனுடைய மதிப்பு ரூ. 1 கோடி 10 லட்சம் என்றால், இன்றைக்கு அதன் மதிப்பு ரூ. 4 கோடியாகும். இன்றைக்கு அதனுடைய டெப்ரிஷியேட்டட் வால்யூ ரூ. 2 கோடி. அதிகமாக விற்ப்புப்பதாகச் சொல்கிறீர்களே, ரூ. 59 லட்சத்திற்கு விற்ப்புக்கு இரண்டு என்று நீங்களே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்களே, இவ்வளவு குறைந்த விலைக்கு விற்ப்புருந்தால், அதற்கு என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, ஒரு திருத்தம். அதை விற்றேமா அல்லது டெண்டர் கோரி, யார் அதிகப் பணத்தைக் கேட்டார்களோ அவர்களுக்குக் கொடுத்தோமா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இது சம்பந்தமாக 1970-71-ம் ஆண்டு ஆடிட் ரிப்போர்ட்டை நீங்கள் பார்ப்பீர்களேயானால், அதனுடைய பல நிலைமைகளைப் பார்த்து பஞ்சாப் மாநிலத்திற்கு விற்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாப் மாநிலத்திற்கு ரூ. 30 லட்சத்திற்கு விற்ப்புக்கூட நாம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஒரு தனிப்பட்டவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஒரு மாநிலத்தினுடைய சாமான்களை இன்னொரு மாநிலத்திற்குக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கலாம். ஆனால் தனியாருக்கு ரூ. 1 கோடி, ரூ. 2 கோடி

1973 பிப்ரவரி 10] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

பெருமான சாமான்களை ரூ. 59 லட்சத்துக்கு ஏன் விற்பீர்கள் என்று கேட்பதிலே என்ன தவறு? இன்றைக்கு அவர்கள் சொல்லட்டும் அந்தச் சாமான்களுடைய விலை ரூ. 59 லட்சம்தான் என்று சொல்லட்டும். நாச்சிமுத்து செட்டியாருக்கு கொடுத்த தொகை ரூ. 59 லட்சம் என்று சொல்லலாம். பஞ்சாப் மாநிலம் ரூ. 42 லட்சத்திற்குக் கேட்டது என்று சொன்னார்கள், நான் சொல்லலாம், ரூ. 74 லட்சத்திற்குக் கேட்டார்கள் என்று. முதலில் அவர்கள் கேட்கவில்லை, பிறகு ரூ. 42 லட்சத்திற்குக் கேட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அது குறைந்த விலை என்று டெப்ரிஷியேட்டட் விலையைவிடக் குறைந்தது என்று மீண்டும் டெண்டர் கேட்டதாகவும், அதில் ரூ. 40, ரூ. 46 லட்சம் என்று கேட்டார்கள் என்றும் அதுவும் டெப்ரிஷியேட்டட் வால்யூவுக்கு குறைவாகப் போய்விட்டது என்றும் அதனால் பொதுமக்களிடத்திலே வந்து கேட்டதாகவும், அப்பொழுது நாச்சிமுத்து செட்டியார் ரூ. 59 லட்சத்திற்குக் கேட்டார் என்றும் அது அதிகமான தொகையாகையால் கொடுத்தோம் என்றும் பதில் சொல்லியிருக்கிறீர்களே அது உங்களுக்குத் திருப்தி அளிக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இதிலே என்ன விசாரணை வேண்டும்? நாங்கள் பகிரங்கமாகச் சொல்கிறோம். இந்த நிலையத்தைப் பற்றி ஆராய ஒரு குழு போடப்பட்டது. இன்னின்ன காரணத்தாலே அதை விற்கலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னாலே மூன்று முறை டெண்டர் கேட்டோம். பஞ்சாப் எலெக்டிரிசிட்டி போர்ட் கொடுத்த டெண்டர் தொகை புக் வால்யூவைவிடக் குறைவாக இருந்ததாலே, மீண்டும் டெண்டர் கேட்டோம். எதிலே தவறு என்று சொல்கிறீர்கள்? அந்தக் குழு ரிப்போர்ட்டிலே தவறு? அல்லது மூன்று முறை டெண்டர் கோரியது தவறு? இதை டெல்லியிலே இருக்கிற இந்திரா காந்தி விசாரிக்கப் போகிறார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இதைக் குறைவான விலைக்கு விற்பீர்கள், ரூ. 2 கோடி பெருமானம் பெறும். அதைக் குறைந்த விலைக்கு விற்பீர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ரூ. 2 கோடி பெறுமானம் என்று சொன்னால், கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கூடப் பெற்றிருக்கலாமே. அவரையார் தடுத்தார்கள்? ரூ. 3 கோடிக்குக் கூடப் பெற்றிருக்கலாமே. யார் தடுத்தார்கள்? அவரே கூட அதிகத் தொகைக்கு டெண்டர் கேட்டிருந்தால் கொடுத்திருப்போம். இதிலே என்ன தவறு நடந்து விட்டது? டெண்டர் பகிரங்கமாக விடப்பட்டது. மிகக் குறைந்த விலைக்கே கேட்டிருந்தார்கள் முதலில் என்பதால் திருப்பித் திருப்பி டெண்டர் விடப்பட்டது. பஞ்சாபிலே இதை வாங்கமாட்டேன் என்றார்கள். ரூ. 42 லட்சத்திற்குக் கேட்டாலும் பிறகு இதை வாங்குவதில்லை என்று சொன்னார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 பிப்ரவரி 10]

The Punjab Electricity Board first offered to purchase the Station at Rs. 42 lakhs but subsequently went back on this offer and refused to purchase.

டெண்டர்லே யார் அதிகமாகக் கேட்டார்களோ, அவர்களுக்குத்தான் கொடுத்தோம். ஆக, ரூ. 2 கோடி யாராவது கேட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு விற்பதற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் கிடையாது. ஒருவர் ரூ. 2 கோடிக்குக் கேட்டுவிட்டு அவரை விட்டுவிட்டு ரூ. 59 லட்சம் கேட்டவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அல்லது ரூ. 60 லட்சம் கேட்டவரை விட்டு விட்டு, ரூ. 59 லட்சம் கேட்டவருக்குக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொன்னால், அது குற்றம். இன்னும் சொல்வேன், டெண்டரில் ரூ. 59 லட்சத் திற்குக் குறைவாகக் கேட்டவருக்கு எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் சிபாரிசு செய்தார். நாங்கள் அதை மறுத்துவிட்டோம். அதுதான் அவர்களுக்குக் கோபம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் தீங்கள் ஆடிட் ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தால் இன்னொரு மாநில அரசாங்கத் திற்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது தெரியும். நான் முதலிலே விற்பது தவறு என்ற நிலையை சுட்டிக்காட்டினேன். அப்படியே விற்பதாக இருந்தாலும் இன்னொரு மாநில அரசுக்குக் கொடுக்கலாம். தனியாருக்கு விற்கிறபொழுது டெண்டர் போட்டோம் என்று சொல்லமுடியாது . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, குற்றச் சாட்டில் அவர்கள் கொடுத்த குற்றச்சாட்டில் இந்த வரி இருக்கிறது

A dark game of corrupt bargain was made behind the screen without correct procedure.

என்று இருக்கிறது. என்ன புரசீஜர் இதிலே ஃபாலோ செய்யப்படவில்லை. எந்த புரசீஜருக்கு விரோதமாக இது நடைபெற்றிருக்கிறது. என்ன கார்ப்ஷன்? இதைத் தெரியயிருந்தால் சொல்லுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: உங்கள் விவரத்தைப் பற்றித்தான் சொல்கிறேன். பின்னால் நடக்கிற விஷயத்தைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. பஞ்சாப் சர்க்கார் ரூ. 42 லட்சத்திற்குக் கேட்கவில்லை. அதற்கு மேலே மேலே கேட்டார்கள் என்று நான் சொல்லுகிறேன். அதற்கும் முன்னால் இன்றைக்கு மின்சாரப் பற்றாக்குறை என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஏற்கனவே பெரிய அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலே டென்னசி வேலிகளெல்லாம் சிறுகிறு தெர்மல் பிளாண்டுகளெல்லாம் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் அவர்கள் வைத்திருக்கும்போது இதை இதுமாதிரி விற்கலாமா? தெர்மல் பிளாண்ட் முறை சரியாக வேலை செய்கிறதா என்பதுபற்றி காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி

1973 பிப்ரவரி 10] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

காலத்தில் ஒரு கமிட்டி போட்டார்கள். 1968-ம் ஆண்டில் நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகுதான் ரிப்போர்ட் வந்தது. நீங்கள்தான் முடிவு செய்தீர்கள். கடைசியிலே தனியார் ஒருவருக்கு விற்றீர்கள். ரூ. 55 லட்சம் புக்வாப்பூ, அதற்கு மேலே விற்று விட்டோம் என்று சொன்னால், இன்றைக்கு விலைவாசி ஏராளமாக உயர்ந்து இருக்கிறதே, அதுவும் செம்பு, இரும்பு சாமான்கள் விலை அதிகமாக இருக்கிறதே, இப்பொழுது

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : குற்றச்சாட்டில் எதை விசாரிக்க வேண்டும்? எதற்காக விசாரிக்கவேண்டும்? ரூ. 42 லட்சம் அவர்கள் கொடுத்தது தவறு என்கிறீர்களே அதற்காகவா? உண்மையாக நாங்கள் நடந்திருக்கிறோம், அதை விசாரிக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களா? வேண்டுமென்றால், பைல்களையெல்லாம் தலைவர் அவர்களிடத்திலே ஒப்படைக்கிறோம். எல்லோரும் பார்க்கட்டும். அவர்கள் சொல்வது உண்மையாக இருந்தால் என்ன தண்டனை கொடுத்தாலும் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அது தவறாக இருந்தால் நீங்கள் என்ன தண்டனை ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஒரு நாளைக்குத் தமிழ்நாட்டிற்குத் தேவைப்படுகிற மின்சாரம் எவ்வளவு? எத்தனை யூனிட் மின்சாரம் சமயநல்லூர் மின்சார நிலையம் வழங்குகிற ஆற்றல் பெற்றிருந்தது என்பது திரு. தங்கமணி அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒரு நாளைக்குத் தேவையான மின்சார யூனிட்கள் 220 லட்சம் யூனிட்கள். ஆனால் சமயநல்லூர் மின்சார நிலையத் தின்மூலம் கிடைத்தது 1 லட்சம் மின்சார யூனிட்கள்தான். தேவை 220 லட்சம் யூனிட்கள், கிடைத்தது 1 லட்சம் யூனிட்கள். ஆண்டொன்றுக்கு 50 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டத்தில் அது நடந்துகொண்டு இருந்தது. 1968 ஆம் ஆண்டில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது ஒரு நிபுணர் குழு அமைக்கப்பட்டு அந்தக் குழு இவற்றை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து பரிந்துரை செய்தது. அதற்குப் பிறகு டெண்டர்கள் கோரப்பட்டு நியாயமான, நேர்மையான முறையிலேதான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீங்களும் எம்.ஜி.ஆரும் டெல்லியிலே கொண்டுபோய்க் கொடுத்தீர்களே, அந்தப்பட்டியலில்

“ A dark game of corrupt bargain was made behind the screen without correct procedure ”
என்று சொல்லியிருக்

கிறீர்களே என்ன கரெக்ட் புரசீஜர் இல்லை என்று சொல்லுங்கள்.

[1973 பிப்ரவரி 10]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் உள்ள தெர்மல் பிளான்டைப்பற்றி நாம் யோசித்துப் பார்த்தால் அதைப்பற்றிக் கருத்துச் சொல்லலாம். தெர்மல் பிளான்ட்டை புக வேல்பூவுக்கு விற்பதுதான் சரியென்று சொன்னால், அதற்கு மேல் நான் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. தங்கமணி அவர்கள் 2 கோடி ரூபாய்க்குக் கேட்டிருந்தால் நாங்கள் மறுத்திருக்கமாட்டோம். அவர்களுக்கே கொடுத்திருப்போம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இந்த ஊழல் குற்றச்சாட்டுகள் சம்பந்தமாக மெரிட், டிமெரிட்டுக்குள்ளே நான் போக விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் குற்றச் சாட்டுகளை நாங்கள் கொடுக்கவில்லை. வேண்டுமென்றே ஒரு புறத்தில் ஒட்டுக் காங்கிரஸ் என்று சொல்லி, ஏதோ நாங்கள் சொல்லிக்கொடுத்ததுதான் அவர்கள் செய்ததாகப் பிரச்சாரம்கூடச் செய்யப்படுகிறது. உங்கள் கட்சிக்குள்ளே இருக்கும் ஒருவரை நாங்கள் தூண்டிவிட்டுப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. குற்றச்சாட்டுகளை நாங்கள் சொல்லவில்லை. சாட்டப்பட்டிருக்கிற குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிக்கக்கூடிய நிலைமையில்

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: எங்களுடைய பதிலிலேயே நாங்கள் விவரமாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். இன்னொரு உதாரணம் கூடச் சொல்லலாம். உதாரணம் இன்னொன்று தேவையில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதை விசாரிப்பதற்கு டெல்லியிலிருந்து நீதிபதி வேண்டுமா? இவற்றிலேயே சில நீதிமன்றத்திற்கு, உயர்நீதி மன்றத்திற்கு எடுத்துச்செல்லப்பட்டு இருக்கின்றன. அவர்கள் கொடுக்கின்ற தீர்ப்பைவிட வேறு ஒரு தீர்ப்பு வேண்டுமா?

திரு. நா. வீராசாமி: உறுப்பினர் பேசும்பொழுது ஒட்டுக்காங்கிரஸ் என்று சொல்லி, ஏதோ அவர்கள் சொல்லிக்கொடுத்துச் சொல்கிறார்கள் என்று நினைத்துக் கூறுகிறார்கள், என்று சொல்கிறார்கள். அதற்காகச் சொல்லவில்லை. என்றைக்காவது ஒரு நாள் ஒட்டுக்காங்கிரஸ் என்பது

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சிக்கும் கொள்கை உண்டு

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்காக இந்தச் சபையிலே ஒரு தனி நாளை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று ஏற்கனவே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்கள் பேச்சை முடிக்கிற நேரத்திலே ஒரு சப்ஜெக்டை எடுக்கிறார்கள். இப்படிப் பேசுவதால் நான் என்ன செய்யமுடியும்? முடிக்கிற நேரத்தில் ஒரு புகாரை எடுத்துக் கொண்டு தொடங்கினால் அதற்கு அமைச்சர்கள் சும்மா

1973 பிப்ரவரி 10] பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

இருப்பார்களா? அவர்கள் பதில் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். நீங்கள் முடித்துவிடுங்கள். இதுபற்றி வேண்டுமானால் தனியாக ஒரு நாள் ஒதுக்கி விவாதிக்க வேண்டுமென்று முடிவுசெய்தால் விவாதிக்கலாம் அல்லது பட்ஜெட்டிலே விவாதிக்கலாம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: குற்றச்சாட்டுகளுக்குள்ளே, மெரிட்ஸ் டிமெரிட் மெரிட்டுள்ளே நான் போகவில்லை. நீங்கள் ஏது முக்கியமான குற்றச்சாட்டு என்று கருதுகிறீர்களோ, அதைப்பற்றி விசாரியுங்கள். மத்திய அரசுக்கு அதைச் செய்ய அதிகாரம் இல்லையென்றால் நீங்களே ஒரு கமிஷன் போடலாம். என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அதற்குமேலே நான் பேச விரும்பவில்லை; என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இங்கே என்மேல் பதவிவிலகல் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டபொழுது, நடந்த விவாதத்தில் “நாங்கள் பேரவையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்தோம், எங்களைக் கூப்பிட்டீர்களா, தொலைப் பேசிமூலமாகவது பேசி அழைத்தீர்களா?” என்று திரு. தங்கமணி அவர்கள் அன்றைக்குப் பேசினார்கள். நான் அன்றைக்கே பதில் சொல்லலாம் என்று கருதினேன். இப்பொழுது சொல்லவிரும்புகிறேன். இந்தப் பேரவை செத்துவிட்டது என்று வெளியே பேசிக்கொண்டிருக்கின்றவர்களுக்கும் அண்ணா தி.மு.க. தலைவருக்கும் நான் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். இந்தப் பேரவை செத்துவிடவில்லை, நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது என்பதை எல்லாக் கட்சியினரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லாக் கட்சிகளும் கலந்துகொண்டு பணியாற்றவேண்டும். அவர்களும் பங்கேற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவில் முடிவுற்று மீண்டும் 12—2—1973 அன்று திங்கட்கிழமை காலை 9 மணியளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-47 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

4. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

35. Notification issued with G.O. Rt. No. 2720, Revenue, dated the 28th December 1972, in regard to exemption from liability to entertainments tax, show tax and additional surcharge to the film show organised by Loyola College, Madras at 6.30 p.m. on 14th January 1973 at Devi Theatre to raise funds for

[1973 பிப்ரவரி 10]

midday meals scheme for poor students. [*Laid on the Table of the House under section 16(4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).*]

36. Notification issued with G.O. Ms. No. 325, Excise and Prohibition, dated the 20th November 1972, in regard to form of bond to be used for the purpose of section 47 of the Tamil Nadu Excise Act, 1971. [*Laid on the Table of the House under section 34(5) of the Tamil Nadu Excise Act, 1971 (Tamil Nadu Act 34 of 1971).*]

37. Notification issued with G.O. Ms. No. 2484, Rural Development and Local Administration, dated the 2nd December 1970, making the Local Authorities Provident Fund Rules, 1970. [*Laid on the Table of the House under section 199(2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958)*].

@ 38. The Tamil Nadu Government's Review and the First Annual Report and Statement of Accounts of the State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu Limited, Madras for the year ended 31st March 1972. [*Laid on the Table of the House under section 613A of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956)*].

B. Reports, Notifications and other papers.

18. Notification issued with G.O. Ms. No. 3123, Revenue, dated the 28th November 1972, in regard to remission of stamp duty and registration fee chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the gift deed to be executed by the Honorary Secretary, Thakkar Bapa Kushta Nivaran Sangh, Tirukoilur, South Arcot district.

@ Laid on the table of the Legislature Library with reference to the proviso to rule 21 (5) of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules.

1973 பிப்ரவரி 10]

இணைப்பு

[135-ம் பக்கத்திலுள்ள 114-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினா விற்குரிய விடையைக் காண்க.]

Answer—

(a) & (b).—Eighty-eight members of the contingent establishment of the Public Works Department were provincialised prior to the issue of the orders of the Government in G.O. Ms. No. 1399, Public (Services), dated 22nd April 1971 in the various circles as indicated below :—

I. Madras-Chingleput Circle :

Sweeper-cum-Watchman	...	...	...	1
Watchman	...	...	...	10
Sweeper	...	...	...	10
Scavenger	...	...	...	5
Night Watchman	...	...	...	2
Total	...	...	...	28

II. Chingleput-North Arcot Circle :

Night Watchman	...	...	...	...	6
Total	...	...	...	...	6

III. Tiruchirappalli Circle :

Watchman	...	...	...	...	2
Gardener	...	...	...	...	2
Total	...	...	...	...	4

IV. Salem-Dharmapuri Circle :

Watchman	...	...	...	...	3
Total	...	...	...	...	3

[1973 பிப்ரவரி 10]

V. Coimbatore-Nilgiris Circle :

Watchman	...	...	...	...	...	3
Sweeper	...	...	...	...	...	2
						—
Total	...					5
						—

VI. Ramanathapuram Circle :

Watchman	...	...	...	...	...	2
						—
Total	...					2
						—

VII. Tirunelveli-Kanyakumari Circle :

Watchman	...	...	...	...	...	3
						—
Total	...					3
						—

VIII. Madurai Circle :

Watchman	...	...	...	...	...	2
Gardener	...	...	...	...	...	1
						—
Total	...					3
						—

IX. Thanjavur Circle :

Watchman	...	...	...	...	...	11
Telephone Attender	...	...	...	...	...	12
Telephone Messenger	...	...	...	...	...	1
						—
Total	...					24
						—

X. South Arcot Circle :

Watchman	...	...	...	...	...	4
Telephone Attender	...	...	...	...	...	2
						—
Total	...					6
						—

1973 பிப்ரவரி 10]

XI. Parambikulam Aliyar Project Canals Circle :

Watchman	...	...	...	...	...	...	1
							—
					Total	...	1
							—

XII. Chief Inspector of Steam Boilers :

Watchman	...	...	...	...	...	...	3
							—
					Total	...	3
							—
					Grand Total	...	88

The Chief Engineer, Public Works Department (General) has since submitted proposals for the provincialisation of the services of 78 posts of contingent establishment in the Public Works Department in the various circles of the Department which are under the consideration of the Government. The details of the posts are as indicated below :—

I. Madras-Chingleput Circle :

Watchman	...	...	...	...	...	...	5
							—
					Total	...	5
							—

II. Madurai Circle :

Watchman	...	...	...	...	...	...	10
Gardener	...	...	...	...	...	...	1
							—
					Total	...	11
							—

III. Ramanathapuram Circle :

Watchman	...	...	...	...	...	...	12
							—
					Total	...	12
							—